

Приватний вищий навчальний заклад
«УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА»

ТВЕРЕЗІСТЬ - УМОВА ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА РОЗВИТКУ НАРОДУ УКРАЇНИ

*Матеріали
I Всеукраїнської науково-практичної конференції
15 грудня 2017 р.*

Івано-Франківськ-2017 р.

УДК 613.81(082)

Т 26

*Рекомендовано до друку Вченою радою
ПВНЗ «Університет Короля Данила»
Протокол № 4 від 30.11.2017*

Тверезість – умова збереження та розвитку народу України: матеріали І Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 року). – Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Університету Короля Данила, 2017. – 108 с.

В збірнику опубліковано матеріали І Всеукраїнської науково-практичної конференції «Тверезість – умова збереження та розвитку народу України», яка відбулася 15 грудня 2017 року на базі Університету Короля Данила. Тематика тез присвячена обговоренню й пошуку шляхів вирішення актуальних проблем у розвитку тверезого способу життя в Україні: періоди тверезості в національній та світовій історії, досягнення й помилки законодавців і тверезницьких рухів; тверезницьке виховання і навчання дітей та молоді тверезому способу життя; формування свідомої тверезості в сім'ї та інших колективах і ситуаціях; популяризація фізіологічних переваг тверезого способу життя і поширення інформації про шкідливий вплив алкоголю на здоров'я; досвід представників різних конфесій у формуванні тверезих переконань; дослідження в інших сферах, пов'язані з формуванням і збереженням тверезого способу життя.

Друк здійснено в рамках реалізації «Програми протидії вживання алкогольних та тютюнових виробів неповнолітніми та формування навичок здорового способу життя на 2017-2020 роки» затвердженої рішенням Івано-Франківської міської ради від 15.03.2017 року № 16-11. За підтримки міського голови Руслана Марцінків.

ЗМІСТ

<i>Адамович С.В.</i> Злочинні наслідки зловживання алкоголем працівниками правоохоронних органів у західних областях УРСР після Другої світової війни.....	5
<i>Андрухів О.І.</i> Практика проведення уроків «Тверезе життя» в загальноосвітніх навчальних закладах м. Івано-Франківська.....	10
<i>Анисимова М.Ю.</i> Нетрезвость – одна из основных детерминант преступности.....	13
<i>Бойчук О.М.</i> Наслідки вживання алкоголю під час вагітності.....	15
<i>Вінтюк Ю. В.</i> Досвід організації «Антинікотинової кампанії» серед курсантів військового ВНЗ.....	17
<i>Волощук О. Т.</i> Злочин агресії в сучасному міжнародному праві: проблеми з'ясування сутності та природи.....	22
<i>Воронова Т.В.</i> Вивчення біохімічних основ алкоголізму.....	24
<i>Галицький Р.А.</i> Що говорить Біблія про споживання вина (алкоголю).....	26
<i>Герман Х.</i> Кримінальна відповідальність за злочини, вчинені у стані сп'яніння.....	35
<i>Григорик В.А.</i> Стан алкогольного сп'яніння як обтяжуюча обставина при призначенні покарання за порушення правил безпеки дорожнього руху.....	40
<i>Григоровський А.Р.</i> Для чого суспільству тверезість.....	42
<i>Гриценко А.С.</i> Вплив алкогольних напоїв на організм підлітків.....	44
<i>Гусаров К.В.</i> Матеріально-правові наслідки зловживання спиртними напоями.....	46
<i>Dmitrusenko O.V.</i> Importance of the public dealing with abuse of alcohol.....	48
<i>Заречна В.</i> Поняття алкоголю згідно чинного законодавства України.....	51
<i>Івашків Т.С., Федик Л.Б.</i> Антиалкогольні плакати СРСР і США: порівняльний аналіз.....	53
<i>Караван М.О.</i> Рух села у боротьбі за тверезість.....	58
<i>Карнаушенко Т.О., Сколота А.В.</i> Шляхи розв'язання проблеми впливу алкоголізму на криміногенну ситуацію.....	61
<i>Ковальський А.О.</i> Методика позбавлення залежностей від алкоголю та інших наркотиків.....	63

ТВЕРЕЗІСТЬ – УМОВА ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА РОЗВИТКУ НАРОДУ УКРАЇНИ

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

<i>Кулик А., Юрченко З. Особливості кримінально-правового регулювання вчинення злочинів у стані сп'яніння.....</i>	<i>67</i>
<i>Кушнір А.С., Іваненко О.С. Актуальність алкоголю серед неповнолітніх.....</i>	<i>69</i>
<i>Лисенко В.С. Теорія культурного пиття як найважливіша умова, що заважає розвитку тверезого суспільства.....</i>	<i>72</i>
<i>Логвиненко Б.О. Удосконалення національного антиалкогольного законодавства як складова медичної реформи.....</i>	<i>75</i>
<i>Макаренко С.С. Тверезість - основа побудови здорового суспільства.....</i>	<i>78</i>
<i>Мальцев П.А. Тверезість як спосіб підтримання рівня здоров'я.....</i>	<i>80</i>
<i>Мельник В. Тверезість - умова збереження та розвитку народу України.....</i>	<i>81</i>
<i>Мельникович М.С. Формування здорового способу життя в країнах ЄС.....</i>	<i>83</i>
<i>Пюрик В.П., Грищук І.О., Солоджук Ю.І., Малендевич Т.Л. Проблематика травматичних пошкоджень нижньої щелепи пов'язана із вживанням алкоголю.....</i>	<i>88</i>
<i>Рохман Я. Психологічні особливості алкоголіка.....</i>	<i>90</i>
<i>Сікорська Л.Б. Формування та вкорінення тверезості в сім'ї та суспільстві України.....</i>	<i>94</i>
<i>Харченко В.Є., Харченко І.Л. Реформа футболу як складова молодіжної політики в Україні. Європейський досвід.....</i>	<i>97</i>
<i>Цыганков С.С. Профілактика п'янства в Республіке Беларусь органами внутрішніх дел.....</i>	<i>100</i>
<i>Черевко Я. Ю. Біохімічні аспекти алкоголізму та його вплив на здоров'я населення.....</i>	<i>102</i>
<i>Штибель Р.В., В.Г. Штибель В.Г. Енергетичні напої: стимуляція чи виснаження.....</i>	<i>104</i>

**ЗЛОЧИННІ НАСЛІДКИ ЗЛОВЖИВАННЯ АЛКОГОЛЕМ
ПРАЦІВНИКАМИ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У ЗАХІДНИХ
ОБЛАСТЯХ УРСР ПІСЛЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ**

С.В Адамович, д.і.н., професор

*Прикарпатський національний університет імені В.Стефаника»
м. Івано-Франківськ, Україна*

Кадровий потенціал партійно-радянської номенклатури, що прийшла на Західну Україну в 1944 р., загалом не відзначався ні інтелектом, ні моральністю. Згідно з дослідженням А.Жив'юка навіть серед керівництва УНКГБ та УНКВД переважали люди з застоєм у розвитку особистості та низькою освітою. Вони були «заряджені» на впокорення регіону, репрезентували чужорідні соціуми та існували самі по собі, що призвело до критичного розриву й непорозуміння між компартійною номенклатурою та місцевими мешканцями [6, с.51-52]. Серед тих, хто приїхав в числі «визволителів» встановлювати радянську владу в Західній Україні в 40-х рр. XX ст., були також відверті злочинці, які швидко розкрили місцевому населенню справжнє обличчя радянської законності.

У більшості випадків т.зв. «правоохоронці» здійснювали злочинні дії під впливом алкогольного сп'яніння. За словами начальника УМВС Станіславської області, майже 95% злочинів у 1945 р. «було скоєно в нетверезому стані». І це було закономірним наслідком того, що майже всі радянсько-партійні працівники та співробітники органів внутрішніх справ розпочинали роботу з розпивання спиртних напоїв, а вже після того починали «наводити порядок» та шукати «бандитів» [1, с.247].

Інколи злочини під час «визвольної» діяльності радянських каральних загонів були настільки кричущими, що більшовицька репресивна машина не могла їх проігнорувати і заслужено карала найбільш дискредитованих представників тоталітарного режиму.

Так, радянські правоохоронні органи змушені були арештувати і піддати покаранню банду з 12 осіб, що здійснили 8 збройних грабунків і одне звіряче вбивство на території Снятинського району в період з 30 травня по 7 жовтня 1946 р. [2]. До складу злочинного угруповання входили службовці, оперуповноважені Печеніжинського, Заболотівського, Снятинського, Коломийського райвідділів МДБ та бійці винищувальних батальйонів. Бандити займали різні посади – від вахтерів і шоферів до старших оперуповноважених райвідділів. У більшості злочинців були державні нагороди за участь у Другій світовій війні – від ордена «Слави» і «Червоної зірки» до медалі «Партизан Вітчизняної війни».

Очолював бандформування Єфімов Микола Петрович, уродженець міста Белгорода Курської області, який з 1942 р. перебував у рядах Червоної армії і у

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
спеціальних партизанських загонах та був нагороджений медалями «Партизан Вітчизняної війни» і «За перемогу над Німеччиною».

У матеріалах кримінальної справи ретельно описано злочини банди. Спочатку бандити зазвичай напивалися, «випили по 300-400 грам, зустріли Жигленкова, ще горілку розпили», а потім починали грабежі. Так, у вересні 1946 р. у с. Ганьківці представники радянської влади, залякуючи зброєю, забрали в мешканця п. Пезя 3200 рублів, 6 пар взуття, 2 чоловічих костюми, 2 пальта, 18 м полотна, 16 жіночих хустин, 8 пар чоловічої білизни та інше. Повертаючись додому, бандити забрели ще в будинок п. Чепіги, в якого відібрали 50-60 кг свинячого сала і одне покривало. А бувало так, що в бідних людей «правоохоронцям» нічого було реквізувати, окрім 9 кг горіхів і пари шкіряних черевиків.

Потім пограбовані речі злочинці ділили між собою і продавали у Львові. «Зароблене» дозволяло «визволителям» безбідно жити і бути володарями сердець багатьох дівиць (у кримінальній справі фігурують фото дівчат, які на звороті зображень клялися в коханні злочинцям).

Однак найжахливішим злочином банди було вбивство незнайомої їм людини посеред поля. Енкаведистам сподобався годинник незнайомця. Вони без будь-яких розмов почали бити бідолашного прикладами автоматів, а коли він втратив свідомість, то перерізали ножом горло і повісили труп на дереві.

Однак бандитське життя було перервано після збройного пограбування священика в с. Тучапи Заболотівського району. Енкаведисти попередньо переночували в доброзичливого священнослужителя, а на другий день пограбували його на 50 тис. рублів.

28 грудня 1946 р. Військовий трибунал засудив Єфімова до вищої міри покарання, а решта злочинців отримали від 10 до 5 років ув'язнення. Крім того, всіх позбавили державних нагород. Однак уже 4 березня 1947 р. Президія Верховної Ради СРСР замінила Єфімову страту на 20 років каторжних робіт.

Свої злочини під впливом алкоголю також здійснив помічник оперуповноваженого Долинського райвідділу МДБ старший лейтенант Іван Тихонович Могілін [3]. Цей офіцер, народжений у 1922 р. в с. Кам'яне Лебединського району Сумської області, кандидат у члени більшовицької партії, з червня 1941 р. по березень 1942 р. вчився в кавалерійському училищі м. Тамбова. З травня 1942 р. по січень 1944 р. він був учасником війни. У 1946 р. Могілін закінчив річну школу Головного управління контррозвідки «СМЕРШ» в м. Москві і потрапив на роботу в Долину в жовтні 1946 р.

У службовій характеристиці про Могіліна значилося, що «працює над підвищенням ідейно-політичного рівня, відвідує партійну школу. Показав себе як дисциплінований товариш, але, незважаючи на його добру поведінку, позитивних результатів в роботі не має». Попри це Могілін на початку 1946 р. був командирований у с. Слобода-Долинська на період підготовки і проведення виборів до Верховної ради УРСР. 2 лютого 1947 р. він разом з головою сільради,

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
продавцем магазину та заготівельником випив 300-350 грам самогону, після чого, згідно з власними свідченнями, «швидко сп'янів, так як не було хорошої закуски».

Опісля Могілін напросився у військовому гарнізоні, що передасть у Долину пакет з документами, і отримав підводу в супроводі 2-х курсантів Ковальова і Максимова. Зі свідчень курсанта Ковальова ми дізнаємося, що Могілін у цей час був «в стані сп'яніння, але його сп'яніння не було сильне і він добре розмовляв і міцно стояв на ногах».

У с. Рахині Могілін зупинив підводу і почав стукати по вікнах будинків. У другій хаті йому відчинили двері дві жінки. Він тягав одну з них за груди і вимагав сказати, де станичний села, погрожував пістолетом та кричав: «Якщо не розкажеш, то розстріляю...». Така поведінка мгебіста сильно налякала дітей, які були в будинку, і лише втручання курсантів врятувало жінок від повної розправи.

Далі в дорозі Могілін безпричинно вдарив у лице поштаря, а потім розпочав гонитву за возом, що проїхав повз них. Фіру наздогнали, намагалися заставити її господарів їхати в Долину, а потім Могілін побив господаря і постріляв у повітря з пістолета. Пізніше Могіліну попалися два хлопці залізничники, які поверталися з роботи. Могілін бив їх до півсмерті рукояткою пістолета, а потім ногами, запитуючи, де станичний. В усіх ситуаціях супровід Могіліна поводив себе пасивно і лише радив жертвам швидко втікати.

А під завершення всіх злочинів пиячок застрелив з пістолета на околиці села місцевого жителя Антона Матлахова, який з 1940 по 1947 рр. прослужив у Червоній армії. Він пройшов всю війну, 13 січня 1947 р. повернувся в рідне село і уже 2 лютого був убитий «захисником законності».

Натомість під час слідства Могілін стверджував, що своїх дій не пам'ятає через сп'яніння, але це не перешкодило йому подати себе в анкеті за національністю росіянином. У поясненнях Могілін як справжній яничар сказав, що оскільки української майже не знає, то вже не вважає себе українцем.

У підсумку військовий трибунал МДБ 11 квітня 1947 р. засудив Могіліна до вищої міри покарання – розстрілу, але Військова колегія Верховної Ради СРСР 19 травня 1947 р. замінила злочинцю розстріл на 10 років позбавлення волі у виправно-трудових таборах, мотивуючи вирок відсутністю в діях засудженого корисних мотивів і його участю у війні.

Втратою секретних документів та зброї відзначився оперуповноважений Жаб'євського (нині Верховинського) райвідділу МДБ Геннадій Андрійович Цаплін, 1924 р.н., уродженець села Пігасовка Югосокінського району Молотовської (Пермської) області [4]. Оперуповноважений росіянин отримав семикласну освіту, був членом ВЛКСМ, дослужився до звання молодшого лейтенанта, з 1943 р. працював в органах МВС-МДБ.

28 травня 1947 р. він відправився в службове відрядження в м. Станіслав для отримання санкцій на арешт учасників ОУН і віз собою з кримінальні

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
справи на упівців та 1600 рублів. На поїзд, який відправився о 17.40, офіцер спізнився, а наступний мав їхати аж о 21.00. Далі, як пояснював «визволитель», він в очікуванні потяга зайшов на залізничній станції в буфет, де випив 150 грам горілки, але квитка не дістав і залишився ночувати на станції та й заснув. Під час сну в Цапліна вкрали валізку з кримінальними справами, гроші і пістолет системи «ТТ».

Під час розслідування Цапліна перепитували, як він міг випити лише 150 грам горілки і «цілу добу бути в сп'янілому стані», оскільки той зайшов у лінійний відділ міліції в стані сильного сп'яніння о сьомій ранку наступного дня. А в рапорті оперуповноваженого з лінійного відділу залізної дороги Івана Межакова взагалі значилося, що Цаплін через сп'яніння «не міг навіть говорити і зрозуміти його було неможливо».

Ще яскравіше описує «подвиги» Цапліна службова характеристика. У ній зазначалося, що офіцер під час служби показав себе «недисциплінованим, морально мало стійким, таким що систематично займався п'янками». Так, в кінці 1945 р. він напився в гуртожитку учительок, де підняв дебош і залякував дівчат зброєю, за що отримав по комсомольській лінії догану. В лютому 1946 р. Цаплін з іншими «правоохоронцями» конфіскував речі і цінності громадянки Гуменюк з с. Краснопілля, у той же день побив Василю Миронюк.

24 березня 1946 р. п'яний молодший лейтенант під час незаконного обшуку у Василя Кричиняка вилучив 1 літр горілки і розпив здобуте. Після цього Цаплін організував бійку з колишнім пожежним інспектором Івановим. У підсумку за втрату особових справ та зброї Цаплін був засуджений за ст. 206-17а КК УРСР на 7 років виправно-трудових таборів без обмеження прав.

Ще до аморальніших вчинків через зловживання алкоголем вдавався Павло Васильович Созінов, 1914 р.н., уродженець м. Благовещенська Амурської області, який отримав вищу освіту за фахом вчителя математики і фізики [5].

Станом на середину 1947 р. Созінов у званні старшого лейтенанта служив старшим оперуповноваженим 2-го відділення 4 відділу Управління МДБ Станіславської області, був нагороджений орденом «Червоної зірки», медалями «За взяття Берліну», «За перемогу над Німеччиною», «За взяття Будапешта». Крім того, він був членом ВКП (б) разом з дружиною Олександрою Філіповою, яка працювала секретарем в Управлінні МДБ.

У шлюбі Созінов і Філіпова перебували з березня 1947 р., а вже у травні цього ж року радянські правоохоронці дізналися, що Созінов «самий справжній підераст». Однак кримінальна справа була відкрита не через факти мужолозтва, а внаслідок втрати Созіновим агентурних даних і кримінальних справ.

14 травня 1947 р. аморальні вчинки і службові правопорушення Созінова досягли апогею, і на них змушена була зреагувати радянська влада. Як свідчив Созінов, він 14 травня об 11.00 розпочав випивати в буфеті біля поштамту, за 2 години вжив 600 грам горілки та «після того про свої дії нічого не пам'ятав».

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Так чи інакше, далі Созінов зайшов у готель «Київ», де в туалеті здійснив акт мужолозтва з хлопчиком шкільного віку.

Свідки подій, чергові адміністраторки готелю, помітили в чоловічому туалеті, що якийсь офіцер здійснює статевий акт з хлопчиком 12-13 років, закрили входні двері вбиральні і викликали патруль. Військові застали офіцера «в п'яному вигляді, штани на ньому були мокрі до колін» і «він в бруді спав». Після того Созінова помістили в холодний підвал військової комендатури, але через втручання дружини його відпустили і відправили у відрядження.

У той же день Созінов на залізничному вокзалі чекав поїзд на Яремчанський напрям, «вийшов на вулицю через спеку і на площі біля вокзалу присів в невеличкому рівчаку і непомітно заснув». Під час сну в офіцера вкрали чемодан, в якому знаходилися цілком таємні документи – 9 протоколів допитів свідків і 2 агентурних донесення.

Під час слідства Управління обласного МДБ подало достатньо позитивну характеристику на старшого оперуповноваженого Созінова. Зокрема, в службовій характеристиці значилося, що «товариш Созінов показав себе добре грамотним і знаючим оперативну роботу». В довідці також повідомлялося, що офіцер політично розвинутий, працює над підвищенням ідейно-політичного рівня, є членом партбюро відділу. Однак поряд з цим кадровики зауважували, що Созінов «недостатньо посидючий, не ініціативний, в роботі має розсіяність, з його сторони траплялися випадки п'янства і аморальної поведінки».

У матеріалах слідства описуються й інші випадки аморальної поведінки Созінова. Так, у рапорті заступнику начальника управління з кадрів один з офіцерів скаржився, що під час розпивання спиртних напитків з Созіновим у чайній на вул. Дзержинського (нині вул. Мазепа), наш «герой» залишив свого товариша по чарці самого і пішов у свою квартиру з молодим циганом 18-19 років, де «лежав роздягнутий на колінах у бесараба».

У квітні 1947 р. у зв'язку з перерахунком зарплати Созінов з офіцером Степановим випили у вже згадуваній чайній літру горілки. Пізніше до їх компанії приєднався молодий чоловік років 23-24. Спочатку офіцери, а потім і хлопець опинилися в квартирі Созінова, а у підсумку домробітниця Созінова застала господаря, який «лежав на ліжку зі спущеними штанами і кальсони теж були спущені до колін, а незнайомиць нахилився над статевим органом Созінова і щось робив...».

У підсумку рішенням Військового трибуналу Созінов був засуджений за ст. 206-17 п. «а» на 3 роки виправно-трудових робіт без втрати прав і додатково позбавлявся звання «старший лейтенант». Однак він поніс покарання лише за втрату документів, а про його аморальну поведінку у вирок ніяк не згадувалося. Тоді як в СРСР з 1934 р. щороку засуджували до ув'язнення за мужолозтво на строк від трьох до восьми років і активно використовували звинувачення в гомосексуалізмі для боротьби з політичним інакомисленням, для офіцера МДБ чомусь зробили виняток.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Отак працівники радянських правоохоронних органів після Другої світової війни під впливом алкоголю збиткувалися над цивільним населенням, вбивали нічим не винних людей та загалом ганьбили під прикриттям пошуків УПА кадровий потенціал прибулих партійно-радянських кадрів. Мабуть, для «визволителів зі сходу», Прикарпаття було окупованою територією, на якій не діяв закон і дозволялися злочини щодо місцевого населення. Порухення законності радянськими правоохоронцями під впливом алкоголю посилювало несприйняття більшістю західноукраїнського населення радянської влади.

Список використаних джерел

1. Андрухів І.О., Француз А.Й. Правда історії. Станіславщина в умовах терору і репресій: 1939 – 1959 роки, історико-правовий аспект. Документи і матеріали / І.О. Андрухів, А.Й. Француз. – Івано-Франківськ: Нова Зоря, 2008. – 448 с.
2. Галузевий державний архів Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області (ГДА СБУ в Івано-Франківській області). Ф 5. Спр.266.
3. ГДА СБУ в Івано-Франківській області). Ф 5. Спр.688.
4. ГДА СБУ в Івано-Франківській області). Ф 5. Спр.1058.
5. ГДА СБУ в Івано-Франківській області). Ф 5. Спр.1161.
6. Жив'юк А. Керівники органів НКВД-НКГБ (МВД-МГБ) західних областей УРСР: кількісні та якісні характеристики (1944 – 1953 рр.) / А.Жив'юк // З архівів ВУЧК-ГПУ-НКВД-КДБ. – 2014. – №1. – С.29-52.

ПРАКТИКА ПРОВЕДЕННЯ УРОКІВ «ТВЕРЕЗЕ ЖИТТЯ» В ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ М. ІВАНО- ФРАНКІВСЬКА

О.І. Андрухів, к.ю.н., доцент

ПВНЗ «Університет Короля Данила», м. Івано-Франківськ, Україна

15 березня 2017 року за ініціативи органів місцевої влади та громадських активістів на 11 сесії Івано-Франківської міської ради було прийнято Програму протидії вживання алкогольних та тютюнових виробів неповнолітніми та формування навичок здорового способу життя на 2017–2020 роки (№ 16–11). Одним із пунктів даної програми (7.6) є проведення уроків «Тверезе життя» в загальноосвітніх навчальних закладах м. Івано-Франківськ. Такі уроки на загальноосвітньому рівні в обласному центрі України запроваджено вперше. Підґрунтям стало проведення уроків подібного формату на самоініціативі за індивідуальними домовленостями з керівництвом навчальних закладів активістами ГО «Рух «Твереза Україна», зокрема Оробцем Юрієм Григоровичем.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

У м. Івано-Франківську проводили уроки «Тверезе життя» з дозволу Департаменту освіти і науки Івано-Франківської міської ради представники Університету Короля Данила (проректор з навчально-виховної роботи О. І. Андрухів), Руху «За тверезість життя» Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ (о. Ярослав Рохман), відділу зв'язків з громадськістю патрульної поліції м. Івано-Франківськ та відомий спортсмен Прикарпаття Назарій Павлів. Також до уроків мали право долучатися (і періодично долучалися) відомі іванофранківці, які ведуть абсолютно тверезий свідомий спосіб життя. Згідно з розробленим графіком (двічі на тиждень), від початку жовтня 2017 року до середини грудня 2017 року таких уроків проведено 20, з яких 3 уроки проведено поза межами графіку (на запрошення керівництва навчальних закладів).

Пропонована вікова аудиторія – учні 9-11 класів. Пропоновані дні – вівторок-четвер. Час проведення – 45 хв. Хоча, здебільшого, тривалість уроку була перевищена у зв'язку з великим фактажем матеріалу про тверезість та шкоду від вживання алкоголю, а також численній кількості запитань від учнів-слухачів.

Пропонована та апробована структура уроку «Тверезе життя»: у вступній частині проректор з навчально-виховної роботи Університету Короля Данила О. І. Андрухів (веде свідомий, абсолютно тверезий спосіб життя) знайомить з поняттями «тверезість», «алкоголь», «алкогольне суспільство»; озвучує офіційні статистичні дані щодо вживання алкоголю в Україні та негативний вплив такого стану суспільства на всебічний розвиток України; наводить три основні аспекти «користі» від вживання алкоголю населенням держави; озвучує корисливі мотиви тих, хто агітує (у будь-який спосіб) ведення алкозалежного способу життя, та безкорисливі мотиви лекторів даного заняття, оскільки свою діяльність вони здійснюють на волонтерських засадах.

Отець Ярослав Рохман (веде свідомий абсолютно тверезий спосіб життя) викриває відношення Української Греко-Католицької Церкви до алкоголю, істинність традицій нашого народу, які перекручено доповнені алкоголем, та вплив алкозалежності на духовний стан людини.

Представники патрульної поліції Івано-Франківська (здебільшого, шкільні офіцери поліції) наголошують на різних видах відповідальності неповнолітніх за вживання алкогольних напоїв відповідно до чинного законодавства. Також наводяться приклади з діяльності патрульної поліції з виявлення порушень закону неповнолітніми у стані алкогольного сп'яніння в м. Івано-Франківськ.

Спортсмен Назарій Павлів (веде свідомий, абсолютно тверезий спосіб життя) на прикладі власного життєвого досвіду розповідає, як тверезість, постійні фізичні тренування допомогли йому досягнути результатів світових та всеукраїнських рекордів, демонструє відео участі у всеукраїнських талант-шоу та встановлення нових спортивних досягнень.

Почергово доповідачі наводять в приклад відомих українців, які вели чи ведуть тверезий спосіб життя і пропагували чи пропагують тверезість. Серед них – Митрополит Андрей Шептицький, Степан Бандера та інші.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Матеріали, які озвучувалися лекторами, ґрунтуються на медичних, історичних, правових, економічних, теологічних та інших дослідженнях, а також на особистому життєвому досвіді.

Інформацію про вплив алкоголю на людський організм і суспільство абсолютна більшість учнівської аудиторії чула вперше. Найчастішими та найоригінальнішими запитаннями від учнів були: «А як ви розслабляєтеся?», «А кілька грам алкоголю є корисними для життя?» «А Майк Тайсон досягнув успіху, вживаючи наркотики!», «А в такій-то державі дозволено сідати п'яним за кермо» тощо.

У відповідях лектори давали ґрунтовну інформацію про хибність стереотипних уявлень щодо позитивного впливу алкоголю на організм і суспільство в будь-яких дозах.

Наприкінці уроку для тих учнів, яких зацікавила інформація про тверезість та вплив алкоголю на людину і суспільство, лектори пропонували отримати інформаційний буклет з відповідною тематикою. Від 30 до 50 відсотків аудиторії виявляли бажання це зробити.

Варто зауважити, що в окремих навчальних закладах керівництво належним чином підійшло до виконання вказівки Департаменту освіти і науки Івано-Франківської міської ради щодо реалізації відповідної Програми. Так, у загальноосвітній школі-ліцей № 23 та Івано-Франківському ліцеї-інтернаті для обдарованих дітей з сільської місцевості було проведено відкриті заняття на тему, присвячену тверезості і здоровому способу життя, із залученням до активної участі у висвітленні даної тематики безпосередньо учнів навчального закладу. Проте, в кількох школах було неналежне ставлення та несерйозність сприйняття відповідного уроку. Так, забезпечувалася інша вікова категорія або не охоплювалися усі класи, що залишало поза увагою значну частину учнівської молоді, а в одному навчальному закладі замість уроку було надано півгодинну велику перерву.

Підсумовуючи практику проведення уроків «Тверезого життя» у загальноосвітніх навчальних закладах м. Івано-Франківськ, зазначимо, що близько 50 відсотків опрацьованої учнівської аудиторії позитивно сприймають дану інформацію, що сприятиме в майбутньому дотримання ними тверезого способу життя, який є максимально безпечним та корисним для суспільства. Варто також проводити подібні заняття з формування тверезого способу життя і серед педагогічного складу навчальних закладів, оскільки вчителі шкіл безпосередньо впливають на формування поглядів учнівської молоді.

Уроки «тверезе життя» учнями шкіл потрібно проводити системно, а вчителями таких занять можуть бути тільки ті особи, які ведуть свідомий, абсолютно тверезий спосіб життя.

Список використаних джерел

1. Програма протидії вживання алкогольних та тютюнових виробів неповнолітніми та формування навичок здорового способу життя на 2017–2020 роки (рішення Івано-Франківської міської ради (11 сесія) від 15.03.2017 № 16-11.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

2. Андрухів О.І. Державна політика у сфері правового регулювання вживання алкогольних напоїв в Україні / Олег Андрухів // Часопис Київського університету права. – 2016. – № 1/2016. – С. 45–51.
3. Андрухів О.І. До питання правового закріплення теорії тверезості в українському законодавстві / Олег Андрухів // Формування тверезого способу життя в сім'ї та суспільстві : матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції (Львів, 5–6 листопада 2016 року). – Львів, 2016. – С. 82–85.
4. Савчук Б. Корчма: алкогольна політика і рух тверезості в Західній Україні у XIX – 30-х роках XX ст. / Б. Корчма. – Івано-Франківськ: Плай, 1999. – 138 с.
5. Твереза Україна: офіційний сайт руху. – Режим доступу: <http://tvereza.info/news/news.php?id=2015-11-23-zvern&lang=uk>.
6. Вчення Митрополита Андрея Шептицького про сім'ю та тверезе суспільство [Електронне видання]. – Режим доступу: <http://zdorovia.ugcc.org.ua/vchennya-mytropolitya-andreya-sheptytskoho-pro-simyu-ta-tvereze-suspilstvo>.
7. Борці за волю не вживають алкоголю – слоган вояків УПА. – Режим доступу: <http://svoboda.kyiv.ua/news/articles/00039385/>
8. Юрій Оробець // <http://iuni.com.ua/index.php/pro-institut/institut-komanda/90-orobets-yurii-hryhorovych>.

НЕТРЕЗВОСТЬ – ОДНА ИЗ ОСНОВНЫХ ДЕТЕРМИНАНТ ПРЕСТУПНОСТИ

М.Ю.Анисимова, студентка

*Академия управления при Президенте Республики, Беларусь, г. Минск
Научный руководитель: **Прудникова О.В.**, преподаватель кафедры
гражданского и хозяйственного права*

Показатели, характеризующие преступления, совершаемые в состоянии алкогольного, наркотического или токсического опьянения, свидетельствуют о том, что эти преступления оказывают значительное влияние на общество, его нравственность, а также на состояние преступности в целом.

В большинстве стран законодательно закреплено совершение преступления в состоянии опьянения как обстоятельство, отягчающее ответственность (пункт 13 статьи 67 Уголовного кодекса Украины; пункт 17 статьи 64 Уголовного кодекса Республики Беларусь). В некоторых странах суд вправе, в зависимости от характера преступления, не признать данное обстоятельство отягчающим ответственность (пункт 10 статьи 38 Уголовного Кодекса Эстонской Республики). Однако в мировой практике встречаются случаи, когда совершение преступления лицом, находящимся в состоянии

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

алкогольного опьянения или в состоянии, вызванном употреблением наркотических или других одурманивающих средств вовсе не является отягчающим обстоятельством. Примером может служить Уголовный кодекс Федеративной Республики Германии.

По данным, приведенным Министерством внутренних дел Украины, на протяжении 20 лет более 55% всех преднамеренных убийств совершается в состоянии алкогольного опьянения.

Кроме того, пресс-служба Следственного комитета Республики Беларусь утверждает, что из 233 убийств, расследование которых уже завершено, 191 было выполнено гражданами в состоянии алкогольного опьянения (то есть в почти 82% случаев, а с учетом покушений на убийство - в 83,2%). Также в Российской Федерации наркологи и психиатры приводят статистику: 75% самоубийств совершается в состоянии алкогольного опьянения.

Состояние приведенных показателей отражает степень эффективности реализации политики государства в укреплении нравственности в обществе. Увеличение или снижение количества преступлений, совершаемых в нетрезвом виде, выступает, с одной стороны, важнейшим индикатором в этой сфере, а с другой - одним из направлений совершенствования деятельности по повышению эффективности противодействия рассматриваемому виду преступности путем совершенствования законодательства и практики его реализации [1, с.160].

Нельзя не отметить особенности работы с лицами, страдающими алкогольной зависимостью, в условиях уголовно-исполнительной системы. Стабильным остается количество осужденных-алкоголиков, к которым применяется обязательное лечение, что свидетельствует о неэффективности существующих мер противодействия преступлениям, совершаемым в состоянии алкогольного опьянения.

Основным принципом работы с данной категорией лиц является индивидуальный подход к каждому конкретному случаю, разработка программ и выбор используемых методов в зависимости от принадлежности осужденного к тому или иному типу [2, с.151].

Многочисленные исследования ученых дают основание полагать, что в настоящее время нетрезвость - одна из основных детерминант преступности. В плане предупреждения рецидива изучаемых преступлений особого внимания заслуживает совершенствование деятельности в этом направлении учреждений и органов, исполняющих наказания, их взаимодействия с другими правоохранительными органами и прежде всего с органами внутренних дел.

Список использованных источников

1. Абовян, Э. П. Предупреждение преступлений, совершаемых в состоянии алкогольного опьянения в семейно-бытовой сфере : дис. канд. юрид. наук : 12.00.08 / Э. П. Абовян. – Рязань., 2011. – 166 л.

НАСЛІДКИ ВЖИВАННЯ АЛКОГОЛЮ ПІД ЧАС ВАГІТНОСТІ

О.М. Бойчук, директор Благодійного Фонду "Ні ФАС-Україна"
м. Коломия, Україна

Я хочу ознайомити вас із новим, для нашої країни, діагнозом, під назвою ФАС, або «Фетальний алкогольний синдром».

Кожна жінка знає, що вживати алкоголь під час вагітності небезпечно. Про це нам повідомляють персонал жіночої консультації. Проблема в тому, що ніхто не каже до яких саме наслідків це може призвести. Ушкодження головного мозку та центральної нервової системи, проблеми з опорно-руховим апаратом, різного роду порушення розвитку внутрішніх органів — ось неповний список вроджених вад, спричинених вживанням спиртного в період вагітності.

Довгий час медики ніяк не пов'язували порушення розвитку дитини і вживання спиртних напоїв мамою, під час виношування немовляти. Більш того, про шкоду алкоголю під час вагітності взагалі не говорили. Хоча про негативні наслідки алкоголю під час вагітності згадувалось ще у Біблії. Але в 1968 році французький лікар Лемуан описав характерні ознаки зовнішності дітей, котрі страждали на це захворювання.

До лікаря особливо ніхто не прислухався, але в 1973 році американський педіатр К. Л. Джонс, разом з групою дослідників, знову взявся за вивчення синдрому і дав йому назву – «Фетальний алкогольний синдром». Цій публікації, в англійському медичному журналі «The Lancet», повірили і проблема ФАС привернула увагу всього світового співтовариства.

Сьогодні існує навіть Міжнародний день запобігання ФАСП («Порушення фетального алкогольного спектру»), який відзначається 9 вересня, а наукові дослідження з цієї проблеми публікуються кожен рік.

ФАС — це діагноз, який ставлять дітям в країнах Західної Європи, а також у США, Австралії, Канаді та ін... В Україні такого діагнозу не існує. У нас є інші визначення, наприклад: фізичні вади чи розумова відсталість.., тобто — наслідок, але першопричина може критися у чарці, випитій не в той день. Вплив алкоголю на плід під час вагітності жінки, є найголовнішою причиною розумової відсталості в світі, якій можна запобігти. Суспільство тільки починає вивчати проблему впливу алкоголю в утробі матері.

Існує думка, що діти з ФАСП народжуються тільки в асоціальних сім'ях. Це не так! Не тільки матері, які схильні до алкоголю, виношують дітей з психічними і фізичними порушеннями. У сучасному західному світі матері, що знаходяться в зоні найбільшого ризику, живуть у забезпечених сім'ях, мають вищу освіту і успішні в кар'єрі.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Ніхто не може передбачити, яка саме кількість спиртного викличе незворотні зміни в організмі зародка. Навіть один раз надмірно “повеселившись”, мати може завдати шкоди дитині. Якщо ви вживаєте алкоголь, ваша дитина вживає його також: він мандрує вашим кровотоком і, через плаценту, потрапляє в кровообіг плоду. Різниця полягає в тому, що ви можете вивести спиртне з організму, а дитина — ні. Ферменти вашої печінки дозволяють нейтралізувати шкідливі токсини, а печінка малюка ще недостатньо розвинена для необхідного процесу детоксикації. У результаті, отруйні речовини руйнують клітини мозку, перешкоджають нормальному розвитку внутрішніх органів, позбавляючи ваше маля шансу народитися здоровим.

Фетальний алкогольний синдром можна виявити за низкою зовнішніх ознак:

- маленький зріст;
- мікроцефалія (маленька голова і головний мозок);
- коротке підборіддя;
- низьке перенісся, короткий і широкий, ніби приплюснутий ніс;
- відсутність заглибини над верхньою губою, тоненька верхня губа;
- широке обличчя, маленькі й вузькі очі;
- заяча губа;
- низько посажені й випнуті вуха;
- дефекти статевих органів (збільшені великі статеві губи у дівчаток, неопущення яєчок у хлопчиків);
- відсутність анального отвору;
- вкорочені стопи і пальчики;
- аномалії кісток (дисплазія кульшового суглоба);
- пошкоджена центральна нервова система: структурні неврологічні та функціональні порушення;
- поведінкові особливості.

Медики виділяють три різні ступені тяжкості фетального алкогольного синдрому: легка, середня і важка.

У найбільш важких випадках маля помирає ще в дитинстві від асфіксії або вроджених порушень, не сумісних з життям.

Не всі люди мають яскраво виражені ознаки синдрому. Більшість — виглядають нормально, але мають другорядні типи поведінки:

- збудження;
- страх;
- ізолюваність;
- агресивність;
- проблеми з концентрацією уваги, порушення пам'яті...

Оточуючі чекають від них адекватної поведінки, тим самим ускладнюючи їм життя. Дітям з ФАСП («Фетальний алкогольний спектр порушень») важко знаходити друзів, вони мають проблеми з навчанням і адаптацією у суспільстві.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
Їм потрібні спеціальні умови та індивідуальний підхід. За дотримання таких умов, ці діти можуть жити повноцінним життям.

Важко передбачити на якому терміні вагітності може трапитись лихо. Страшно уявити всю глибину розпачу матері, її запізніле каяття... Тож, чи варто ризикувати?

Будьте відповідальними! Готуючись до поповнення сім'ї, утримуйтесь від споживання алкоголю, до зачаття і протягом всієї вагітності. Розкажіть своїм подругам, сестрам і донькам про ФАС, адже поінформовані = врятовані!

Список використаних джерел

1. Діана Мелбін "Працювати не більше, а по-іншому"
2. Ліз Калп "Я можу бути найкращою"
3. Тереза Келлерман, Джоді Калп "Фетальний алкоголізм і мозок"
4. www.ukraineworksltd.org
5. "Навчання учнів з фетальним алкогольним спектром порушень"
6. Побудова сильних сторін, створення надії"
7. www.nofas.org

ДОСВІД ОРГАНІЗАЦІЇ «АНТИНІКОТИНОВОЇ КАМΠΑНІЇ» СЕРЕД КУРСАНТІВ ВІЙСЬКОВОГО ВНЗ

Ю. В.Вінтюк, к.психол.н.,доцент

*Національний університет «Львівська політехніка»
м. Львів, Україна*

Проблема нікотинового uzалежнення продовжує завдавати непоправних втрат не лише здоров'ю населення, але й всьому суспільству загалом. Незважаючи на певне покращення ситуації у цій сфері протягом кількох останніх років, поширеність тютюнопаління все ще залишається неприпустимо високою, особливо серед підлітків та молоді. Відповідно, дана проблема продовжує турбувати як науковців, які шукають причини її виникнення та поширення, можливості подолання, а також практиків, котрі здійснюють як профілактичну роботу, так і з подолання нікотинового uzалежнення. До труднощів здійснення такої роботи необхідно віднести не лише відсутність зацікавленості владних структур, різних рівнів, але й відсутність регулярних досліджень із моніторингу проблеми, як і необхідної методичної літератури. З огляду на це видається доцільним розповісти про накопичений позитивний досвід у її вирішенні.

Мета роботи: висвітлити досвід проведення акції з подолання нікотинового uzалежнення серед курсантів військового ВНЗ.

Передусім необхідно відзначити, що в даному викладі не буде наведено

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

повну інформацію про проведене дослідження, оскільки це було зроблено раніше. Враховуючи це, огляд наукових публікацій за темою роботи не наводиться, оскільки він поміщений у попередніх публікаціях [1 – 5]. В основному далі наведено інформацію, яка є важливою, але не публікувалася раніше. Варто також нагадати, що для проведення подібних заходів потрібно не лише знати теоретичні основи формування uzalezhnennya, механізми та конкретні методи їхнього подолання, але й мати певний досвід такої роботи. В якості теоретичних засад процесу формування uzalezhnennya послужили як праці зарубіжних і вітчизняних фахівців, які займаються розробкою даної проблеми, так і результати власних досліджень, що базуються на них [1]. Попередній досвід здійснення подібних заходів був здобутий під час проведення роботи з формування мотивації відмови від тютюнопаління серед студентів ВНЗ [2], а також у процесі багаторічної діяльності зі залучення підлітків і молоді до здорового способу життя [5]. Дані напрацювання виступили в якості вихідних передумов даної роботи.

Стосовно курсантів військового ВНЗ, серед яких було організовано та проведено "Антинікотинову кампанію" [3-4], слід відзначити, що в плані проведення подібних заходів вони є доволі специфічним, а саме досить складним контингентом. Це зумовлено дією низки чинників: походженням з певного соціального середовища, з відповідними особливостями виховання, формування у певних умовах, специфікою освітніх запитів, інтересів та наявних знань тощо. Конкретно, у даному випадку це спричинило певні труднощі, оскільки курсанти не лише масово курили (що й змусило прийняти рішення про проведення саме серед них такого масштабного заходу), але й не бажали позбавитися такого uzalezhnennya.

Слід також відзначити, що, хоча всі необхідні дозволи на проведення акції від керівництва закладу було отримано, ніякої офіційної підтримки надано не було, що також становило певну складність, зокрема через те, що спеціальних занять для виконання цієї роботи не виділено. Тому всі заходи було проведено не лише власними силами, але й з власного ліміту часу: в межах викладання курсантам загальноосвітньої навчальної дисципліни «Соціологія», а також у вільний від занять час (в основному індивідуальні консультації, за побажанням курсантів). Після проведення попередніх спостережень було вирішено здійснити моніторинг ситуації, для з'ясування поширеності паління серед курсантів та їхньої обізнаності з предметом дослідження.

Для вивчення ситуації, що склалася: поширеності тютюнопаління серед курсантів і можливості подолання нікотинового uzalezhnennya було проведене аналітичне соціологічне дослідження. У ньому були задіяні всі курсанти 3-го курсу, оскільки саме вони вивчали предмет, що викладався. В результаті було з'ясовано, що палять цигарки майже 2/3 опитаних: 58,2 % (цей показник виявився значно вищим порівняно зі студентами цивільних ВНЗ; для прикладу: у Національному університеті "Львівська політехніка" на той час курили 21,4 %

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
студентів, так і по Україні загалом - 42,4 %). Було з'ясовано також стаж куріння, кількість щоденних цигарок, причини куріння, ставлення до цього близьких людей та ін. [3]. Така ситуація викликала чималу стурбованість, і впевненість у тому, що захід із подолання узалежнення необхідно невідкладно проводити. Надію на успіх дали наступні дані, з'ясовані в ході опитування: більшість близьких людей опитаних проти куріння - 75,0 %; більшість курсантів вже пробували відмовитися від куріння - 67,5 %; а мають бажання позбутися нікотинового узалежнення 68,2 % опитаних. Було одержано й інші цікаві дані, зокрема, про те, що заважає здійснити задумане і що необхідно для успішної реалізації наміру позбутися узалежнення та ін.

Після з'ясування стану справ необхідно було провести низку запланованих заходів, передусім формування у курсантів мотивації відмови від тютюнопаління, а потім надати їм інформацію про способи і методи подолання нікотинового узалежнення. Проте приступити відразу до реалізації запланованого виявилось проблематично, передусім тому, що курсанти навіть не бажали вести розмову на цю тему. Що пояснювали звичними у таких випадках відмовками: "Ми вже звикли", "Нам це не шкодить" та ін. Як з'ясувалося, вони мають намір кинути палити лише у майбутньому, та й то лише у випадку дії якихось надзвичайних життєвих обставин: як от завершення навчання, зустріч із дівчиною, одруження, народження дитини тощо. Відповідно, для залучення курсантів до участі у запланованих заходах довелося спочатку здійснити необхідні та доцільні психологічні впливи.

Спочатку їм було запропоновано переглянути кілька короткометражних кінофільмів, без оголошення їхніх назв та тематики (на потоці, під час лекційного заняття). Курсанти необачно погодилися, оскільки звикли розглядати перегляд кінофільмів під час занять скоріше як розвагу, аніж серйозну роботу. Їм було спочатку показано фільм про важкі наслідки, до яких призводить тютюнопаління ("Тютюн курить тебе"); який курсанти переглянули не без цікавості, проте після цього найактивніші заявили, що не бажають дивитися такі "жахливі" фільми. В якості наступного, "легшого" фільму було показано фільм "Сутність тютюнопаління", в якому правдиво і реалістично висвітлено моральний бік даного явища (сутність фільму: курять ті, хто має проблеми морального плану, вони одурманюють себе для того, щоб заглушити голос совісті). Курсанти і цим фільмом виявилися незадоволеними, оскільки, як вони вважали, цей фільм взагалі ображає всіх курців, і їх зокрема. Вони й не здогадувалися, що таким чином вони потрапили у налаштовану психологічну пастку: було створено ситуацію, в результаті якої вони вже не могли далі ухилитися від відвертої розмови про куріння. Проте крім кількох курсантів, що побажали висловитися з приводу побаченого, більшість не хотіли підключатися до полеміки. З огляду на це психологічний тиск на них було посилено: помітивши, що завдані "образи" змушують їх захищатися, і вступати у дискусію, було проголошено спонтанний монолог, у ході якого (ніби ненавмисне)

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

прозвучало ще кілька неприємних і дошкульних висловлювань у бік курців. Після цього було поставлено питання: "Чому ви вважаєте, що коли вам говорять правду, то вас ображають? Не хочете цього чути - то не куріть, а ніхто й наміру не мав вас ображати". Проте атмосфера в аудиторії вже була напружена до тієї межі, що більшість із присутніх не вважала за можливе залишатися осторонь, і почали підключатися до дискусії. Як і слід було очікувати, вони, один за одним, почали наводити "докази" на підтримку куріння: всім відомі розхожі фрази з реклами цигарок чи звичні повсякденні відмовки курців. Щоб перехопити ініціативу, і не перетворити полеміку на пропаганду куріння, всі такі висловлювання необхідно було відразу ж, причому переконливо спростовувати, що й було успішно зроблено. В результаті вже через 15 хвилин розмови аргументи "за куріння" були спростовані, а захисники куріння "обеззброєні", і більше не мали що сказати на своє виправдання. Така ситуація виявилася несподіваною для курсантів, що змусило багатьох із них задуматися. Нарешті один таки заявив, що хоче послухати про способи і методи вивільнення від нікотинового узалежнення (що було запропоновано їм з самого початку). На запитання: "А хто ще хоче про це почути?" ще кілька курсантів підняли руки, оскільки інші не заперечували, заплановану розповідь було розпочато. Причому вона була побудована й викладена не лише популярно та доступно, але й так, щоб заінтригувати усіх присутніх. Було також запропоновано кожному, хто палить цигарки, обрати той метод, який йому сподобається, з тим, щоб апробувати його на собі; до кінця заняття чимало таких бажаючих вже зголосилися.

Після цього було надано необхідну інформацію про особливості застосування обраних методів (переважно в окремих групах, під час практичних занять); робота здійснювалася за методом А. Карра, у викладі М. Міллер (для чого курсантам була надана необхідна література) [6]. Після ознайомлення з методикою подолання узалежнення всім бажаючим були запропоновані індивідуальні консультації.

Акція тривала протягом семестру, в кінцевому результаті 44, 4 % тих, хто курили, звільнилися від нікотинового узалежнення. Реальний відсоток таких курсантів, хто кинув курити, був значно вищим, оскільки у зазначене число увійшли лише ті, хто впевнено заявив, що кинув остаточно і вже більше не повернеться до куріння. Вони дали викладачу розписку, запропонованого зразка, у непохитності своїх намірів. Ті, хто в результаті проведених заходів кинув курити, але не мав твердої впевненості в цьому, не увійшли у це число. Крім цього, мав місце і "вторинний ефект": курсанти 3-го курсу з власної ініціативи почали проводити відповідну роботу з вивільнення від нікотинового узалежнення серед першокурсників, і теж не безрезультатно. На одному з наступних занять вони повідомили про це: «А у нас і перший курс вже кидає курити!». Були й такі, хто кинув палити пізніше, дехто з них навіть придумав для цього власні способи, які полегшили їм цей процес.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Керівництво закладу, отримавши звіт про результати акції, висловило подяку викладачу за проведену роботу, листом на ім'я директора інституту за місцем праці. Однак газета ВНЗ навіть не згадала про цю подію, і продовження дана акція не мала. Слід також відзначити, що за умови підтримки акції керівництвом закладу й офіцерським складом, можна було за 2 роки перетворити даний ВНЗ у "Територію, вільну від куріння".

До інших наслідків проведеної роботи, що стали результатом накопичення необхідного досвіду, необхідно віднести розробку технології подолання нікотинового узалежнення в молодіжному середовищі [4]. Фактично проведена акція була її попередньою апробацією; створена технологія може бути використана для проведення роботи з подолання нікотинового узалежнення, передусім серед підлітків та молоді, як учнів шкіл, так і студентів ВНЗ.

Проведена робота дає підстави зробити наступний висновок. Організація та проведення заходів із подолання нікотинового узалежнення серед молоді, що навчається у ВНЗ, потребує необхідних знань, певного досвіду та ретельної підготовки, як і кваліфікованого керівництва та рішучого проведення, і дає вагомий позитивний результат, що дозволяє сподіватися на успішність подолання куріння у молодіжному середовищі; однак для досягнення цього потрібно залучення значної кількості ентузіастів, що дозволило б проводити таку роботу систематично й у широких масштабах.

Список використаних джерел

1. Вінтюк Ю. В. Психологічні закономірності виникнення узалежнень у шкільному віці та способи протидії їм // Здоровий спосіб життя. – 2008. – № 34. – С. 13-20.
2. Вінтюк Ю. В. Формування мотивації відмови від тютюнопаління у нікотинузалежнених осіб в студентському середовищі // Здоровий спосіб життя. – 2009. – № 35. – С. 12-17.
3. Вінтюк Ю. В. Нікотинове узалежнення у курсантів і можливості його подолання / Ю. В. Вінтюк // Здоровий спосіб життя. – 2011. – № 63. – С. 23-31.
4. Вінтюк Ю. В. Технологія подолання нікотинового узалежнення в молодіжному середовищі / Ю. В. Вінтюк // Здоровий спосіб життя. – 2012. – № 65. – С. 16-22.
5. Вінтюк Ю. В. Особливості залучення підлітків і молоді до здорового способу життя в сучасних умовах / Ю. В. Вінтюк // Феномен людини. Здоровий спосіб життя. – 2012. – Вип. 1. – С. 19-25.
6. Миллер М. Самый легкий способ бросить курить. – СПб.: Невский проспект; Вектор, 2007. – 155 с.

**ЗЛОЧИН АГРЕСІЇ В СУЧАСНОМУ МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ:
ПРОБЛЕМИ З'ЯСУВАННЯ СУТНОСТІ ТА ПРИРОДИ**

О. Т. Волощук, к.ю.н., доцент

*Чернівецький національний університет ім. Ю. Федьковича
м. Чернівці, Україна*

Як відомо, збройні конфлікти супроводжували людство протягом усієї історії. При цьому прояви агресії постійно змінювались, особливо це відчувається у нинішній час гострої політичної та економічної кризи у всьому світі. Незважаючи на те, що розв'язання агресивної війни визнається у сучасному міжнародному праві як найбільш серйозний міжнародний злочин, за який держави-винуватці несуть міжнародно-правову відповідальність, війни є непоодиноким явищем. Лише протягом минулого і нинішнього століть збройні конфлікти відбувалися, а в окремих регіонах і нині відбуваються, у Іраці, Чечні, Грузії, Лівії, Сирії, Україні тощо. Більше того постійно оновлюються, вдосконалюються засоби та методи війни, видозмінюються самі конфлікти, з'являються новітні види війни: інформаційна, кібервійна, гібридна тощо. Безперечно, що в умовах глобалізації сучасного світу в міжнародних відносинах вчинення актів агресії одними суб'єктами щодо інших є дестабілізуючим фактором як в політичному, так і в економічному та соціальному аспектах. Відповідно проблема підтримки міжнародного миру та безпеки набирає все більшої нагальності. У зв'язку з цим вважаємо, що з'ясування природи та сутності агресії з огляду на новітні тенденції вимагає більш прискіпливого наукового аналізу та проведення ґрунтовних досліджень.

У літературних джерелах можна зустріти діаметрально протилежні думки щодо розуміння сутності та природи агресії. Передусім слід згадати «батьків міжнародного права» Ф. де Вітторія та Г. Гроція, які у своїх працях аналізували і розкривали природу агресії у «міжнародному вимірі» і неодноразово говорили про те, що справедливою, дозволеною війною може бути лише війна, розпочата у відповідь на порушення права, а несправедлива, агресивна війна є серйозним порушенням міжнародного права. На думку Б. Ференца, «багато ідей Вітторія, сформульовані в першій половині XVI століття, ... стали визнаними принципами міжнародного права чотири століття потому» [7, с. 8]. Разом з цим в доктрині розроблялася і інша концепція. Так, в англосаксонській доктрині проводилась основна ідея щодо дозволеності будь-якої війни в силу тієї обставини, що війна є боротьбою між націями, відповідно всі війни повинні розглядатися як законні [2, с. 7]. Більшість представників ж сучасної доктрини міжнародного права стоять на позиціях протиправності війни та акцентують увагу на її негативних наслідках. Так, В. О. Навроцький та З. А. Троспок, визначають агресивну війну, як ведення воєнних дій з метою збройного захвату чи відторгнення території, яка належить іншій державі, або з метою повалення уряду іншої держави чи вчинення в іншій державі державного перевороту тощо [4, с. 8]. Аналогічне визначення дають С. Ф. Денисов та К. С. Кардаш [1, с. 104]. В. Н. Денисов під агресію розуміє звернення до сили всупереч міжнародним зобов'язанням [6, с. 38]. А. Д. Пашина вказує на наслідки розв'язання

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

агресивної війни: агресія являє собою міжнародний злочин, що тягне за собою як здійснення права на самооборону, так і примусові заходи РБ ООН [5, с. 16]. Аналіз цих визначень дозволяє виділити окремі моменти, на які необхідно звернути увагу при з'ясуванні сутності агресії: *I момент - агресія як поведінка* (із позицій права – агресію потрібно розглядати як модель поведінки, а з позицій психології - як негативні емоції (злість), мотиви (бажання образити чи нашкодити) або установки (расові або етнічні забобони). Однак міжнародна практика не раз підтверджувала те, що часто розв'язання агресивної війни відбувається у стані повної холоднокривості, без ненависті агресорів до тих, на кого нападають. Яскравими прикладами цього є грузино-російська війна 2008 р. чи останні події в Україні. З цього випливає, що негативні емоції, мотиви і установки не завжди призводять до нападів на інших, відтак «агресію» можна обмежити сферою явно зловмисної поведінки, що призводить до злочинного діяння); *II момент - агресія і намір* (введення критерію навмисного завдання шкоди у міжнародному кримінальному праві породжує чимало проблем, перша з яких стосується розуміння того, що вкладається у поняття «навмисність» дій. Дане питання є дискусійним і в рамках науки міжнародного права, і у рамках філософії, а також соціології. В окремих випадках намір завдання шкоди можна встановити без зайвих зусиль, оскільки агресори самі визнають це (наприклад, у період II світової війни Німеччина чітко і однозначно проголосила намір щодо знищення євреїв, циган та перетворення на рабів слов'янських народів), в окремих – це практично зробити дуже складно. На думку С. Мохончука, яку ми підтримуємо, цей критерій у випадках термінологічного тлумачення складу злочину агресії варто залишити, оскільки: якщо в дефініції не визначено фактор навмисного завдання шкоди, тоді логічно, що кожне випадкове її спричинення має трактуватися як агресія; якщо виключити обов'язкову наявність наміру з визначення агресії, то всі дії, наприклад, миротворчих сил ООН, мають б трактуватися як агресія; якщо критерій наміру виключити з визначення агресії, то, наприклад, випадок незавдання шкоди необхідно розглядати як агресію, навіть якщо жертві, хоч це і очікувалося, не було завдано шкоди [3, с. 160]. Зважаючи на ці проблемні моменти, більшість західних учених, даючи визначення агресії, обов'язково вказують на те, що це поведінка, яка призводить до шкоди або завдання збитків іншим, а також будь-які дії, що мають за мету досягнення певних негативних наслідків); *III момент - агресія і шкода* (Особливість трактування агресії як злочину проти людства у міжнародному праві є невизначеною дефініцією, втім, як видається, агресивними можна називати тільки дії, які завдають шкоди живим істотам, оскільки лише вони за своєю природою можуть визнаватися як агресивні).

Також слід звернути увагу і на наступне. По-перше, агресія не могла б мати місця без участі держави або держав, без їх спланованих дій та вираженої волі й умислу на здійснення певних діянь і досягнення конкретних цілей. Вчинення агресії неможливе без залучення практично всього державного апарату, і, таким чином, суспільства держави у цілому, зважаючи на сучасні механізми представництва влади. Крім того, діяння, які складають і спричиняють злочин агресії, визначаються і підтримуються державною політикою, яка відповідає стратегічним цілям зовнішньої політики та геополітики цієї держави. По-друге, при вчиненні актів агресії і держава, і фізична особа, яка реалізовувала злочинну політику відповідної держави, даючи

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

накази в межах своїх повноважень, несуть відповідальність: держава несе відповідальність міжнародно-правову, фізична особа – міжнародну кримінальну. З цього випливає дуальна природа злочину агресії у міжнародному праві. Таким чином, злочин агресії слід розуміти як протиправне винне діяння, що вчиняється державами за допомогою державного апарату, шляхом збройного нападу, який спрямований проти суверенітету, територіальної цілісності та політичної незалежності іншої держави.

Отже, на основі вищенаведеного можна констатувати, що питання вироблення універсального визначення «агресії» надзвичайно складне. При кваліфікації діянь як актів агресії виникає чимало проблем, які належить вирішити у майбутньому міжнародній спільноті.

Список використаних джерел

1. Денисов С. Ф., Кардаш К. С. Визначення поняття «агресивна війна» у кримінальному праві України / С. Ф. Денисов, К. С. Кардаш // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. - № 3. - 2012. - С. 96-106.
2. Кибальник А. Г., Малахова О. В. Уголовная ответственность за агрессию / А. Г. Кибальник, О. В. Малахова. - Ставрополь : Ставропольсервисшкола, 2003. - 104 с.
3. Мохончук С. До проблеми доктринального визначення злочину агресії у міжнародному кримінальному праві / С. Мохончук // Вісник Академії правових наук України. - 2011. - № 1 (64). - С. 152-163.
4. Навроцький В. О. Тлумачний словник (Особливої частини кримінального законодавства України) / В. О. Навроцький, З. А. Тростюк. - Львів, 1997. - 127 с.
5. Пашина А. Д. Применение силы в международном праве : автореф. дисс. ... канд. юрид. наук; спец. 12.00.08 / А. Д. Пашина. - Казань, 2008. - 22 с.
6. Юридична енциклопедія: В 6 т. / Редкол. : Ю. С. Шемшученко (голова редкол.) та ін. - К.; «Укр. енцикл.», 1998. - С. 38.
7. Ferenz B. Enforcing International Law - A Way to World Peace / B. Ferenz. - Vol. 1. - London-New York, 1983. - 422 p.

ВИВЧЕННЯ БІОХІМІЧНИХ ОСНОВ АЛКОГОЛІЗМУ

Т.В. Воронова

*Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова,
м.Вінниця, Україна*

Актуальність: Алкоголізм є гострою соціально-культурною проблемою не тільки України а й усього світу. Щороку в Україні ставлять на облік 100 тисяч алкоголіків. Загальна їх кількість більше удесятеро, і складає 700 тис. осіб. Це набуває ознак національної епідемії. Майже 40% українських підлітків 14—18 років регулярно вживають спиртні напої. Алкоголь є причиною передчасної

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
смерті майже 30% українських чоловіків. Наразі в Україні нараховується 700 тисяч лише офіційно зареєстрованих алкоголіків. На 6 питущих чоловіків припадає 1 жінка. В світі є ряд країн, де алкоголізм не становить проблеми, це пов'язано з однієї сторони з жорсткою податковою політикою щодо алкогольних виробів або з неактуальністю цієї проблеми через вроджену непереносимість алкоголю у певних національностей.

Мета: Вивчити вплив метаболітів алкоголю на організм людини

Матеріали і методи: Застосування балансового методу на цілісному організмі визначається загальні кількісні зрушення речовини (ацетальдегіду) за їх поглинанням і виділенням кінцевих продуктів обміну (розрахунок балансу приходу-витрати).

Результати та їх обговорення: Ацетальдегід, який є метаболітом алкоголю, має здатність збільшувати вивільнення катехоламінів, що підвищують тонус резистивних судин, з адренергічних закінчень. Катехоламіни викликають кисневе голодування серця і тканин організму, а також тахікардію. Ацетальдегід має здатність конденсуватися деякими катехоламинами, а саме з дофаміну, з подальшим утворенням тетрагідроізохіноліну, які накопичуються в нейронах мозку і діють як помилкові медіатори, які заміняють катехоламіни. Дані речовини викликають серйозні збої у функціонуванні центральної нервової системи, деякі з них мають виражені галюциногенні властивості.

Крім усього іншого, ацетальдегід гальмує елімінацію продуктів метаболізму етанолу, що веде до порушення функцій печінки. Таким чином, в біологічних середовищах людського організму накопичується оцтова кислота. Ацетальдегід уповільнює окислювально-відновні реакції, таким чином, пригнічуючи окислення інших речовин. Так, в плазмі крові накопичуються гліцерин, піровиноградна кислота, жирні кислоти, що сприяє розвитку метаболічного ацидозу.

Нерідко алкогольний абстинентний синдром у пацієнта супроводжується підвищеним вмістом кальцію в крові і зниженням рівня глюкози, що сприяє пригніченню свідомості і розвитку судомних розладів.

Алкоголь разом з продуктами його розпаду володіє капілярно-токсичним ефектом, підвищуючи агрегацію тромбоцитів, що сприяє розвитку тромбозу, особливо, якщо хворий страждає на атеросклероз. Тромбоз, в свою чергу, може викликати інфаркт міокарда та ішемічний інсульт. При цьому ацетальдегід має властивість безпосередньо пригнічувати функцію міокарда.

При закисненні плазми крові, тобто, при зниженні рівня її РН, гемоглобін, який знаходиться в еритроцитах, починає гірше пов'язувати кисень. Це, в свою чергу, знижує кількість кисню, який доставляється до клітин, і розвитку кисневого голодування, переходу клітинних систем на безкисневий (анаеробний) спосіб окислення глюкози, який менш ефективний і викликає подальше накопичення недоокислених сполук, і таким чином, ацидоз наростає.

Висновок: Враховуючи те, що ацетальдегід змінює склад крові погіршується робота серцево-судинної системи (частішає серцебиття, підвищується артеріальний тиск). Великі і серйозні зміни відбуваються і в органах травного тракту, слизова стравоходу, шлунку кишечника приймає

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
«удар» першою, отримуючи пошкодження від алкоголю, далі в роботу вступають підшлункова залоза і печінка, клітини яких, також руйнуються від впливу етанолу. «Б'є» алкоголь і по статевій системі, викликаючи імпотенцію у чоловіків і безпліддя у жінок.

ЩО ГОВОРИТЬ БІБЛІЯ ПРО СПОЖИВАННЯ ВІНА (АЛКОГОЛЮ)

Р.А. Галицький, слухач магістратури

Національна академія державного управління при Президентові України

голова Правління громадської організації

«Рух «Твереза Україна»

м. Київ, Україна

Тверезість є нормою у нашому житті, й вважається однією з основних християнських чеснот [1]. Тверезість належить до природних якостей людини, сім'ї, суспільства [2]. І це не лише свобода від алкоголю та інших наркотиків. Це ще й збереження чистоти серця, чистоти розуму від поганих помислів і вчинків; спроможність дивитися на світ світлими очима [2].

Митрополит Андрей Шептицький, який виступав на захист людського життя, підкреслював цінність сім'ї та чесноти тверезості, писав [3]: «Страшною язвою, страшним нещастям нашого народу є п'янство. Не одного вже позбавило здоров'я, слави, маєтку; не одного завело напевно на вічну погибель».

З євхаристичної чаші ми споживаємо Тіло і Кров Христа і спасаємося, так навіщо з чарки споживати алкоголь на загибель собі і своєму народові?

Мета – доказ та переконання, що для християн тверезість завжди була й залишається невід'ємною рисою характеру, що передається з покоління в покоління, задля уникнення численних проблем, набуття мудрості та величі в Христі Ісусі, Господі нашім.

Основна частина. Святе Письмо говорить та навчає повністю утримуватись від всілякого внутрішнього споживання алкоголю.

Розглянемо цю беззаперечну істину детальніше, адже у Слові Божому немає протиріч щодо тверезості, а лише невірне трактування в нашому суспільстві.

Звернемо нашу увагу на найбільш поширених в українському суспільстві перекладах Святого писма, а саме:

1) Переклад Святого Письма Іваном Огієнком 1962 р.;

Огієнко Іван Іванович – митрополит Іларіон, поставив перед собою два найголовніші завдання: по-перше, найточніше передати зміст оригіналу, дбаючи передусім про змістову точність цілого ряду багатозначних слів; і, по-друге, забезпечити переклад милозвучною, сучасною літературною мовою [4].

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

2) **Святе Письмо Старого та Нового Завіту перекладу о. Івана Хоменка, 3-го ЧСВВ, видавництво оо. Василіян, 1963.**

3) **Переклад Біблії, здійснений Патріархом Філаретом 2004 р.**

Це перше повне видання Біблії, яке включає як канонічні, так і неканонічні книги, а переклад став першим перекладом Священного Писання на сучасну церковну літературну українську мову [5].

4) **Видана у 1903 році Біблія, створена Пантелеймоном Кулішем, Іваном Нечуєм-Левицьким, Іваном Пулюєм.**

У 1903 р. Британське та закордонне біблійне товариство видає першу повну українську Біблію («Святе письмо Старого і Нового Завіту») в перекладі П. Куліша, І. Нечуя-Левицького та Івана Пулюя.

Повернемося до біблійного навчання тверезості. Отож, у Біблії говориться:

«Господь... учинить... бенкет, де буде добре вино, проціджене й чисте» (Ісаїя 25:6) [6].

«Вино – зрадливе (глузливе [5], насмішник [7]), п'янки «напої» (сикера [5]) – буйні (галасун [7]); і кожен, хто кружляє їх (блудить у ньому [7], захоплюється ними [5]), – нерозумний» (Приповідки 20:1) [6].

Вино на благо чи на гріх? Чи Біблія суперечить сама собі? Чи тут йдеться про два різних види напиту?

В Біблії описано два види вина: свіжий виноградний сік, що приносить благословення; і броджений сік, що приносить прокляття.

У П'ятикнижжі вибрані усі вірші, в яких є присутні слова і словосполучення «вино», «виноград», «виноградна» (гілка, гроно, лоза, ягода), «п'яниця», «сикера (п'янкий виріб)» і «точило» [8].

Всього в Книзі Буття виявлені 8 фрагментів, що цікавлять нас, в Книзі Вихід 4 фрагменти, в Книзі Левіт знайдені 5 фрагментів, в Книзі Чисел 9 фрагментів і у Второзаконні 18 фрагментів.

Перерахуємо ці фрагменти в порядку їх написання в тексті П'ятикнижжя:

Бут 9:21, 24; Бут 14:18; Бут 19:32-35; Бут 27:25; Бут 27:28, 37; Бут 35:14; Бут 40:9-13, 20, 21; Бут 49:11-12; Вих 22:29; Вих 23:25; Вих 29:40; Вих 32:6, 18; Лев 10:9; Лев 19:19; Лев 23:13; Лев 25:3-5, 11; Лев 26:5; Числ 6:1-4, 20; Числ 13:24; Числ 15:5, 7, 10; Числ 16:14; Числ 18:12; Числ 18:27, 30; Числ 20:5; Числ 28:7; Числ 28:14; Втор 6:11; Втор 7:13; Втор 8:8; Втор 11:14; Втор 12:17; Втор 14:23; Втор 14:26; Втор 15:14; Втор 18:4; Втор 20:6; Втор 21:20; Втор 23:24; Втор 28:30, 39; Втор 28:51; Втор 29:6; Втор 32:14; Втор 32:32-33, 38; Втор 33:28 [8].

Для зручності подальшого аналізу відповідно до змісту виявлених фрагментів їх доцільно розділити на декілька груп. Кожна група текстів ілюструє нову властивість або якість, притаманну «вину»:

- 1) Вино як п'янкий «напій»;
- 2) Вино як виноградний сік;
- 3) Вино як харчовий продукт;
- 4) Вино як символ благополуччя – благословення Боже;

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

5) Вино як жертвопринесення Богові;

6) Вино як символ крові [8].

Отже, «вино – сік винограду: броджене або ні» (Словник англ. мови 1955 р.) [9]

Кольори вина, особливо виробленого кахетинським способом та виноградного соку, – різняться. І різниця очевидна.

У процесі виробництва червоного вина у бродінні бере участь не лише сік, але і м'якоть, шкірка та кісточки винограду. Пігменти шкірки надають червоному вину його колір, а таніни й інші речовини шкірки та кісточок – терпкий аромат і в'язучий смак [10].

Ісус Христос сказав: «За їхніми плодами, отже, пізнаєте їх» (*Матей 7:20*) [6].

– **Які плоди у небродженого вина?**

1. Благословення.
2. Лікувальний засіб (виріб).
3. Тайна вечерея.
4. Причастя.
5. Вінчальний шлюб.
6. Щаслива сім'я.
7. Здоров'я.
8. Повноцінні нащадки [9].

– **Які плоди у бродженого вина?**

1. **Етиловий спирт (етанол, алкоголь)**, що, міститься у вині (алкогольних виробках), потрапляючи в організм, спочатку стимулює, а згодом пригнічує його життєздатність. Він виявляє різнобічний вплив на всі органи, особливо на центральну нервову систему (ЦНС), печінку та серцевий м'яз [11].

2. Тератогенна дія етилового спирту, що міститься й у виноградних винах, виявляється у вигляді так званого алкогольного синдрому плоду (АСП) – особливого типу поєднання вроджених дефектів, порушення фізичного і розумового розвитку дітей [11].

3. Будь-яка доза алкоголю, навіть така, що не викликає сп'яніння, завдає шкоди організму людини [12].

4. Навіть малі дози алкоголю токсично діють на весь організм [11]:

- Центральна нервова система (мозок і нервова система);
- Ураження легень;
- Ураження серця (серцево-судинна система);
- Ураження шлунково-кишкового тракту;
- Ураження печінки;
- Ураження нирок;
- Ураження системи кровотворення;
- Вплив на внутрішньоутробний розвиток плоду тощо.

Все розпочинається з малих доз: алкоголізм, деградація особистості.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

5. Алкоголь – це:

- 1)** 90 % всіх випадків насилля [13];
- 2)** 85 % першого сексуального досвіду [14];
- 3)** 70 % незапланованих вагітностей [13];
- 4)** 60 % всіх випадків передачі ЗПСШ [15];
- 5)** 50 % дорожньо-транспортних пригод [16];
- 6)** 50 % розпаду сімей [17];
- 7)** 50-60 % умисних убивств [16];
- 8)** 50 % психічно хворих [18];
- 9)** 30% випадків передчасної смерті українських чоловіків [19];
- 10)** 65-70 % розвитку туберкульозу при значному зниженні природньому захисту організму [20];
- 11)** 40 % смертність дітей [21];
- 12)** 40-50% дітей батьків-алкоголиків самі стають алкоголіками [22];
- 13)** 60% хворих цирозом печінки [16];
- 14)** 40% хворих на рак печінки чоловіків [16];
- 15)** 33% хворих на рак стравоходу [16];
- 16)** 27,4% страждань епілепсією [16];
- 17)** 25 % раком ротової порожнини [16];
- 18)** 25 % самогубств [23];
- 19)** 40 % спричинених випадків патології новонароджених [24];
- 20)** 80 % інші вади стану здоров'я дітей [25].

6. Алкоголь сприяє збільшенню злочинності! 60 % вбивств здійснюється у нетверезому стані.

«Не бувай з тими, що впиваються вином (жлуктять вино [7])»... (Проповідки 23:20) [6].

Вбивства, розбої, насильство – плоди бродженого вина.

- 7.** Кожна друга смерть у ДТП відбувається з вини оп'янілого водія.
- 8.** Малі дози алкоголю призводять до безладних зв'язків, наслідки яких: аборти, венеричні захворювання, розлучення.

9. В Україні щороку прямо чи опосередковано пов'язано з споживанням алкоголю помирає близько 300000 людей [26]. Це більше, ніж населення міста Хмельницького або Полтави.

«Вино-Пиво-Горілка=ЕТАНОЛ-ЕТАНОЛ-ЕТАНОЛ. Немає різниці!».

Купуючи алкоголь – ти спонсоруєш виробників цього зілля.

«Хто любить веселощі, зубожіє; а хто любить вино і жир, не розбагатіє» (Проповідки 21:17) [5].

«Алкоголь у малих кількостях корисний», – замовні статті виробників!

«У кого виття? У кого стогін? У кого сварки? У кого горе? У кого рани без причини? У кого багряні (червоні) очі?» [5]

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

1. – «У тих, які довго сидять за вином, які приходять шукати вина приправленого (пахучого [6])» (**Приповідки 23:29-30**)[5].

2. «Не приглядайся до вина, яке воно червоне,... Потім воно вкусить, як гадина, і утне, немов зміюка [6]; Очі твої будуть дивитися на чужих дружин, і серце твоє заговорить про розпусне» (**Приповідки 23:31-33**) [5].

Священне писання вчить утримуватися від будь-якого споживання алкоголю, а отже – навчає тверезості!

«Не царям..., вино, не царям, і «напій» той п'янкий не князям (сикера [5])» (**Приповідки 31:4**) [7].

Зазначимо, що грецьке слово «нефо» (повне утримання від п'яних виробів) перекладено в Біблії словами «будьте тверезі» [9].

а) Перше послання до Солунян 5:6-8;

б) Перше послання Ап. Петра 5:8;

в) Перше послання до Коринтян 15:34;

г) Перше послання до Тимотея 3:2,8[5],11.

У Біблії немає протиріч. Перекрученням стали тлумачення видатних теологів їх особистих праць, що мали належним чином передавати оригінальні тексти сучасними мовами.

Сік винограду, неброджене вино – напій від Бога!

«...Взяв я ті грона й витиснув їх у чашу...» (**Буття 40:11**) [6].

Це те вино, чудо про яке було явлено Спасителем в Кані Галілейській [27], «плід виноградний», який під час Тайної Вечері Ісус Христос назвав Своєю кров'ю!

У Бога – благословіння, у сатани – прокляття. Броджене вино – виріб сатани. Бродження – розпад і тління, що приводить до гріха і смерті.

«Не можете пити чаші Господньої і чаші бісівської...» (**1 до Коринтян 10:21**)[6].

Де згадується тверезість в Біблії (різні переклади згідно оригіналів)

«Симфонія» [28] на Священне Писання, що допомагає читачеві за одним словом, яке збереглося в пам'яті, знайти відповідний вираз чи речення, і їхнє місце в Біблії, – вказує (стр. 892) на 6 місць в Біблії з прикметниками «**тверезий, -ими, -і**».

Отож, далі даємо власний перелік головним чином усіх головних термінологій тверезості з найбільш уживаних перекладів Святого Письма українською мовою.

1) «Щоб був непорочним, однієї жінки чоловіком, тверезим, цнотливим, благоговійним, чесним...» (1 до Тимотея 3:2) [5];

2) «Ми ж, які належимо дневі, будьмо тверезі, надягнувши броню віри та любови й шолом надії на спасіння» (1 до Солунян 5:8) [6];

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

3) «...**Будьте тверезі, пильнуйте (чувайте [6]), бо супротивник ваш диявол ходить, рикаючи, наче лев, і шукає, кого б пожерти**» (І послання Петра 5:8) [5];

4) «**Тож не будемо спати, як інші, а пильнуймо (чуваймо[6]) і будьмо тверезі (маймо самовладання [5])**» (І Солунян 5:6) [28];

5) «**Жінки також нехай поважні будуть, не обмовливі, тверезі (тверезими [5], будьте стримані (Свята Біблія [Новий Заповіт]: Сучасною Мовою, 2007)) вірні в усьому**» (І до Тимотея 3:11) [6].

6) «**Щоб старі чоловіки *тверезі були* (пильні[5], мали самовладання (Свята Біблія [Новий Заповіт]: Сучасною Мовою, 2007)), поважні, помірковані (добродішні [5]), здорові у вірі, у любові, у терпеливості**» (**до Тита 2:2**) [7].

Зазначимо, що у посланні Апостола Павла до Тита 2:3, зокрема проголошено детальніше смиренним: «**щоб старі жінки ... не підневолювались пияцтву (ані віддані пияцтву [6], п'янству[7]), вчили добра [5]**».

7) «**Тому, підперезавши стан вашого ума, (бувши [7]) тверезі (пильнуючи[5]), надійтесь повнотою на благодать, що вам буде принесена в об'явленні Ісуса Христа**» (І послання Петра 1:13) [6].

8) «**Протверезіться, як належить, і не грішіть; бо, на сором вам кажу, деякі з вас не знають Бога**» (**І до Корінтян 15:34**) [5].

9) «**Ной *витверезів (витверезився [7], прокинувся [6], отверезився [29])* від вина свого і довідався, що вчинив над ним менший син його**» (**Буття 9:24**) [5].

10) «**Глаголю бо благодаттю, даною мені, кожному між вами, щоб не думав більш про себе, ніж треба думати, а думав *тверезо* (скромно [6, 5, 7], розсудливо), як Бог кожному уділив міру віри**» (**до Римлян 12:3**) [29].

11) «**І сказав їй Ілій: доки ти будеш п'яною? *Витверезься (витверезися [6], витверезись [7])* від вина твого [і йди від лиця Господнього]**» (**І Самуїл 1:14**) [5].

12) «**Вранці ж, коли Навал *протверезився* (проминуло сп'яніння [6], *витверезився* [7]), дружина його розповіла йому про це, і завмерло в ньому серце його, і став він, як камінь**» (**І Самуїл 25:37**) [5].

13) «**І коли сп'яніють, не пам'ятають про приязнь до друзів і братів, і швидко оголюють мечі, а коли *протверезяться* від вина, не пам'ятають, що робили**» (**II книга Ездри 3:22-23**) [5].

14) «**Бо як ми не при собі, то (се) Богові; а як ми *тверезимось* (здержуємось) (розсудливі [6], скромні [5], при здоровому розумі (глузді) [7]), (се) вам**» (**II до Корінтян 5:13**) [29].

15) «**Ти ж *будь тверезим (тверезись [29])* у всьому, знось напасті, виконуй працю євангеліста (благовісника [7]), виконуй твою службу**» (**II до Тимотея 4:5**) [6].

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

16) «...І навчає нас, щоб ми, зрікшись нечестя та грішних бажань цього світу (мирські похоті [5], світських пожадливоростей [7]), **жили тверезо** (цнотливо [5], помірковано [7]), праведно і благочестиво в нинішньому віці» (**до Тита 2:12**) [6].

17) «Кінець усьому близько. Будьте мудрі й **тверезі** (пильуйте [7]), здатні до молитов» (**I послання Петра 4:7**) [6].

Отже, маємо 17 місць в Священному Писанні найбільш популярних перекладах Святого Письма українською мовою, де вжито прикметник (тверда група прикметників), дієслово (доконаний вид, II дієвідміна), прислівник тощо.

Висновки. «Ми не маємо права вам вказувати, але вважаємо за необхідне попередити: шкідливі звички – це ваша розруха і ваша смерть»

(З Інтернету)

Звичайно, вибір за вами: споживати алкоголь, чи ні. Проте Біблія встановлює кращий, найвищий стандарт, – утримання від споживання алкоголю, щоб не було зайвих проблем: проблем зі здоров'ям, розпусним життям з іншими, втратою мудрості, вдаванням величчі тощо.

Алкоголь витісняє духовність у всіх ділянках нашого життя. Скільки молодого покоління замінили недільну Літургію на ранкове похмілля та сон після «насиченого бурхливого» відпочинку в нічних клубах. Християнські цінності під впливом алкоголю витісняються грубістю, нахабністю. На місце честі, совісті та патріотизму приходить байдужість, бажання вирішувати проблеми за посередництвом алкоголю [30].

«Бо він буде великий у Господа, ні вина, ні п'яного (хмільного [5]) «напою» не питиме, і наповниться Духом Святим...» (Луки 1:15) [7].

Лише тверезий здоровий спосіб життя врятує українську націю від занепаду. Організм та особистість людини руйнує внутрішнє споживання алкоголю.

Список використаних джерел

1. VI Всецерковна проща «Дорогою зцілення» / Католицький Оглядач [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://catholicnews.org.ua/vi-vsecerkovna-proshcha-dorogoyu-zcilennya>.
2. Маніфест тверезості / Твереза Україна [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tvereza.info/sobriety/index.php?lang=uk>.
3. Діяльність церковних братств тверезості УГКЦ в Галичині з XIX по I-шу пол. XX ст.: Історично-пасторальний аспект. Погляд в сучасність / Комісія УГКЦ у справах душпастирства охорони здоров'я [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zdorovia.ugcc.org.ua/diyalnist-tserkovnyh-bratstv-tverezosti-uhkts-v-halychyni-z-hix-po-i-shu-pol-xx-st-istorychno-pastoralnyj-aspekt-pohlyad-v-suchasnist/>.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

4. Історія перекладу Святого Письма українською мовою / SvitPPT [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://svitppt.com.ua/rizne/svyate-pismo.html>.
5. Біблія: Книги Священного Писання Старого та Нового Завіту: Київ: Вид-во Київської Патріархії УПЦ КП, 2004. – 1408 с.
6. Святе Письмо Старого та Нового Завіту / переклад о. Іван Хоменко, 3-го ЧСВВ, Львів: «Місіонер», УБТ, «Свічадо», 2007 (1-е вид.: Рим: видавництво оо. Василіян, 1963).
7. Біблія в пер. Івана Огієнка, 1962 (UBIO).
8. Клименко І.П. Образ і значення вина в текстах П'ятикнижжя Мойсея: Атестаційна робота: – М: 2011 – 50 с.
9. Що говорить Біблія про вино? / Твереза нація [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.youtube.com/user/TverezaNazia>.
10. Горюшкіна Т. Б., Дзядевич С. В. Виноградні вина. Хімічний склад та методи визначення: Біотехнологія, Т. 1, №2, 2008.
11. Харченко О., Гавриш Л., Остапченко Л. Токсична дія етанолу та його продуктів на організм. Сер.: Вісн. НАН України, 2006, № 3.
12. Вплив алкоголю на організм / Твереза Україна [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tvereza.info/sobriety/article.php?id=organismeffects&lang=uk>.
13. Школи приховують інформацію про схильних до алкоголізму підлітків. – Міський нарколог / Новини Павлограда [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tv-news.dp.ua/novyny/4198-shkoli-prikhovuyut-informatsiyu-pro-skhil-nikh-do-alkogolizmu-pidlitkiv-mis-kij-narkolog>.
14. Бобкова О.В. Асоціації між соціально-економічними факторами ризику та розвитком соціально значущих захворювань серед підлітків: Соціальна педіатрія. Сер.: Современная педіатрія 8(80)/2016.
15. Чоловіче безпліддя / Ігор Попов лікар-уролог вищої категорії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://porov.lviv.ua/чоловіче-безпліддя/>.
16. Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо заборони торгівлі алкоголем в нічний час) / Верховна Рада України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=61227.
17. Сім'я / Розлучення / Жіночий журнал про красу та здоров'я [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://prostomariya.com.ua/raspad_semi_i_ego_posledstviya_132.html.
18. Наркоманія і психічне здоров'я / Центр доктора Василенко: Лікування наркоманії та алкоголізму [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://centervasilenko.ua/articles/narkomaniya_i_psihichne_zdorovya.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

19. В.В. Шафранський, С.В. Дудник Психічне здоров'я населення України: стан, проблеми та шляхи вирішення / Здоров'я населення: тенденції та прогнози. Сер.: Україна. Здоров'я нації. 2016. № 3 (39).

20. Шкідливі наслідки вживання алкоголю / PRO Medical [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://promedical.com.ua/hvorobi/shkidliv-naslidki-vzhivannya-alkogolyu/>.

21. Смертність від наркотиків серед школярів зросла в 40 разів, – експерт / Жіночий консорціум України [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://wcu-network.org.ua/Zaxist_prav_dtei/news/Smertnst_vd_narkotikv_sered_shkoljarv_z_rosla_v_40_razv_-_ekspert.

22. Залежності в підлітків. Вживання алкоголю / Milites Christi Imperatoris [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.christusimperat.org/uk/node/37075>.

23. Самогубства – сучасний стан і шляхи зменшення, ред. В. В. Каплун [та ін.] / Наукові розробки молоді на сучасному етапі. Т. 1. Сер.: Нові наукомісткі технології виробництва матеріалів, виробів широкого вжитку та спеціального призначення. – Київ 28-29 квітня 2016.

24. Вагітність і негативні зовнішні фактори / Biomedicina [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://biomedicina.com.ua/vahitnist-i-nehatyvni-zovnishni-factory/>.

25. Як впливає алкоголь на зачаття дитини у чоловіка: можливі наслідки / Potenciya.com.ua [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://potenciya.com.ua/alkogolizm/yak-vplivaye-alkogol-na-zachattya-ditini-u-cholovika-mozhlivi-naslidki.html>.

26. Населення / Держстат України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2007/ds/nas_rik/nas_u/nas_rik_u.html.

27. Арійський Стандарт: Технологія переходу в Простір волі / І.В. Каганець. – Тернопіль: Мандрівець, 2014. – 624 с.

28. Симфонія на Книги Старого та Нового Завітів // Українська Християнська Місія відродження і милосердя «Добрий самарянин» / Під ред. доктора теології Єп. Василя Боєчка. – Львів, 2007, – 1098 с.

29. Біблія в пер. П.Куліша та І.Пулюя, 1905. 30. 10 причин відмовитися від вживання алкоголю / Рідний Київ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://kyiv.ridna.ua/2015/06/10-prychyn-vidmovytysya-vid-vzhivannya-alkogolyu/>.

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЗЛОЧИНИ, ВЧИНЕНІ У СТАНІ СП'ЯНІННЯ

Х.Герман, студентка 2 курсу

ПВНЗ «Університет Короля Данила», Івано-Франківськ, Україна

Науковий керівник: О.В.Острогляд, к.ю.н., доц.

ПВНЗ «Університет Короля Данила», Івано-Франківськ, Україна

«Пияцтво, наркоманія, токсикоманія є тим соціальним злом, яке прямо пов'язане зі злочинністю. Кримінологічні дослідження показують, що під впливом пияцтва вчиняються 40-45 відсотків усіх злочинів, а такі тяжкі злочини, як вбивство, тяжкі тілесні ушкодження, хуліганство, грабежі і розбої, в 70-80 відсотках випадків вчиняються у стані сп'яніння (так званого фізіологічного сп'яніння)» [1].

«СТАН СП'ЯНІННЯ – психічний стан особи, спричинений вживанням алкогольних напоїв, наркотичних засобів або ін. одурманюючих речовин.

Залежно від речовини, що спричинила сп'яніння, виокремлюють такі його види: алкогольне, наркотичне і токсичне» [2].

«Алкогольне сп'яніння - це змінений стан свідомості, викликаний дією етилового спирту на ЦНС. Під час алкогольного сп'яніння у людини відзначаються психічні, поведінкові та фізіологічні порушення» [3].

Чим більша кількість абсолютного алкоголю на 1 кг маси тіла і його концентрація в крові, тим важчий ступінь (клініка) сп'яніння.

Умовно фахівці розрізняють три ступеня алкогольного сп'яніння:

«Перша ступінь - легка, алкоголь в крові від 0,5 до 1,5 проміле. Настає, як правило, в перші хвилини прийняття спиртного. З'являється відчуття комфорту, м'язи розслабляються, знімається напруга, утом, піднімається настрій, з'являється відчуття легкого тепла, яке розливається по всьому тілу. Стає весело, з'являється надто підвищена активність. Людина стає дуже хвалькуватою, товариською і занадто самовпевненою. У рухах втрачається конкретика, в розмові можна втратити контроль над собою.

Друга ступінь сп'яніння - середня, алкоголь в крові від 1,5 до 2,5 проміле. Настає після чергового прийому значної дози алкоголю. Спостерігається підвищена активність, мова стає монотонною, менш виразною, одноманітною. В такому стані радість змінюється грубістю, людина стає сумною, дратівливою, настрій різко падає. Порушується координація рухів, втрачається рівновага, хода стає нерівною. У другій стадії сп'яніння людина стає агресивною, може спровокувати сварку, розбирання або бійку. У пам'яті можуть з'явитися прогалини.

Третя ступінь - важка, алкоголь в крові від 2,5 до 3,0 проміле. Як правило, координація втрачається повністю, мова робиться невиразною, втрачається свідомість. У важкому ступені сп'яніння можуть з'явитися епілептиформні припадки, мимовільне сечовипускання, дефекація. Може наступити повна амнезія, людина пізніше нічого не пам'ятає про період такого сп'яніння» (4)

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

«Важливо відзначити, що важка ступінь сп'яніння може закінчитися комою або смертю потерпілого. Смертельна доза спирту для дорослої людини — 4 — 8 мл. на 1 кг ваги тіла, а для дітей — 3 мл на 1 кг маси тіла.

Щоб об'єктивно визначити стадію алкогольного сп'яніння, проводять аналіз крові. Вміст етанолу в крові визначають в проміле.

- менше 0,3 ‰ — вплив алк. не відзначається;
- від 0,3 до 0,5 ‰ — наголошується деякий вплив алк.;
- від 0,5 до 1,5 ‰ — легкий ступінь;
- від 1,5 до 2,5 ‰ — середній ступінь;
- від 2,5 до 3,0 ‰ — важкий ступінь;
- від 3,0 до 5,0 ‰ — здатне викликати кому і смерть;
- від 5,0 до 6,0 ‰ — летальна доза» [3].

«При наявності у людини певних індивідуальних рис або психологічних розладів алкогольне сп'яніння можливе в наступних формах:

Дисфоричний варіант сп'яніння - при легкому ступені сп'яніння замість ейфорії спостерігається схильність до агресії, пригніченість, що є більш характерним для важких стадій сп'яніння. Часто спостерігається при хронічному алкоголізмі.

Параноїдний варіант сп'яніння - спостерігається недовірливість, неадекватність в тлумаченні висловлювань і вчинків оточуючих, підозрілість до них. Спостерігається при деяких психологічних розладах, особливо при наявності алкоголізму у цих людей.

Гебефренічний варіант алкогольного сп'яніння - спостерігається буйність, придуркуватість тощо. Зустрічається при латентних шизофренічних розладах і у підлітків.

Істеричний варіант сп'яніння - спостерігається імітація божевілля, демонстративні спроби самогубства. Спостерігається у людей, які прагнуть бути в центрі уваги, у людей із завищеною самооцінкою, егоцентризмом.» (4)

Розрізняють просте (фізіологічне) і патологічне сп'яніння.

«Патологічне сп'яніння є формою тимчасового розладу психічної діяльності. Це якісно відмінний від простого сп'яніння психічний стан людини, який є короточасним і характеризується глибоким порушенням свідомості, що настає миттєво і завершується раптово. Здебільшого після такого стану особа не пам'ятає, що з нею відбувалося. Патологічне сп'яніння найчастіше трапляється після вживання невеликої кількості алкогольних напоїв. Йому передують фактори, що ослаблюють організм: виснажлива праця, наявність інфекції, інтоксикація, черепно-мозкова травма, ін. ураження центральної нервової системи. Цей стан характеризується відсутністю об'єктивних ознак сп'яніння (хода і мова не змінені). Зовнішня поведінка розцінюється як один з найважливіших критеріїв у діагностиці патологічного сп'яніння. Інколи на ґрунті марення і галюциногенних переживань такі особи вчиняють суспільно небезпечні дії. У цих випадках констатується поєднання медичного і юридичного критеріїв неосудності, такі хворі не підлягають кримінальній відповідальності. До них можуть бути застосовані примусові заходи медичного характеру.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

За вчинення суспільно небезпечного діяння у стані фізіологічного сп'яніння, на відміну від патологічного, особа підлягає кримінальній відповідальності, оскільки вона зберігає можливість усвідомлювати свої дії і керувати ними» [2].

«При звичайному фізіологічному сп'янінні відсутній медичний критерій – психічне захворювання, а тому немає підстави для визнання особи неосудною. При фізіологічному сп'янінні не настають ті істотні зміни в психічному стані особи, які характерні для психічного захворювання. Необхідно враховувати і те, що такі особи добровільно доводять себе до стану сп'яніння, усвідомлюючи негативний вплив на свою поведінку спиртних напоїв, наркотиків чи інших одурманюючих речовин. Вони передбачають характер своєї можливої негативної поведінки внаслідок стану сп'яніння і можливі її суспільно небезпечні наслідки. Практика свідчить про те, що навіть у стані глибокого фізіологічного сп'яніння особа не втрачає повною мірою здатності усвідомлювати характер вчинюваних дій (бездіяння) і керувати ними» [1].

«Наркотичне сп'яніння — це психічний стан людини, спричинений уживанням наркотичних засобів. Їх постійне вживання розвиває фізіологічну залежність організму від наркотику, в основі якої лежить абстинентний синдром (абстиненція) — комплекс розладів, що виникають у наркоманів після раптового і повного припинення вживання наркотичних засобів і часто є внутрішніми детермінантами вчинення злочинів, насамперед насильницьких. Залежно від виду наркоманії абстиненція проявляється по-різному, але завжди пов'язана з відхиленнями у психічній діяльності людини. Іноді вона може бути причиною неосудності особи за конкретного діяння» [2].

«Токсичне сп'яніння — це психічний стан людини, спричинений уживанням психотропних та інших одурманюючих речовин (окрім алкогольних напоїв і наркотичних засобів)» [2].

«Звичайно, ступінь сп'яніння при скоєнні злочинів буває різною. Нерідко особи, що вчинили злочини у стані сильного сп'яніння, посиляються на те, що зовсім не пам'ятають, як вчинили злочин і чим були зумовлені їхні дії. Зловживання спиртними напоями, як і наркотичними чи іншими одурманюючими речовинами, і справді знижує самоконтроль людини, розвиває моральну нестійкість, корисливі і агресивні мотиви, у неї з'являється нерозбірливість у виборі засобів для досягнення різних антисоціальних цілей. Мозок людини, отруєний такими речовинами, завжди дає негативні збої у своїй діяльності.

У зв'язку з цим і виникає питання про осудність або неосудність особи, яка вчинила злочин у стані алкогольного, наркотичного чи психотропного сп'яніння, і про правомірність її притягнення до кримінальної відповідальності» [1].

У статті 21 КК вказано, що «особа, яка вчинила злочин у стані сп'яніння внаслідок вживання алкоголю, наркотичних засобів або інших одурманюючих речовин, підлягає кримінальній відповідальності» [5].

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Цей висновок ґрунтується на тому, що при звичайному фізіологічному сп'янінні відсутній медичний критерій – психічне захворювання, а тому немає підстави для визнання особи неосудною.

«У судовій практиці, хоч і рідко, проте зустрічаються випадки, коли на ґрунті хронічного алкоголізму виникають тяжкі психічні захворювання – біла гарячка, алкогольний галюциноз та ін. Під впливом таких захворювань особа може вчинити суспільно небезпечне діяння в стані, коли вона не усвідомлює своїх дій (бездіяльності) або не може керувати ними. У цих випадках на підставі ч. 2 ст. 19 КК особа визнається неосудною і не підлягає кримінальній відповідальності» [1].

Таке захворювання може виникнути не тільки у злісних алкоголіків, але і в тих, хто не страждає на алкоголізм. У практиці зустрічаються випадки, коли під впливом різних несприятливих обставин – фізичного чи психічного виснаження, нервових перевантажень та інших несприятливих обставин, навіть при незначному вживанні алкоголю і наркотиків настають такі серйозні розлади психіки (так зване патологічне сп'яніння). Такі особи з урахуванням судово-психіатричної експертизи визнаються неосудними, згідно ч.2 ст.19 КК, де вказано, що «не підлягає кримінальній відповідальності особа, яка під час вчинення суспільно небезпечного діяння, передбаченого цим Кодексом, перебувала в стані неосудності, тобто не могла усвідомлювати свої дії (бездіяльність) або керувати ними внаслідок хронічного психічного захворювання, тимчасового розладу психічної діяльності, недоумства або іншого хворобливого стану психіки. До такої особи за рішенням суду можуть бути застосовані примусові заходи медичного характеру.» [5].

У ч.1 ст.96 КК чітко сказано, що «примусове лікування може бути застосоване судом, незалежно від призначеного покарання, до осіб, які вчинили злочини та мають хворобу, що становить небезпеку для здоров'я інших осіб.»

А в ч.2 ст.96 КК сказано: «У разі призначення покарання у виді позбавлення волі або обмеження волі примусове лікування здійснюється за місцем відбування покарання. У разі призначення інших видів покарань примусове лікування здійснюється у спеціальних лікувальних закладах.»

Отже, ст.96 КК застосовується тільки до осіб з неосудністю, проте є особи, які на підставі ч.1.ст19 КК визнаються осудними.

У ч.1 ст. 19 КК вказано, що «осудною визнається особа, яка під час вчинення злочину могла усвідомлювати свої дії (бездіяльність) і керувати ними» [5].

На думку деяких науковців, в таких випадках осудність особи настільки очевидна, що немає необхідності навіть призначати судово-психіатричну експертизу.

«З огляду на підвищену небезпечність осіб, що вчинюють злочини у стані сп'яніння, у п. 13 ст. 67 КК ця обставина при призначенні покарання визнається такою, яка обтяжує провину. Але залежно від характеру вчиненого злочину суд має право і не визнавати цю обставину такою, яка обтяжує провину (ч. 2 ст. 67 КК). Це, наприклад, випадки, коли вчинення злочину ніяк не пов'язане зі станом сп'яніння або коли неповнолітній, який раніше не вживав спиртних

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
напоїв, під впливом дорослих довів себе до стану сп'яніння і в такому стані вчинив, наприклад, хуліганство» (1).

Виходячи з вищесказаного, можна зрозуміти, що зловживання алкогольними напоями, наркотичними засобами, психотропними та ін. одурманюючими речовинами призводить до загальної деградації особи і наркологічних захворювань (хрон. алкоголізм, наркоманія, токсикоманія), також призводить до фізіологічних, психічних, вегетативних і неврологічних розладів. І перш ніж вживати алкоголь, наркотичні засоби або інші одурманюючі речовини, слід подумати про наслідки, які можуть настати.

Отже, «стан сп'яніння – психічний стан особи, спричинений вживанням алкогольних напоїв, наркотичних засобів або ін. одурманюючих речовин.»(2)

«Стан сп'яніння не може слугувати підставою для звільнення від кримінальної відповідальності чи бути обставиною, що пом'якшує покарання. При обґрунтуванні кримінальної відповідальності за дії, вчинені у стані сп'яніння, враховується насамперед відсутність медичного критерію неосудності. Якщо виникають обґрунтовані сумніви щодо осудності особи, яка вчинила злочин у стані сп'яніння, призначається судово-психіатрична експертиза. В обов'язковому порядку це стосується осіб, які страждають наркологічним захворюванням (алкоголіків, наркоманів і токсикоманів)» [6].

Список використаних джерел

1. Суб'єкт злочину. Відповідальність за злочини, вчинені у стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння, чи дії одурманюючих речовин. Електронний ресурс. – режим доступу - https://www.naiu.kiev.ua/books/mnp_krum_pravo_zag/Files/Lec/T8/T8_P3.html
2. Музика А. А. СТАН СП'ЯНІННЯ. Електронний ресурс. – режим доступу - http://leksika.com.ua/12400121/legal/stan_spyaninnya
3. Що таке алкогольне сп'яніння? Електронний ресурс. – режим доступу - <http://tvoj-vrach.com/ua/medichniy-dovdnik/307-scho-take-alkogolne-spyannnya.html#3>
4. Ступеня алкогольного сп'яніння в проміле. Електронний ресурс. – режим доступу - <http://www.alkostop.info/naslidki/133.html>
5. Кримінальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та доповненнями станом на 1 вересня 2017 року: (офіц. текст). – К.: Паливода А.В., Київ, 2017. – 212с.
6. Коментар до статті 21. Кримінальна відповідальність за злочини, вчинені у стані сп'яніння внаслідок вживання алкоголю, наркотичних засобів або інших одурманюючих речовин. Електронний ресурс. – режим доступу - <http://yurist-online.com/ukr/uslugi/yuristam/kodeks/o24/o21.php>

**СТАН АЛКОГОЛЬНОГО СП'ЯНІННЯ ЯК ОБТЯЖУЮЧА ОБСТАВИНА
ПРИ ПРИЗНАЧЕННІ ПОКАРАННЯ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ
БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ**

В.А. Григорик, студент 2 курсу

*Київський національний торговельно-економічний університет
м. Київ, Україна*

Науковий керівник: Г.Л. Шведова, к.ю.н., доц.

*Київський національний торговельно-економічний університет
м. Київ, Україна*

Відомо, що алкоголь (інші одурманюючі речовини) впливає на центральну нервову систему людини, вражає її свідомість і волю. Але у таких осіб, як правило, зберігається контакт з оточуючим середовищем, вони не втрачають можливості усвідомлювати свої дії та керувати ними. У зв'язку з цим і виникає питання про осудність або неосудність особи, яка вчинила злочин у стані алкогольного, наркотичного чи психотропного сп'яніння, і про правомірність її притягнення до кримінальної відповідальності.

Для того, щоб відповісти на питання про притягнення до кримінальної відповідальності у алкогольному стані, ми проаналізуємо норми кримінального закону. У статті 21 це питання вирішене однозначно: "Особа, яка вчинила злочин у стані сп'яніння внаслідок вживання алкоголю, наркотичних засобів або інших одурманюючих речовин, підлягає кримінальній відповідальності".[1, с.12]

Таким чином, можна зробити висновок що, стан сп'яніння незалежно від його ступеня не звільняє особу від кримінальної відповідальності. Така позиція закону має принципово важливе значення для профілактики і попередження злочинів, що вчиняються у стані сп'яніння.

Також слід проаналізувати ст.67 КК. За загальним правилом, стан сп'яніння незалежно від його ступеня не звільняє особу від кримінальної відповідальності. Така позиція закону має принципово важливе значення для профілактики і попередження злочинів, що вчиняються у стані сп'яніння [1, с.27].

Однак, слід зазначити, що суду надається право, залежно від характеру вчиненого злочину, не визнавати цю обставину такою, що обтяжує покарання, навітьши мотиви свого рішення у вироку.

Законодавством України не передбачено окремих складів правопорушень чи злочинів, які б стосувалися скоєння ДТП у п'яному стані, тому необхідно звернутись до Кодексу України про адміністративні правопорушення.

М. І. Бажанов зазначав, що за статтею 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення передбачена адміністративна відповідальність за керування транспортним засобом особою в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння, і вона не пов'язана з ДТП.[2, с.59; 3, с. 145]

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

З думкою вченого ми погоджуємось, а також хочемо зазначити наступне: неважливо було ДТП чи не було – для настання відповідальності за цією статтею достатньо самого факту керування у стані алкогольного сп'яніння.

М.Є. Короткевич висловив думку стосовно даного питання. На його думку алкогольне сп'яніння обвинуваченого водія не є ознакою злочину, яка впливає на його кваліфікацію, а є обставиною, яка обтяжує покарання, у відповідності до ст. 67 КК України.[4]

Думку юриста-практика ми поділяємо не повністю. Ми вважаємо, що скоєння ДТП у стані сп'яніння має тягнути за собою притягнення до відповідальності як за керування у п'яному стані, так і окремо за вчинення дорожньо-транспортної пригоди.

Ми вважаємо, що проаналізовані джерела дали відповіді на основні питання, що стосуються алкогольного стану, як обтяжуючої обставини при призначенні покарання за порушення правил безпеки дорожнього руху. Також кримінальний закон гуманний до цього виду злочину.

Однак, для того, щоб зробити крок на зустріч вирішенню питання стосовно керування транспортними засобами в нетверезому стані Мустафа Найєм пропонує внести зміни до закону. Зокрема це стосується криміналізації пияцтва за кермом. Необхідно додати ст.286-1 КК України, в якій передбачити кримінальну відповідальність за [5]:

1. Керування в стані алкогольного сп'яніння за умови, що рівень алкоголю в крові вище 0,8 проміле;
2. Керування у стані наркотичного сп'яніння або під дією лікарських чи інших препаратів, що знижують рівень реакції незалежно від рівня сп'яніння;
3. Відмова від проходження огляду на стан сп'яніння.

Ми не повністю підтримуємо позицію Мустафи Наєми, оскільки такий шлях має і юридичні недоліки. Наприклад, виникне проблема допустимості доказів, оскільки співробітники патрульної поліції мають право складати протоколи тільки про адміністративні, а не про кримінальні правопорушення.

Список використаних джерел

1. Кримінальний кодекс України // Кримінальний кодекс України. Кримінально-процесуальний кодекс України. Кримінально-виконавчий кодекс України. – К.: Істина. – 2016.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення.
3. Бажанов М. І. Кримінальне право України – Київ: Юрінком Інтер 2005
4. Окрема думка суддів Короткевича М.Є. стосовно постанови Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 1 грудня 2016 року у провадженні № 5-368кс(15)16
5. Публікація у соціальній мережі www.facebook.com

ДЛЯ ЧОГО СУСПІЛЬСТВУ ТВЕРЕЗІСТЬ

А.Р.Григоровський, студент

ПВНЗ «Університету Короля Данила», Івано-Франківськ, Україна

Тверезість в першу чергу забезпечується відмовою від стереотипів про необхідність алкоголю у житті людини. Тверезість – це збереження чистоти розуму, чистоти серця від поганих помислів та вчинків, це спроможність бачити світ ясними очима. Сьогодні існує багато організацій та громадських об'єднань, які, усвідомлюючи критичний стан сучасного суспільства, пропагують тверезий спосіб життя. Алкоголь руйнує сім'ї, підриває суспільні відношення і є основною причиною деградації людини і суспільства. Міцним фундаментом, на якому ґрунтується тверезницький дух, з якого починається відродження нації, є особистий приклад тверезого життя кожного з нас. Внести свій вклад в оздоровлення сучасного суспільства має змогу кожна людина, яка тверезо живе і яка не допускає пригощання алкоголем інших, бо вона має тверезий світогляд.

Крім всім відомого моменту, що алкоголь не вирішує жодної проблеми, а тільки відкладає їх. Будь-яка людина, що вживає алкоголь думає, що це - його усвідомлений вибір. Багато хто вважає, що це їх особисте здоров'я, і вони мають право користуватися ним, як їм захочеться. Але все ж ми живемо не на безлюдному острові, і кожна наша дія є прикладом для дітей і впливає на оточуючих. Тому кожен з нас несе відповідальність не тільки за себе і своє здоров'я, але і за тих, що оточують. Кожен батько, хоч іноді вживає алкоголь, повинен чудово розуміти, чия це заслуга, і хто робить такий вибір за свою дитину. Тому не намагайтеся переконувати себе в своєму свідомому виборі - рішення вживати спиртні напої було нав'язано вам системою, в якій ви виховалися і виросли. У тому числі це і заслуга пропаганди, яка свідомо ставить людей перед хибним вибором - пити багато або пити помірно, тоді, як правильно було б робити вибір між вживанням спиртних напоїв або абсолютної тверезістю. Далеко за прикладом ходити не треба, як експеримент, спробуйте знайти хоча б один фільм без сцен з тютюном або алкоголем. При цьому, по відношенню до дівчат шкоду вживання спиртних напоїв ще вище. Це пов'язано з функцією продовження роду, яка покладена на жіночий організм. Тому, кожна жінка, яка вживає алкоголь, піддає великому ризику здоров'я своєї майбутньої дитини.

Виникає закономірне питання, чому описане вище не розповідають в школах, чому про це мовчить телевізор і наші політики? Відповідь, на жаль, не в тому, що про це ніхто ніколи не знав, чи це якась нова інформація. Про вплив алкоголю на організм людини було відомо з давніх часів. Той факт, що про це мовчить наш телевізор не тільки в Україні, але і в багатьох інших країнах, показує, що ті угруповання які керують тенденціями в нашому житті, не зацікавлені в тверезості населення. Подумайте самі - людині, яка не п'є і не курить доведеться платити пенсію до 90-100 років. Алкоголь - це ефективний

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
інструмент управління людьми, шляхом скорочення тривалості їх життя і обмеження розумових здібностей.

Як повернути суспільству тверезість? Роблячи свій вибір між тверезим і алкогольним способом життя, ми в якійсь мірі залежимо від способу життя, що переважає в суспільстві. А тверезість суспільства, в свою чергу, ґрунтується на особистій тверезості кожного з нас. Але щоб змінити в першу чергу самого себе, а потім - і оточуючих нас людей, необхідно докласти певних зусиль:

- подолати звичаї і забобони, що змушують нас ставитися до алкогольних розчинів в красивих келихах як до добрих приятелів, а не як до наркотиків, що несе смерть ;

- звільнитися від психологічної програми на вживання цих наркотиків шляхом усвідомлення сутності поняття «спиртні напої», прихованої під таким безневинною назвою;

- знеструмити потік брехливої інформації, яка не дозволяє нам і нашим близьким дізнатися правду про ці легальні наркотики;

- максимально обмежити доступність алкоголю та інших наркотичних речовин у власному будинку, місті, країні;

- перешкодити залученню молодих «клієнтів» наркобізнесу до пива і сигарет.

Лише сукупність цих заходів як на особистому, так і на державному рівні зможе врятувати від падіння в прірву нас і наших дітей. Тверезість дає людині колосальні переваги в житті. Тверезість забезпечує організму можливість надовго зберегти свою природну молодість і силу. При цьому безперешкодно розвивається інтелект і творча уява, легко купуються нові знання і досвід. Тверезість - це чітке усвідомлення. Свідома тверезість зміцнює волю і розвиває особистість людини: він відчуває себе впевнено, так як вміє відстояти свою незалежність, відмовившись від спиртного, сигарети або нелегальних наркотиків. Тверезі методи відпочинку укріплюють людину, відновлюють фізичні сили і наповнюють його творчою енергією, в той час як хімічні послаблюють волю, позбавляють людину можливості самовдосконалення і творчого пошуку, роблять його психологічним інвалідом. Тверезість дозволяє людині максимально реалізувати свої можливості у професійній діяльності, досягти взаєморозуміння в спілкуванні з іншими людьми, знайти тепло сімейного щастя, досягнути вершини так необхідного кожному сім'янинові мистецтва виховання дітей. Тільки повна тверезість відкриває шлях до моральної досконалості, оскільки ніколи не дозволяє наркотику заглушати голос совісті. Свідома, невимушена тверезість дає людині набагато більше, ніж це можна виразити в словах. Відродження всенародної свідомої тверезості, безсумнівно, змінить на краще життя суспільства, різко підвищить добробут населення. Майбутнє - за тверезими людьми! Зрештою, тверезий спосіб життя - це Здоровий Спосіб Життя. Тверезість і здоров'я нерозривно пов'язані. Ми маємо фантастичні здібності до самовідновлення, саморегуляції і самозахисту від будь-яких несприятливих факторів, і тверезість сильно загострює ці здібності. Завдяки тверезості, ми надовго зберігаємо свою природну молодість і

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

силу, і навіть вибравши тверезість в зрілому віці, ми немов відмотуємо час назад, повертаючи собі здоров'я і енергетику. Звичайно, все відновити не вийде, але навіть те, що вийде, приємно вас здивує. Адже зберігаючи і примножуючи своє здоров'я, ми здатні досягти набагато більшого, ніж з хворим проспиртовані організмом.

Люди, які звикли до тверезого життя і тверезого оточення з самого дитинства, будуть завжди більш здоровими і більш щасливими, а тому і більш цінними для нашого суспільства. Саме тому важливо не тільки самому відмовитися від алкоголю, а й тверезо виховувати своїх дітей, не забруднювати з ранніх років їхню свідомість шкідливими звичками. Кожен сам робить свій вибір. На жаль, зараз світом правлять гроші. Тому відразу ж можна задати собі два простих питання: «Кому вигідно, щоб ми пили?» Усім, крім нас. «Кому вигідно, щоб ми були тверезими?» Нам і тільки нам. В першу чергу саме нам самим вигідна тверезість.

ВПЛИВ АЛКОГОЛЬНИХ НАПОЇВ НА ОРГАНІЗМ ПІДЛІТКІВ

А.С. Гриценко, студентка

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

Наукових керівник: Алексеєнко Р.В., к.мед.н.

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

Однією з найпоширеніших шкідливих звичок є вживання алкоголю. Так склалося, що останні десятиліття, щоб бути крутішим модно вживати алкоголь, наркотики та палити. Якщо раніше схильність до шкідливих звичок мали чоловіки, то зараз від них не відстають й жінки. Але найгірше в цій ситуації те, що підлітки починають активно споживати алкогольні напої (АН). Зараз активно, на ряду з пропагандою шкідливих звичок, ведеться активний піар здорового способу життя. Для того, щоб впоратися з цією проблемою потрібно розуміти вплив алкоголю на людину, особливо на підлітків.

Підлітковий або пубертатний період - це період переходу від дитинства до дорослого життя, становлення та формування зрілого організму. За даними ВООЗ цей період припадає на вік 10-20 років. В цей період організм є функціонально нестійким, що робить його вразливим до шкідливих факторів, зокрема алкоголю. Алкоголь діє в десятки разів сильніше на підлітка, ніж на дорослого, тому що тканини мають більшу проникність, що дозволяє швидко рознести алкоголь по всьому організму. Токсична дія перш за все впливає на ЦНС, навіть малі дози алкогольних напоїв порушують передачу нервових імпульсів, патологічно прискорюють процес передачі збудження (помірні дози алкогольних напоїв ускладнюють цей процес). Поряд з цими процесами також відбувається розширення судин, збільшення їх проникності та крововиливи до тканин мозку. Разом це сприяє швидкому надходженню алкоголю до нервових клітин, що ще більше порушує їх діяльність.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Ще одним органом на який АН мають немалий вплив є печінка. В ній відбувається розщеплення алкоголю під дією ферментів, частина алкоголю залишається та накопичується в печінці, що призводить до токсичного враження її клітин, а це призводить до порушення синтезу ферментів й вітамінів, обміну білків і вуглеводів. Систематичне вживання АН може призвести до некрозу клітин печінки, що в свою чергу буде провокувати цироз цього органу. В пубертатний вік дія алкоголю на печінку має більшу силу, ніж на печінку дорослої людини, так як пубертат знаходиться в стадії структурного та функціонального формування.

Пагубна дія АН також не минула й легень, а саме приблизно десять відсотків алкоголю видаляється з організму через них, при цьому відбувається токсичний вплив на легені (пряма дія на епітелій бронхів й стінки альвеол легені). Такий вплив на епітелій «відкриває двері» для вторинної інфекції, явища застійних легень та захворювання органів дихальної системи.

Серце чутливо реагує на алкоголь, змінюючи частоту серцевих скорочень (ЧСС), ритм серця та його обмінні процеси в міокарді. Токсичний вплив АН на серцево-судинну систему (ССС) не обмежуються на серці. Судини під дією алкоголю до складу якого входить етанол, який швидко проникає в кров, розширюючи судини, знижує їх тонус, посилюється кровотік, бо крові не потрібно долати опір, тиск різко знижується. Врешті решт, це впливає на кров, знижується активність лейкоцитів, які відіграють важливу роль в захисті організму. Патологічних змін зазнають й тромбоцити, які відіграють важливу роль у процесі згортання крові. Рух еритроцитів сповільнюється.

Отже, алкогольні напої мають пагубний вплив на людину, особливо на підлітка. Вони пригнічують, знесилюють та гальмують процеси розвитку та становлення зрілості організму.

Список використаних джерел

1. Струков А.И., Серов В.В. Патологическая анатомия: 4-е изд., стереотип. Учебник. – М.: Медицина, 1995. – 688 с.
2. Шевчук В. Г. Фізіологія. – Вид. 2, випр. і допов. – Вінниця: Нова Книга, 2015. – 448 с.
3. Журнал «Лечащий врач».
4. Інформаційна бюллетень ВООЗ «Вживання алкоголю» 2015.
5. <http://mymedicalportal.net>.

**МАТЕРІАЛЬНО-ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ЗЛОВЖИВАННЯ
СПИРТНИМИ НАПОЯМИ**

К.В.Гусаров, д.ю.н., професор

*Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого,
м. Харків, Україна*

Цивільне та цивільне процесуальне законодавства не передбачають настання негативних наслідків для фізичної особи внаслідок вживання нею спиртних напоїв. Інша ситуація спостерігається, наприклад, у адміністративному праві, де особа вважається правопорушником, зокрема, при керуванні автотранспортним засобом у стані алкогольного сп'яніння на рівні, що знижує його увагу та швидкість реакції. З огляду на це, враховуючи законодавчу характеристику автотранспортного засобу як засобу підвищеної небезпеки, ініціативи відносно посилення юридичної відповідальності за вказані правопорушення уявляються цілком справедливими.

У зв'язку з цим тверезість у цивілістичному законодавстві не визначається як вимога, порушення якої тягне настання негативних наслідків для фізичної особи. Таке положення вітчизняного законодавства вважаю справедливим виходячи з наступного. Частина 2 ст. 36 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) передбачає судовий «вплив» на особу внаслідок зловживання нею спиртними напоями. Такий «вплив» полягає у зміні правового статусу фізичної особи у безспірному порядку шляхом обмеження її в обсязі цивільної дієздатності.

Відповідно до ч.2 ст.30 ЦК України, цивільною дієздатністю фізичної особи є її здатність своїми діями набувати для себе цивільних прав і самостійно їх здійснювати, а також здатність своїми діями створювати для себе цивільні обов'язки, самостійно їх виконувати та нести відповідальність у разі їх невиконання. Умови обмеження таких «властивостей» фізичної особи реалізуються внаслідок зловживання нею спиртними напоями та в разі ставлення з цієї причини себе чи свою сім'ю, а також інших осіб, яких вона за законом зобов'язана утримувати, у скрутне матеріальне становище. Разом з тим, норми ЦК України не містять змісту таких понять, як «зловживання спиртними напоями» та ставлення себе чи інших вищевказаних осіб «у скрутне матеріальне становище». З'ясування вказаних обставин як підстав для обмеження цивільної дієздатності фізичної особи належить до дискреційних повноважень суду. Навряд чи можна визнати належними у наш час будь-які положення Постанови Пленуму Верховного Суду України №3 від 28.03.72 р. «Про судову практику в справах про визнання громадянина обмежено дієздатним чи недієздатним», на які посилаються сучасні органи судової влади при узагальненні судової практики [1] з огляду на ідеологічну застарілість положень вказаної Постанови та на невідповідність багатьом нормам матеріального та процесуального права.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Виходячи з зазначених цивільно-правових наслідків зловживання спиртними напоями уявляється, що абсолютна відмова від їх вживання за умови, коли такі факти не носять характер зловживання, справедливо не носить характеру будь-яких законодавчих заборон відносно вживання зазначених напоїв в цілому. І навіть відсутність медичного фаху привертає зацікавленість до тих досліджень, в яких робиться висновок про позитивний вплив алкоголю в обмеженій кількості на здоров'я людини. Так, в одній із грецьких газет у 2003 р. оприлюднена стаття «Алкоголь рятує». З посиланням на всесвітньо відомий засіб масової інформації «The New York Times» її автор обґрунтовує без перебільшення рятівну роль помірного вживання алкогольних напоїв. Зокрема, відмічається позитивний вплив вживання алкогольних напоїв у невеликих дозах для серця людини. У вказаній роботі відмічається, що серед тих, хто вживає алкогольні напої у помірних дозах, стан здоров'я зазначеного органу визнавався кращим від стану серця у тих, хто взагалі утримувався від вживання таких напоїв. А наведений висновок професора медичного факультету Бостонського університету К.Елісона зводиться до наступного: «Результати проведеного дослідження підтримують наявність захисної ролі алкоголю, що є неспростовним по суті.». В той же час не можна ігнорувати попередження керівника одного з напрямків досліджень Центру алкоголю та молоді Університету Джорджтауна Д.Дзернікана про те, що підтримка вживання алкоголю з боку медичних установ може відкрити «Ящик Пандори» [2].

Таким наслідком, за вітчизняним цивільним законодавством, може бути обмеження дієздатності фізичної особи. Судова процедура обмеження цивільної дієздатності фізичної особи внаслідок зловживання нею спиртними напоями та ставлення внаслідок цього себе чи свою сім'ю, а також інших встановлених законом осіб, у скрутне матеріальне становище, регламентується статтями 236-241 Цивільного процесуального кодексу України (далі – ЦПК України), прийнятого 18 березня 2004 р. На науковому рівні тлумачення вказаної процедури здійснено вченими харківської процесуально-правової школи [3, с. 712-722]. Проте на час підготовки даних тез виступу Президентом України підписано по суті нову редакцію вказаного нормативного акту внаслідок прийняття Верховною Радою України Закону «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» (надалі – ЦПК України в редакції 2017 р.).

Ухвалення судового рішення про обмеження цивільної дієздатності фізичної особи та набрання ним законної сили неминує тягнути за собою неможливість для такої особи в повній мірі бути суб'єктом цивільно-правових правовідносин у вигляді обмеження укладання багатьох видів угод, в отриманні заробітної плати або інших платежів, а також наявність можливих перепон для належного виконання батьківських обов'язків тощо. Дослідження судового порядку обмеження особи у дієздатності є предметом окремої наукової роботи, а встановлений обмежений обсяг даних тез виступу не дозволяє, на жаль, цього зробити. Однак серед основних положень законодавчої регламентації такого порядку слід визнати наступні положення ЦПК України в редакції 2017 р. Так,

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

заяву про обмеження цивільної дієздатності фізичної особи може бути подано членами її сім'ї, органом опіки та піклування, наркологічним або психіатричним засобом. У цьому документі мають бути обґрунтовані підстави, наявність яких дає можливість заявникові просити суд обмежити дієздатність особи. Розгляд справи по суті відбувається за участю як заявника, так і заінтересованої особи, відносно якої ставиться питання про обмеження її цивільної дієздатності. Факт набуття судовим рішенням законної сили тягне встановлення певних обмежень для фізичної особи, про що йшла мова вище. Проте категорія цивільних справ, про яке йде мова, характеризується можливістю скасування вказаного судового рішення тим судом, що його ухвалив. Це може відбуватись внаслідок подальшої відсутності тих обставин, що стали підставою для обмеження у дієздатності фізичної особи за заявою самої фізичної особи, її піклувальника, членів сім'ї або органу опіки та піклування.

Список використаних джерел

1. Узагальнення судової практики розгляду справ про обмеження цивільної дієздатності фізичної особи, визнання фізичної особи недієздатною, поновлення цивільної дієздатності, встановлення над фізичними особами опіки та піклування [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: http://zib.com.ua/ua/print/100789-u_z_a_g_a_l_n_e_n_ya_sudovoi_praktiki_rozglyadu_sprav_pro.html
2. Εφημερίδα «Τα νέα», 2 Ιανουαρίου 2003, αναδημοσίευση από THE NEW YORK TIMES, Abigail Zuger
3. Курс цивільного процесу: підручник / В.В.Комаров, В.А.Бігун, В.В.Баранкова та ін.; за ред. В.В.Комарова. – Х.: Право, 2011. – 1352 с.

THE IMPORTANCE OF SOCIAL FIGHT AGAINST ALCOHOL ABUSE

O.V.Dmitrusenko, student

Kharkiv National Medical University, Kharkiv, Ukraine

Supervisor: D.V.Kutsyi, teacher of the Department of physical education and sports medicine

Kharkiv National Medical University, Kharkiv, Ukraine

Nowadays, our state was confronted with military actions, violent rejection of land and population, a difficult demographic and economic situation, an outflow of able-bodied population abroad. One of the major factors influencing the quality of people's lives in Ukraine remains alcohol abuse. This problem, unfortunately, is not just a problem for people of mature and elderly age - on the contrary, it is getting younger day after day, and even influences schoolchildren. Media were added to the usual factors that existed from ancient times (social, genetic, psychological and physiological), advertising, social networks, cinema, television. Examples of movie

Матеріали І-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

heroes, as well as well-known mediapersons, the pressure of the advertisement is pushing teenagers to the black hugs of the "green serpent". At least one-time use of alcoholic beverages by the teenager, even lite, causes significant damage to his body. At the same time alcohol affects absolutely all organs and tissues of a young organism, it is reasonably confirmed by modern research. Only 10 percent of the alcohol consumed is removed from the body, the rest is very slowly split into the liver. In this case, if the rate of alcohol in the liver cells is higher than the rate of its collapse, then there is an accumulation of alcohol, which leads to the damage of liver cells. Alcohol disturbs the structure of the liver cells, resulting in the degeneration of its tissues. Alcohol remaining after sputum circulates with blood throughout the body, until all split up. The high permeability of "young" tissues, their saturation with water allows alcohol to spread rapidly over a growing organism. For a young body, alcohol is very toxic. First of all, the nervous system is affected. A small amount of alcohol in the fluid causes difficulty in transmitting nerve impulses. Also, the brain is affected - the vessels expand, permeability increases, a possible hemorrhage in the brain tissue. In adolescence, the brain tissue is poorer than phosphorus, richer in water, is in the stage of structural and functional improvement, therefore, alcohol is especially dangerous for it. Even single use of alcohol can have the most serious consequences. Systematic use of alcohol destroys the psyche of a teenager. At the same time the development of higher forms of thinking, the development of ethical categories and aesthetic concepts are delayed, but also developed abilities are lost. An adolescent is getting "stupid" intellectually, emotionally and ethically. With the systematic use of alcoholic beverages, fatty changes in the liver cells lead to necrosis of the liver, develops cirrhosis of the liver, a very threatening illness, almost always accompanying chronic alcoholism. The effect of alcohol on the liver of a teenager is even more devastating, since this organ is in the stage of structural and functional formation. The defeat of the liver cells leads to a disturbance of protein and carbon metabolism, the synthesis of vitamins and enzymes. Alcohol drinks, you can say, "corrode" the mucous membrane of the esophagus, the stomach, break the secretion and composition of gastric juice, which complicates the digestive process and, in the end, adversely affects the growth and development of the adolescent. Thus, alcohol weakens the body, inhibits the formation and maturation of its organs and systems, and in some cases, for example, in case of abuse, and at all stops the development of some functions of the higher nervous system. The younger organism, the more harmful the alcohol acts on it. Alcohol has smashed a lot of human fates, families. Labor collectives and production indications suffer from alcoholism. Excessive consumption of alcohol leads to a decrease in the skills of workers, loss of professional skills. According to calculations of economists, people who moderately drink alcohol, labor productivity is reduced by 4-5%. Occupational injuries often occur on Monday (so-called "heavy" day) or in the days after holidays, when the work capacity of the organism has not recovered after alcoholic intoxication. We shouldn't say anything about transport accidents under the influence of alcohol - this is a separate and very sad topic. Thus, alcohol abuse is a problem not only of individuals and families, but of the whole society. The further

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

development of the state depends on its rapid solution. Is ukrainian society ready to fight for the life of the youth? Thus, majority of ukrainians understand that alcoholism is one of the factors hindering the structure of a young successful Ukrainian state. But there are also factors that interfere with this struggle - these are the exorbitant financial appetites of the world and local enterprises producing alcohol, and a total lack of state control over the manufacture and distribution of these products. What specifically could the state do to minimize the harmful effects of alcohol on society?

1. State control over the production of alcohol products and severe action on the media market to prohibit the distribution of alcohol advertising on television and other media sources.

2. Restriction of selling the alcohol products - do not sell to certain categories of citizens (young people under 21), time limits - do not sell in the morning and after 22 hours.

3. A sound fiscal policy that would be to increase the price of alcohol at the expense of taxes, part of which would be deducted for mass sports, for the construction of sports facilities for the general population. But it is necessary to warn that a possible surge of independent production by people of alcoholic beverages. At the same time, the role of district police inspectors would be very important, which could prevent the spread of alcohol in the field.

4. More tight control at enterprises and by law enforcement agencies.

5. Formation of state policy in the field of physical culture and sports - holding of children's and youth competitions from the most popular types of sports such as "Leather ball", "Golden washer", etc., application of norms on physical preparation for pupils who would be obliged Tailored for students to do the same as STA.

6. Formation of all-Ukrainian youth organizations such as Scout. Within these establishments, sports sections and groups of interests should be created. The most important thing is in small towns and in rural areas, because it is in such settlements that young people are deprived of supervision and belong to themselves.

7. Formation of the image of a healthy person as the basis of society, popularization of sports and professional dynasties in media.

8. Spreading the role of family in society. Also, in order to improve the quality of the fight against drunkenness, the experience of the countries of Western Europe and America, where at one time effective measures were taken to overcome this harmful habit, should be studied more thoroughly. At the same time it is not necessary to take as a basis only one specific country and apply our experience in it. It is necessary to take the most effective tools that gave the greatest effect and apply them in Ukraine.

ПОНЯТТЯ АЛКОГОЛЮ ЗГІДНО ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

В. Заречна, студентка з курсу

ПВНЗ «Університет Короля Данила», м. Івано-Франківськ, Україна

Науковий керівник: О.В.Острогляд, к.ю.н., доц.,

ПВНЗ «Університет Короля Данила», м. Івано-Франківськ, Україна

У сучасному світі проблема зловживання алкоголем стає дуже популярною, а саме серед молоді. На протязі років вчені вивчили алкоголь досконало. Однак, думка людей про поняття алкоголю часто суперечать науковим даним. Люди достеменно не знають, **що таке алкоголь**. Їм властиво більше орієнтуватися на особистий досвід і власні відчуття. Якщо людині здається, що алкоголь її бадьорить, то навряд чи вона легко погодиться з безперечним науковим фактом, що алкоголь відноситься до психоактивних речовин гальмуючої, а не стимулюючої дії.

Алкоголь це безколірна, різкого смаку, характерного запаху, горюча рідина, кипить при 78,13°C, замерзає при -130°C. Алкоголь впливає на організм як шкідливо, так і корисно. З корисного впливу можна виділити: зменшення збудженість нервових кліток тобто як заспокійлива дія, покращується настрій і викликається стан ейфорії. З негативно боку впливає найперше на печінку, мозок а також серцево-судинну систему. Тому варто взяти до уваги всі плюси і мінуси чи варто зловживати алкоголем і почати вести тверезий спосіб життя.

Отже розберемося що таке алкогольні напої і як їх поділяють. Згідно Науково-практичного коментаря кримінального кодексу України відповідно до ст. 204 «алкогольні напої – це продукти, які одержані шляхом спиртового бродіння цукромістких матеріалів або виготовлені на основі харчових спиртів з умістом спирту етилового понад 1,2% об'ємних одиниць» [1].

Алкогольні напої поділяються на: безалкогольні, слабоалкогольні та міцні.

У ЗУ «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, кон'ячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» в загальних положеннях слабоалкогольними напоями вважаються алкогольні напої з вмістом етилового спирту від 0,5 до 8,5 відсотка об'ємних одиниць та екстрактивних речовин не більш як 14,0 г на 100 куб. см, виготовлені на основі водно-спиртової суміші з використанням інгредієнтів, напівфабрикатів та консервантів, насичені чи ненасичені діоксидом вуглецю [2].

До цієї класифікації відноситься: пиво, брага, сидр, тогба, ханди та інші.

Міцні алкогольні напої є дуже небезпечними до них ми відносимо: горілку, кон'як, ром, віскі, бренді, абсент, самбука, джин, текіла, чача.

Актуальним серед українських сіл є виробництво алкоголю, а саме вина, вигоніння самогону.

Самогон — це міцний напій, що містить спирт. Його виготовлення здійснюється перегонкою допомогою самогонних апаратів з спиртовмісної маси або браги, яка виходить як результат продуктів бродіння зерна, картоплі, цукру,

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
фруктів, буряків або ін., тобто все, що містить в складі цукор і крохмальні речовини [3].

Але з метою заробити люди не задумуються наскільки це є найперше безпечно, а по-друге законно? Ст 176 і 177 КУпАП за виготовлення, придбання самогону, зберігання апарату для їх виготовлення адміністративним кодексом передбачено тільки штраф.[4]

Згідно ст.204 ККУ ч.1 за незаконне придбання з метою збуту або зберігання з цією метою, а також збут чи транспортування з метою збуту незаконно виготовлених алкогольних напоїв, тютюнових виробів або інших підакцизних товарів, - караються штрафом від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

У ч.2 за незаконне виготовлення алкогольних напоїв, тютюнових виробів або інших підакцизних товарів, шляхом відкриття підпільних цехів або з використанням обладнання, що забезпечує масове виробництво таких товарів, або вчинене особою, яка раніше була засуджена за цією статтею, - карається штрафом від трьох тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

А також у ч.3 зазначено, якщо незаконне виготовлення товарів, зазначених у частинах першій або другій цієї статті, з недоброякісної сировини (матеріалів), що становлять загрозу для життя і здоров'я людей, а так само незаконний збут таких товарів, що призвело до отруєння людей чи інших тяжких наслідків, - карається позбавленням волі на строк від п'яти до десяти років.[5].

Під алкогольними напоями слід розуміти продукти, які одержуються шляхом бродіння цукромістких матеріалів або виготовлені на основі харчових спиртів.

Отже відповідальність настає відповідно ст. 176 КУпАП за виготовлення, зберігання самогону та апаратів для його вироблення, а також згідно ст.177 цього ж кодексу за придбання самогону та інших міцних спиртних напоїв домашнього вироблення.

Щодо кримінального кодексу відповідальність передбачається за: незаконне придбання з метою збуту або незаконне вироблення з цією ж метою, за відкриття підпільних цехів, а також за виготовлення недоброякісної сировини яка становила загрозу для життя і здоров'я людей.

Список використаних джерел

1. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / Д.С. Азаров, В.К. Грищук, А.В. Савченко[та ін.]; за заг. ред. О.М. Джужі, А.В. Савченка, В.В. Чернея.- К.: Юрніком Інтер, 2017. - 1104 с.
2. ЗУ «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів»// [електроний ресурс]. - Режим доступу <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/481/95-%D0%B2%D1%80/page>
3. Словник української мови. [електроний ресурс]. - Режим доступу <http://sum.in.ua/>

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

4. Науково-практичний коментар Кодексу України про адміністративні правопорушення. Станом на 14 квітня 2015 р./ За заг. ред. С.В. Петкова та С.М. Морозова. - К.: « Центр учбової літератури», 2015.-736 с.

5. Кримінальний кодекс України // [електроний ресурс]. - Режим доступу <http://zakono.rada.gov.ua/laws/show/2002-05>

АНТИАЛКОГОЛЬНІ ПЛАКАТИ СРСР І США: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ

Івашків Т.С., к.е.н., доцент

ПВНЗ «Університет Короля Данила», м. Івано-Франківськ, Україна

Федик Л.Б., к.і.н., доцент

ПВНЗ «Університет Короля Данила», м. Івано-Франківськ, Україна

Боротьба із зловживанням спиртних напоїв велася практично від початку їх виробництва. Для цього використовувалися різні форми та методи. Однак до моменту винайдення телебачення, найбільш поширеними були листівки та плакати. При цьому у плакаті важливий не стільки зміст як художні образи, колір, контрасти та форми подачі та інші смислові елементи, які здатні привернути увагу та залишити слід у пам'яті глядачів.

У міжвоєнний період графічна продукція виконувала пропагандистську функцію, сприяла утвердженню певних ціннісних орієнтирів та світосприйняття. Використання цього виду агітаційної продукції сприяли поширенню інформації, що активно формувала позицію цільової групи, пропонуючи і навіть нав'язуючи їй приклади для наслідування чи спонукаючи до бажаних дій, чи навпаки, – бездіяльності. Незмінним завданням плакату є візуальний діалог з глядачем, активація його мислення та дія в реальному часі.

Передумови для антиалкогольної кампанії у країнах були різними: зниження числа населення, зростання кількості захворювань, спровокованих зловживанням алкоголю, погіршення стану економіки, розпад сімей. У даному дослідженні розглядається антиалкогольна кампанія у США та СРСР у 20-30-х рр. XX ст. з використання візуальних засобів впливу.

Тверезість розглядалася більшовиками як загальнопартійна норма і як одна з найближчих цілей революції. Третім ленінським декретом (після декретів про мир і землю) був (ухвалений 26 жовтня 1917 р.) Декрет про сухий закон. У 1918-му, за наказом Леніна, в Петербурзі знищили всі алкогольні запаси, що зберігалися від 1914 р.

Однак 26 серпня 1923 р. ЦВК СРСР і РНК СРСР ухвалили постанову про поновлення винокуріння та торгівлі спиртними напоями. Постановою ЦВК і РНК СРСР від 28 серпня 1925 була введена державна монополія на виготовлення і продаж спиртних напоїв. На початку 1930-х рр. офіційна державна антиалкогольна політика зробила крутий поворот. Прозвучала вказівка перейти від вузької антиалкогольної роботи до розгорнутої боротьби за

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

оздоровлення побутових умов, так як, на думку керівництва країни, вирішення проблеми пияцтва і алкоголізму повинно було відбутися саме собою у міру зростання добробуту і культури людей, оскільки при соціалізмі немає ґрунту для цих буржуазних пережитків. Більше того, місцеві адміністрації виявилися зацікавлені в перевиконання плану з виробництва алкогольних напоїв: вже в 1932 р були встановлені бюджетні відрахування в розмірі 50 коп. з кожного декалітра виробленого спирту, з них 37,5 коп. йшли до районного бюджету, а 12,5 коп. – в республіканський. Останнє свідчить про подвійність стандартів радянської ідеології, коли з одного боку йде пропаганда проти алкоголізму, а з іншого держава стає єдиним монополістом у масовому виробництві алкоголю. Тим не менш, незважаючи на збільшення виробництва алкоголю та ослаблення заходів державного примусу, рівень споживання алкоголю в 1930-1940-і рр. був порівняно невисокий (в 1940 р він становив 2,5 л чистого алкоголю на душу населення).

У той же час 16 січня 1919 року в США була прийнята 18 поправка до Конституції США, якою вводився "сухий закон", що забороняв виготовлення, продаж і перевезення алкоголю. Закон встановив юридичне визначення алкоголю, а також штрафні санкції за його виробництво. За даними статистики на боротьбу з алкоголем в 1928 р. було витрачено близько 300 млн доларів. Для порівняння у цей же період на переозброєння армії виділялось 400 млн доларів. По країні прокотилася хвиля масових закриттів питних фабрик і заводів.

Америка активно пропагувала тоді тверезий спосіб життя. З даною установкою були згодні і підтримували її велика частина населення. Люди організовували і вступали в різні організації проти спиртного. Кроки з обмеження виробництва і споживання алкоголю у США впроваджувалися планомірно і поступово. На відміну від радянського союзу, де «п'яні гроші» були додатковим джерелом для індустріалізації, у США підприємці були зацікавлені у тверезих працівниках, а тому ділові кола США активно підтримували антиалкогольне законодавство.

Аналіз американських та радянських антиалкогольних плакатів показує, що на радянських плакатах відображалась боротьба з алкоголем, тоді як американські основний акцент робили на боротьбі проти виробників та розповсюджувачів. Причиною цього було те, що, як уже згадувалося вище, монополістом у виготовленні алкогольних напоїв в СРСР була сама держава.

Кидається в очі значна кількість зображень дітей на американських антиалкогольних плакатах та використанні статистичних даних щодо шкідливості алкоголю для життя і здоров'я як окремих людей, так і майбутніх батьків.

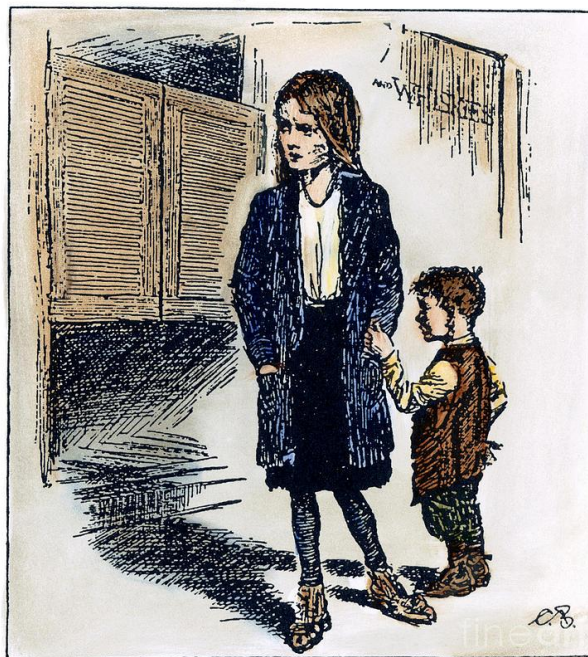
З 1893 по 1933 рік антисоюзна ліга була головною силою американської політики. Під їхнім девізом "The Saloon Must Go", група працювала, щоб об'єднати публічні антиалкогольні настрої. Їхня діяльність була настільки дієвою, що плакати, які використовувався цим рухом були елементом передвиборчої боротьби і водночас спонукали людей проявляти активну громадянську позицію в боротьбі з алкоголем. На початку 20 століття стало

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

популярним думка, що використання алкоголю призведе до недоліків на роботі. Тому багато роботодавців, які займали монопольне положення на американському ринку праці (Джон Д. Рокфеллер, Генрі Форд та Генрі Джой) заявили про свою заборону алкоголю, і приєдналися до Ліги АнтиСалун, інвестуючи величезні суми грошей у своїх кампаніях. У США досить часто противники антиалкогольної кампанії приписували антиалкогольній пропаганді політичний підтекст чи прагнення вирішення особистих інтересів організаторів руху, чим нівелювали ефективність їхніх заходів.

Переходячи до аналізу плакатів, слід зауважити, що у США на антиалкогольних плакатах у першу чергу робиться акцент на втраті соціальної відповідальності батьків перед дітьми у зв'язку зі споживанням алкоголю.

Daddy's in There---

And Our Shoes and Stockings and Clothes and Food Are in There, Too, and They'll Never Come Out.
—Chicago American.

Рис. 1. Наш батько тут, і наші туфлі, і панчохи, і їжа там теж, і вони ніколи не вийдуть

Плакат зі схожим змістом знаходимо у СРСР 1930-рр., однак без візуалізації людей на який впливає, а основний акцент робиться на матеріальну сторону, яку автор плаката дуже виразно змальовує. Увагу привертає надпис, де виділяється два слова «Що» і «Дітям», тобто підкреслюючи мовленнєвими засобами, що пляшка горілки перекреслює можливість нормального харчування і освіти дитини.

Рис. 2. Радянський антиалкогольний плакат 20-х рр. XX ст.

У радянському союзі, як і в США антиалкогольні плакати теж мали політичний зміст. Однак в СРСР вони також розглядалися як елемент класової боротьби.

Рис. 3. Вороги п'ятирічки

Водночас, на відміну від радянських плакатів, на яких часто зображають чоловіків, які зловживають спиртними напоями, американські плакати більше звертають увагу на наслідки алкоголізму, підкреслюючи цим самим, що алкоголізм не має обличчя.

Рис. 4. Яд самогана отруе здоров'я працюючих

Важливою характеристикою американських антиалкогольних плакатів є не насиченість кольорів і використання реалістичних образів, акцент на ідеї. Хоча відбувається гіперболізація окремих елементів.

Рис.5. Закривайте салони

Радянські плакати навпаки насичені кольорами та зображеннями людей, які супроводжуються написами та лозунгами. Образ людини, що зловживає алкоголем радянські плакати подавали у карикатурному вигляді, надаючи зовнішньої непривабливості і викликаючи у глядача неприязне і навіть

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
відразливе відчуття, а в окремих випадках глузливе висміювання. На противагу цьому американські плакати викликали більше співчуття до людей, які постраждали від наявності у сім'ї алкоголіка.

Отже, антиалкогольні плакати США і СРСР мають багато спільного і відображають основні проблеми викликані у суспільстві внаслідок споживання алкоголю. Водночас непослідовність у антиалкогольній кампанії керівництва СРСР знижувала ефективність плакатів, а в США попри зусилля держави та громадських організацій вона зазнала невдачі через виникнення і розповсюдження злочинних угруповань. При цьому відзначимо, що у радянському союзі, як у державі з тоталітарним режимом, були більші можливості для викорінення цього явища. Водночас ідеї антиалкогольних плакатів того періоду можуть знайти застосування сьогодні, оскільки піднімають ті ж проблеми і наповнені основним змістом «Боротьба з алкоголем».

РУХ СЕЛА У БОРОТЬБІ ЗА ТВЕРЕЗІСТЬ

М.О. Караван, народознавець
м. Славута, Хмельницька обл., Україна

Вступ. Майже щороку з мапи України зникає 10–15 сіл. Однією з основних причин є розповсюдження вживання алкоголю та низька ефективність заходів із протидії цьому в даний час. Мета цієї доповіді — на основі історії декількох сіл, їх руху у боротьбі за тверезість показати шляхи відродження тверезості та наслідки тверезницької діяльності, її ефективність.

«Село Карлів колись, а тепер». Майже 120 років тому у Львові заходами видавництва «Наукового Товариства ім. Т.Шевченка» вийшла у світ книжка Івана Сандуляка «Село Карлів колись, а тепер». У ній викладено історію села від 1862 р. до 1890 р. показано боротьбу за тверезість просвітницьким напрямком, тобто профілактикою алкогольної запрограмованості.

Село Карлів (тепер Прутівка), що за 8 км від Снятина, з двох сторін оточують дві гірські ріки – Прут і Черемоги. Недалеко – залізнична станція Снятин, Вашківці і Заболотів, куди селяни возили продавати городину. Люди були добрими, але притримувалися шкідливих звичок, «тратили дорогий час і маєтки» [1]. Триста бідних хат під солом'яною стріхою стояли як на сміх. Бідняки на багатих працювали, а своє поле, якщо було, не мали можливості обробити. «З часом бідняки відвикли від своєї роботи, бо на чужій робітникам давали дещо перекусити, а найголовніше по три рази горівки, недоїсти, недоспати – то се фрашка, аби тільки горівка була». Наслідки були жахливими.

Рух за тверезість. З 1874 року люди почали проганяти лютого ворога п'янство, а натомість впроваджувати до своїх осель святу тверезість.

Центральною постаттю села був священик отець Андрій Воевідка, якого називали добрим, щирим батьком. Другим таким був учитель Василь

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Макаревич. Школу називали рідною сестрою церкви і стверджували: де добрий учитель, там добра школа, там добрі діти. Де добрі діти, там з часом і добрі дбайливі будуть господарі.

З перших же днів свого призначення у село Карлів о. Андрей скликав до себе громаду. Дім священика став для неї «прибіжищем» аж поки не було побудоване спеціальне приміщення для сходин громадян. «Корчми почали чимраз порожніти». О. Андрей, як тільки траплялась нагода, навчав людей. Навіть у церкві оповідалося й читалося про різні випадки і світові нещастя, які траплялися через п'янство, байдужість і темноту народу. І люди прислухалися батьківських порад, долучалися до книг і газет. Згодом зі своєї власної волі прийняли рішення не заходити до корчми на пиятику, молоді села проводити свої забави серед села під наглядом родичів. Було обмежено шкідливий звичай триденного та чотириденного весілля на два дні, а хрестини – на один день.

Звичайно, перешкод на шляху утвердження тверезого способу життя селян було немало. А найперше від багатців, орендарів, власників пивниць, які з метою збагачення не гребували нічим: від прохання-залякування до грошового підкупу і подарунку горілки задарма «кілько і якої схочеш».

Та людей вже не можна було купити за гроші чи отруту. Просвітлені наукою, окрилені результатами тверезницької роботи у своїх сім'ях родини (а кожен починав із себе), вони домагалися від о. Андрея вписувати їх у члени святої тверезості. Це відбувалося урочисто і було надзвичайно пам'ятним. *Ось приклад:* «Серед церкви поставлено столик, а на нім святе Євангеліє, хрест і дві горючі свічки... На обличчі в кожного малювалася невисказана радість...» Після короткої і теплої проповіді пустилися люди роєм до присяги на святу тверезість. Було це 20 грудня (за старим Юліанським календарем) 1874 року.

І коли вже майже ціла громада заприсягла тверезість, задумали люди справити похорон губительної сивухи. Вибрали день 13 січня (ст.ст.) 1875 р. Здійснили майже всі приготування. Вже й люди з різних сторін почали з'їжджатися «отці духовні й народ з процесіями... а тут нараз, як грім з неба, прийшло письмо з цісарсько-королівського старостви, що не вільно в Карлові сходитись, бо там є зараз на люди. Страшний переполох став між карлів'янами. Всі кинулись до о. Андрея із запитанням, що почати, що буде... "Все буде добре", – сказав о. Андрей Воевідка та й послав телеграму аж до Львова, до цісарсько-королівського намісництва. На другий день приходять відповідь, що не вільно людям заперечувати такого діла!...».

Як же зраділи люди! «Зі всіх сторін почали сипатися в село густо, як град, гості і то цілими громадами з процесіями то отцями духовними... По скінченню Служби Божої посвячено хрести в пам'ять впровадження святої тверезості... Все виглядало дуже торжественно...» Величавий похід ступав поважно аж на місце, де мали ставити перший хрест. Прекрасний хор отців духовних змінювався хором карлівських школярів під керівництвом учителя Василя Макаревича, який багато своїх сил, часу, здоров'я віддав за отвезіння села Карлів. Блиск священних риз та гук частих вистрілів підносив дух присутнім того торжества.

А потім заревли дзвони, задзвеніла нова, прекрасна на це торжество призначена пісня відспівана отцями духовними. Наразі все стихло і наступив

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
похорон проклятої сивухи-горівки. Кілька старших священників зняли банку горілки з воза і вкинули до глибокої ями, присипали добре землю, а відтак над нею установили хрест. Були промови, прощальне слово погубній сивусі. Те ж саме було зроблено і на другому кінці села...

Свята тверезість привела до нового життя. Відновилося здоров'я тілесне і душевне, люди стали охочіші і беручкіші до праці. Кожен шукав собі заняття, дорожив часом та грішми. Поле, худоба ... Праця. Між подружжями любов та щирість...

Карлів у 90-их роках. 400 будинків, понад 2000 мешканців; 2340 моргів (морг – 0,56 га), 2 тис. 97 – маленькі ділянки землі (кожному 1 морг 72 сажні).

«...Карлів'яни живуть і добре живуть. А чому? Бо тверезі, ощадні, запопадливі і дбайливі. Про Карлів знає і буде знати весь світ... і про вас, браття інших громад, світ знав би і величав би вас, якби ви так само поступили, як ми і взялися до діла, до скорого діла!».

Карлівка-Прутівка і сьогодні пам'ятає та примножує тверезі традиції свого села. У селі нараховується понад півтори тисячі мешканців. Середня школа ім. Володимира Самісіленка, сільський Будинок культури сприяють вихованню в молоді найкращих людських якостей, формування тверезого світогляду. У пригоді стають і лекції та уроки тверезості, проведені Юрієм Оробцем [2], і заходи, присвячені пам'яті впровадження Тверезості у селі.

Башкирське село Рахметово. І ще одне село, варте нашої уваги, — башкирське село Рахметово у далекому Заураллі, в якому люди живуть тверезо. А як пили! І бійки були з маханням сокирою чи різаниною і сварки... Але давно все село покинуло пити... У кожному дворі машина, у декого і сільгосптехніка є. Навіть пожежну машину люди купили в складчину [3]. Щороку проводяться стимулюючі конкурси: найкращий двір, зразкова родина, у кого клумба краща або гусей більше за всіх. Людям цікаво, приємно, весело жити. Вони щасливі.

За перемогу над алкоголізацією місцева адміністрація видала жителям Рахметово суперприз – позачергове проведення газу. У людей є гроші. Хати собі гарні побудували, та й не по одній! За місцевою традицією батько повинен побудувати всім дітям по будинку, а будматеріалів у лісах багато.

Цікавий факт: знайти у селі спиртне – не проблема. Тільки нікому його тут не треба, повідомить вам продавець. Селяни так облаштували свої життя, що кандидат філософських наук, професор Сергій Семенов захоплено сказав: «Це ж класичне громадянське суспільство, де люди не чекають, що влада прийде і все за них вирішить, вони самі займаються своїм побутом, створюють нові традиції. Але для цього їм не потрібен був лідер, авторитет, за яким вони пішли кого поважали і слухали. Таким лідером у селі Рахметово виявилася Ідея Галімова, не депутат, не бізнесмен, а просто начальник місцевого клуб».

Висновки. Ефективність тверезницького руху у першу чергу залежить від їх очільників, лідерів, які чітко усвідомлюють основоположенні принципи і розуміння свого місця і ролі в системі напрямків тверезницької діяльності.

Список використаних джерел

1. Сандуляк І. Село Карлів колись а тепер, Івано-Франківськ, 2000.
2. Караван М.О. Тверезницька діяльність Ю.Г. Оробця // Формування тверезого способу життя в сім'ї та суспільстві: Матеріали III науково-практичної конференції (4–5 листопада 2016 р., м. Львів). — Львів, 2016. — С. 27–37.
3. Тверезе село // Газета «Твереза Україна», №2(7), березень – квітень 2013.

ШЛЯХИ РОЗВ'ЯЗАННЯ ПРОБЛЕМИ ВПЛИВУ АЛКОГОЛІЗМУ НА КРИМІНОГЕННУ СИТУАЦІЮ

Т.О.Карнаушенко, А.В. Сколота, студенти

Київський національний торговельно-економічний університет

м. Київ, Україна

Науковий керівник: Г. Л.Шведова, к.ю.н., доцент

Київський національний торговельно-економічний університет

м. Київ, Україна

Сучасне суспільство досить сильно потерпає від, так званої, алкогольної кризи. Сьогодні майже кожен другий українець вживає алкоголь систематично, а кожен п'ятидесятій – щоденно. Тобто кожного дня майже мільйон українців знаходяться в стані алкогольної інтоксикація.

8 літрів спирту на рік одній особі – таким є показник, відповідно до якого за міжнародними стандартами нація визнається вимираючою. Відкривши статистику, можна побачити, що дана цифра для України складає 12 літрів на рік, а значить на 50% вище максимальної позначки загальноприйнятих норм. Відповідно до цих даних, Україна у 2012 році зайняла третє місце у світі по споживанню горілки на душу населення.

Окрім чітко зрозумілої позиції про негативний вплив алкоголю на фізіологічний та психічний стан, давно відомий зв'язок алкоголізму зі злочинністю: сп'яніння послаблює, а часто і знімає власний контроль над поведінкою, тому більшість насильницьких злочинів скоюються у стані сп'яніння; алкоголізація призводить до деградації особистості, її здрібніння, втраті вищих цінностей, примітивізації потреб; наслідком алкоголізації є також відчуження від нормальної середовища, відхід від суспільно корисного спілкування, часто розрив з родиною і трудовим колективом; алкоголіки зазвичай ніде не працюють, а для того щоб добути кошти для купівлі спиртних напоїв, здійснюють майнові злочини, як правило, не представляють великої суспільної небезпеки. За останні 10 років незаконним обігом спиртних напоїв активно займається організована злочинність [5].

За статистикою, більше 30% всіх злочинів скоюються у стані алкогольного сп'яніння, і майже 12% з них – неповнолітніми.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Вживання алкоголю у молодіжному середовищі України, за даними соціологічного опитування, характеризується такими показниками: не вживають міцних алкогольних напоїв менш як 55% молодих людей, вина - менш як 40%, пива та слабоалкогольних напоїв - менш як 30%. Існує певна різниця щодо вживання алкоголю у тендерному аспекті: практично не вживають алкоголь менш як 23% молодих людей чоловічої статі, серед молоді жіночої статі таких було 36%. [1 с.88].

Сьогодні, на відміну від традиційного поширення вживання міцних напоїв, молоді люди обирають переважно пиво та слабоалкогольні напої. Саме пиво, реклама торгових марок якого нині є найпоширенішою, найагресивнішою, користується найвищим попитом у молоді. Майже кожна четверта молода людина (23%) вживає пиво щотижня, а понад 6% - щодня[4 с.3].

У формуванні алкогольної залежності вирішальну роль відіграють такі фактори:

- соціальні (культурний та матеріальний рівень життя, стреси, інформаційні перевантаження, урбанізація);
- біологічні (спадкова схильність; за даними досліджень, до 30% дітей, чії батьки зловживали спиртним, можуть стати потенційними алкоголіками). Біологічна схильність до алкоголю може бути встановлена лабораторними методами. Така процедура здійснюється медиками з експериментально-науковими цілями. На практиці ж визначення біологічної схильності до алкоголізму не проводиться, тому людина має сама визначити це для себе;
- психологічні (психоемоційні особливості особистості, здатність до соціальної адаптації та протистояння стресам)[4 с.4].

Під тиском реклами, ЗМІ та вже усталених традицій щодо споживання спиртного у підлітків можуть сформуватись неправильні уявлення про алкоголь. Звичайна заборона споживати спиртне не досить ефективна; на якомусь етапі вона може призвести до того, що дитина спробує алкоголь в іншому місці [2, с.8].

Виходячи з даної ситуації можна зробити висновок, що дійсно дієвими методами у боротьбі за тверезість нації має бути швидше не імперативний шлях, у вигляді заборони та покарання, а формування здорової свідомості та правильного уявлення про негативну дію алкогольних напоїв на організм людини.

Я вважаю, що перш за все, це має здійснюватися шляхом демонстрування прикладу для молоді, задля формування психологічного гальма. Тобто дурний приклад в першу чергу має виконувати виховну функцію.

Ознайомити молодь із правовими нормами боротьби з п'янством. Виконання негативного ставлення до алкоголю повинно починатися ще в шкільному віці. За статистикою більше 80% людей почали вживати алкоголь в шкільному віці. Необхідно формувати у дітей психологічну нетерпимість до алкоголю і інших шкідливих звичок [4, с.5].

Робота антиалкогольної пропаганди належить не тільки навчальним закладам, але й сім'ї. Міністерство охорони здоров'я повинно прискіпливіше

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
розглядати проблему алкоголізму серед молоді і вживати суворіших засобів із метою перешкодити розповсюдженню цього захворювання. Особливо слід звернути увагу на роботу працівників торгівельної справи і ввести суворі покарання за недотримання правил продажу спиртного особам, що не досягнули 18-літнього віку [3, с.193].

Алкоголізм дійсно є проблемою сучасної української нації. Вплив даної пагубної звички можна прослідкувати у всіх сферах людського життя, а особливо яскраво побачити на прикладі криміногенної ситуації, що склалася у нас в країні, оскільки в даному випадку особа, яка страждає від алкогольної залежності завдає збитків не лише собі, а наражає на серйозну небезпеку оточуюче суспільство.

Я впевнена, що всі проблеми є переборними і надмірне вживання алкоголю – не виняток. Головне пам'ятати про це та розуміти, сприяючи вихованню майбутнього покоління, та на власному прикладі показуючи, що тверезість – умова збереження та розвитку народу України.

Список використаних джерел

- 1.Закревський В. Алкоголізм - руйнівник підростаючого покоління // Позакласний час. - 2005. - № 17 – с. 88.
- 2.Білошпицький О. Світ без тютюну // День. - 2002. - 23 листопада – с.8.
- 3.О. Яременко, О. Балакірева, О. Вакуленко та ін. Формування здорового способу життя молоді: проблеми і перспективи / - К., 2000 – с.193.
- 4.http://dspace.udpu.org.ua:8080/jspui/bitstream/6789/1019/1/Problemy_alcoholizmu_ta_tutunopalinnia.Pdf – с.3-5.
- 5.http://stud.com.ua/46195/pravo/alkogolizm_narkotizm

МЕТОДИКА ПОЗБАВЛЕННЯ ЗАЛЕЖНОСТЕЙ ВІД АЛКОГОЛЮ ТА ІНШИХ НАРКОТИКІВ

А.О.Ковальський, професор

Міжнародна академія тверезості

директор «Соціального центру «Демограф», м. Львів, Україна

Актуальність методики безсумнівна! Адже хто може заперечити, що залежні люди потребують допомоги? Саме допомога залежним та співзалежним є головною метою методики. А хто сьогодні порахує скільки мільйонів осіб є залежними в Україні? А в орбіті кожної залежної людини є не менше десяти супутників. Це близькі, рідні, друзі, знайомі, співробітники.

Новизна методики полягає в тому, що в ній використано наукові підходи зі собріології, психології, фізіології, Святого Письма та Бхагавад-Гіти. Жодна інша методика, відома мені, не дає гарантії від 100% до 200% успіху. Гарантія в 100% успіху означає, що коли залежна людина виконає всі прості рекомендації методики і не зможе позбутися залежності, то їй повертається 100% сплати за

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
проведені заняття. Але є люди, які на початку занять навіть не думають про позбавлення від залежностей, а лише почувши про можливість отримання прибутку в 100%, що забезпечує гарантія в 200%, починають наполегливо працювати лише з меркантильною метою і, в процесі занять, змінюються, усвідомлюючи хибність своїх намірів, стають на шлях світогляду тверезості, та інколи зі соромом признаються в своїх колишніх некоректних намірах.

Цей метод є способом допомоги залежним без їхнього щирого бажання і дає результат 100%. Так можна стверджувати вже тому, що жодна залежна людина не висловила сумнівів в дієвості цієї методики.

Методика ця є психолого-педагогічною, де людина, в процесі занять, отримує правдиву інформацію про алкогольну (тут і далі в тексті під словом алкоголь слід розуміти будь-які легальні та нелегальні наркотики) проблему, ділиться нею зі своїми рідними, прописує афірмації, своє сприйняття, враження, відповідає на запитання щоденника, веде його щодня. Таким чином стирається шкідлива проалкогольна програма і формується нова позитивна програма світогляду тверезості.

Розпочинається робота зі залежними людьми обов'язково в присутності близьких співзалежних людей. Спочатку проводиться консультація, під час котрої визначається на якій стадії алкоголізму перебуває залежна людина з метою вибору правильного методу занять. Заключається угода, в якій залежна та співзалежні люди зобов'язуються виконувати всі вимоги методики. Дається письмове зобов'язання на відмову від алкоголю та перечитується на початку та при завершенні кожного заняття. Робляться фотографії до початку занять та по їх завершенню. Як правило, занять проводиться сім, але буває і більше. Все залежить від того, як швидко сприймають люди інформацію та, як ретельно виконують домашні завдання, тобто від степені пошкодження головного мозку алкоголем. Цього ж дня показуються відеозаписи з алкогольної проблеми. Після перегляду кожного файлу ставляться запитання, на які залежна людина відповідає в усній формі. Наприклад:

Які причини вживання алкоголю?

Що таке соціальна запрограмованість на вживання алкоголю?

Що таке алкоголь?

А також інші, в залежності від відповідей людини.

Цього ж першого дня залежні та співзалежні отримують домашні завдання, які необхідно виконати в письмовій формі. Залежні заповнюють анкету-аутоанамнез, де детально відповідають на поставлені запитання та ввечері перед сном прописують афірмації, а співзалежні пишуть твір на тему «Чого я очікую від своєї близької залежної людини в майбутньому?» Написання аутоанамнезу допомагає швидше та успішніше позбутися шкідливої звички вживати алкоголь. Афірмації можуть бути такими:

Алкоголь – наркотичний яд!

Я стаю вільним від шкідливої алкогольної звички!

Я з радістю звільняюся від алкоголю!

А також інші, підібрати які необхідно разом із залежною людиною.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Всі заняття проводяться в домі залежного, а перед початком та після завершення кожного заняття з участю всіх присутніх читаються молитви вголос перед іконою, якщо люди є християнами. У випадку коли люди є іншої віри або атеїсти, тоді читається молитва із санскриту «Я бажаю всім щастя!»

Всі наступні заняття проводяться за цією ж схемою, але кожне наступне заняття несе в собі нову інформацію, нові завдання, нові запитання, додаються нові афірмації, спеціальні аудіозаписи, включаються фізичні вправи з йоги, які дають можливість людям швидше сприймати потрібну інформацію, стираючи старі негативні програми та засвоювати нові позитивні. Проводиться аутотренінг, як шлях до тверезого здорового способу життя. Під час аутотренінгу люди розслабляються, повторюють такі слова:

Я спокійний, я впевнений у своїх силах!

Моя сильна воля допомагає мені!

Алкоголь шкодить моєму здоров'ю!

Я свідомо відмовляюся від отруювання алкоголем!

Я дихаю вільно, мій організм очищується від алкогольної отрути!

Мій настрій прекрасний!

Я люблю життя!

Починаючи з третього і всі наступні дні домашнє завдання залежній людині дається написати твір на тему «Мої придбання і втрати, пов'язані з алкоголем», «Яким буде моє нове тверезе життя?», «Майбутнє моєї сім'ї у випадку продовження мого п'яного життя».

За бажанням залежної людини можна формулювати свої враження у вигляді віршів, адже в людини відкриваються нові творчі можливості, новий світогляд тверезості, формується особистість.

Особливим завданням є написання щоденника як сповіді, яка очищує душу від всього поганого і зміцнює людину у прагненні, в переконанні досягти чогось хорошого в житті.

Результатом дієвості методики є формування світогляду тверезості людини, тобто формування поглядів, принципів і переконань, які визначають відношення людини до оточуючого світу і до самого себе. Саме досягнення світогляду тверезості закладається в подальших поступках і діяльності людини в житті.

Нестача правдивої інформації про алкоголь приводила людину до несвідомого поглинання цього наркотика, але, виконавши рекомендації цієї методики, людина стає на шлях пошуку Істини і відмовляється від нав'язаних нам неправдивих цінностей про «культуру пиття».

Залежна людина вчиться розпізнавати атаки проалкогольних програмістів на її свідомість і протистояти проалкогольному програмуванню. Людина отримує інформацію, яку обговорює в процесі занять, таким чином формує свої тверезницькі переконання, забезпечуючи собі і своїм близьким надійний захист від таких проалкогольних програмістів.

Практика показала, що залежні люди, які ретельно виконали прості рекомендації методики, відмовляються від споживання алкоголю, тобто перестають отруювати себе та будь-кого іншого. Непорозуміння, котрі

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

виникали, як зі своїм внутрішнім світом так і у сімейних взаємовідносинах, соціумі, зникають. Люди починають змінюватися, реагувати адекватно на життєві ситуації, в яких раніше не бачили іншого виходу, як перехилити чарку – отруїтися наркотиком. Докладають зусиль в подружньому житті для спільного проведення часу. На роботі стає легше спілкуватися зі співробітниками.

Починається прояснення свідомості, яка сприяє покращенню духовного та фізичного здоров'я, підвищує соціальну самосвідомість, відновлюється психологічний розвиток особистості, пробуджується усвідомлення того, що тверезий спосіб життя – це єдино вірний, природний, правдивий, здоровий, даний Богом шлях світогляду тверезості людини в житті.

Практична цінність методики полягає в тому, що залежна від алкоголю людина повертається до тверезого способу життя, до своєї сім'ї, до суспільства. В людини, залежної колись, формується світогляд тверезості, який вона свідомо пронесе через все своє життя, ніколи більше не повертаючись до колишнього стану раба – раба наркотичного, який не підозрює, що він раб, який не в стані думати і, яким керувати найпростіше.

Цінність методики в тому, що проінформовану, залежну людину в минулому, яка впізнала правдиву інформацію про алкогольну проблему, неможливо обдурити навіть прихованою пропагандою алкоголю, як атрибуту нормального життя, в ЗМІ, ТБ, фільмах.

Методика доводить, що процес формування світогляду тверезості людини і суспільства в цілому – це продукт, який можна виробити і розпочинати його необхідно в системі освіти та ЗМІ, доводячи до свідомості суспільства, що слабоалкогольні вироби, пиво, вино, шампанське, інші види алкоголю та будь-які цигарки, в т. ч. і легкі, є наркотиками, які в певних дозах призводять до паралічу центральної нервової системи.

Список використаних джерел

1. Калінчук Ф.М., Яцук Г.Ф. Живіть тверезо і без нікотину. – Тернопіль: Астон, 2008. – 104 с.
2. Калінчук Ф.М. Паростки тверезого життя. – Тернопіль: Астон, 2008. – 152 с.
3. Куцел О.Г. Гармонія. – Х.:ПП "ДИВ", 2004. – 336 с.
4. Кирик Юрій Алкоголь: Як вирватися із зачарованого кола. – Львів: Свічадо, 2008. – 128 с.
5. СВЯТЕ ПИСЬМО СТАРОГО ТА НОВОГО ЗАВІТУ.
6. Углов Ф.Г. Ломехузи, 1991.

**ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ У СТАНІ СП'ЯНІННЯ**

А.Кулик, З.Юрченко, студенти

*Київський національний торговельно-економічний університет,
м. Київ, Україна*

Науковий керівник: Г.Л.Шведова, к.ю.н., доцент

*Київський національний торговельно-економічний університет,
м. Київ, Україна*

Однією з найбільш актуальних і небезпечних проблем сучасної України є поширення вживання алкоголю та наркотиків серед значної частини населення. Кримінологічний аспект її полягає насамперед у тому, що в останні роки постійно зростає кількість виявлених злочинів у сфері незаконного наркообігу й вчинених в стані алкогольного та наркотичного сп'яніння. Це значно впливає на формування криміногенної ситуації в країні. З соціальної точки зору вживання алкоголю та наркотиків призводить до збільшення поширеності захворювання на «алкоголізм» та «наркоманію», деградації особистості, відображається на здоров'ї людини та суспільства загалом. [1]

У «Науково-практичному коментарі кримінального кодексу України» М. І. Хавронюка висловлено думку: «Алкогольне сп'яніння — психічний стан людини який виникає внаслідок вживання алкогольних напоїв (алкогольної інтоксикації), що призводить до фізіологічних, психічних, вегетативних і неврологічних розладів. Чим більша кількість абсолютного алкоголю на 1 кг маси тіла і його концентрація в крові, тим важчий ступінь (клініка) сп'яніння. Ступінь алкогольного сп'яніння — легкий, середній чи тяжкий — залежить і від інших факторів: кількості і міцності алкогольного напою; часу, протягом якого вживалась певна доза алкоголю; віку та індивідуальних особливостей організму; кількості та якості вжитого харчу; фізичного і психічного стану людини в момент вживання алкогольних напоїв». Ступінь сп'яніння згідно з ч. 2 ст. 67 може бути врахований судом при вирішенні питання про невизнання вчинення злочину особою, яка перебуває у стані алкогольного сп'яніння, обставиною, що обтяжує покарання [2].

Розрізняють просте (фізіологічне) і патологічне сп'яніння. У ст. 21 йдеться саме про фізіологічне сп'яніння. Патологічне сп'яніння є формою тимчасового розладу психічної діяльності. Патологічне сп'яніння — це якісно відмінний від простого сп'яніння психічний стан людини. Воно зустрічається після вживання, як правило, невеликої кількості алкогольних напоїв, триває незначний час (хвилини, інколи години) і характеризується відсутністю об'єктивних ознак сп'яніння (хода і мова не змінені) і водночас глибоким порушенням свідомості, що настає миттєво і завершується раптово. Такому сп'янінню передують дії факторів, що ослаблюють організм: напружена робота, перенесені в минулому інфекції, інтоксикації, черепно-мозкові травми, інші ураження центральної

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
нервової системи. У подібних випадках констатується поєднання медичного та юридичного критеріїв неосудності, такі особи не підлягають кримінальній відповідальності.

За вчинення суспільне небезпечного діяння у стані фізіологічного сп'яніння, на відміну від патологічного сп'яніння, особа підлягає кримінальній відповідальності, оскільки вона зберігає можливість усвідомлювати свої дії і керувати ними.

І.І.Карпець вважав, що у всіх випадках стан сп'яніння має визнаватись обставиною, яка обтяжує відповідальність [3, с. 66–67]. Він, зокрема, зазначав, що «статистика показує, що значна кількість злочинів вчинюється у стані сп'яніння. Звідси виникає проблема алкоголізму як однієї із конкретних причин злочинності. Якщо ми про те, що алкоголізм призводить до злочинності, значить, для того щоб бути послідовними, зобов'язані рішуче протистояти визнанню стану сп'яніння пом'якшуючою обставиною. Крім того, злочини, які вчиняються особами, які перебувають у стані сп'яніння, особливо цинічні та жорстокі. Бувають випадки, коли злочинець навмисно приводить себе до стану сп'яніння, щоб вчинити задумане, адже у «тверезому» стані у нього можливо не буде такої відваги для вчинення злочину» [3, с. 66].

На думку Л.Л. Круглікова, підставою віднесення стану сп'яніння до обставини, яка обтяжує покарання, є вагомі причини, адже особа добровільно приводить себе до стану сп'яніння, хоч їй відомо, що вживання алкоголю вважається однією з найбільш розповсюджених причин та умов конкретних злочинів, спонукає до антисуспільної поведінки. Під час сп'яніння значною мірою втрачається розуміння дій, обдуманість поступків, знижується увага, критичне відношення до своєї поведінки, притуплюється відчуття обережності. Зрештою полегшується прийняття рішення про вчинення злочину, або ж зміцнюється рішучість вчинити злочин, значно знижується контроль за поведінкою та здатність протистояти шкідливому впливу [4, с. 75].

Стан сп'яніння свідчить про підвищену суспільну небезпеку злочину, бо, внаслідок зниження контролю особи за свою поведінкою під впливом алкоголю підвищується можливість спричинення шкідливих наслідків, до того ж часто збільшується обсяг шкоди. Одночасно вчинення злочину в стані сп'яніння – показник підвищеної суспільної небезпеки винної особи, оскільки в такому злочині проявляються антисоціальні риси особи, її антисоціальна спрямованість [4, с. 80]. При цьому в багатьох випадках дії такої особи характеризуються імпульсивністю, агресивністю, особливою жорстокістю, що призводить до тяжких наслідків [5, с. 140].

Таким чином, за загальним правилом стан сп'яніння незалежно від його ступеня не звільняє особу від кримінальної відповідальності. Така позиція закону має принципово важливе значення для профілактики і запобігання злочинам, які вчиняються у стані сп'яніння. Цей висновок ґрунтується на тому, що при звичайному фізіологічному сп'янінні відсутній медичний критерій – психічне захворювання, а тому немає підстави для визнання особи неосудною. При фізіологічному сп'янінні не настають ті істотні зміни в психічному стані

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
особи, які характерні для психічного захворювання. Необхідно враховувати й те, що такі особи добровільно доводять себе до стану сп'яніння, усвідомлюючи негативний вплив на свою поведінку алкогольних напоїв, наркотичних чи інших одурманюючих речовин, але свідомо припускають чи навіть прагнуть настання стану сп'яніння. Вживаючи алкоголь, наркотики чи інші одурманюючі речовини, особа здатна передбачати характер своєї можливої негативної поведінки внаслідок стану сп'яніння та можливі її суспільно небезпечні наслідки і з врахуванням цього може вирішувати, вживати чи не вживати алкоголь, наркотики чи інші одурманюючі засоби.

Список використаних джерел

1. Стеблинська О. С. Поняття, види та правове значення стану сп'яніння / О. С. Стеблинська // Форум права. – 2010. – № 4. – С. 859–864 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2010-4/10soczcc.pdf>
2. Кримінальний кодекс України : чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 1 верес. 2017 року: (ОФІЦ. ТЕКСТ). – К.: ПАЛИВОДА А. В., 2017. – 212 с.
3. Карпец И.И. Отягчающие и смягчающие обстоятельства в советском уголовном праве / И.И. Карпец. – М.: Госюриздат, 1959. – 120 с.
4. Кругликов Л.Л. Смягчающие и отягчающие обстоятельства в советском уголовном праве. Часть Особенная: учебное пособие / Л.Л. Кругликов. – Ярославль: Ярослав. гос. ун-т., 1979. – 92 с.
5. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України / відп. ред. С.С. Яценко. – [4-те вид., переробл. та доповн.]. – К.: А.С.К., 2005. – 848 с.
6. М. І. Мельник, М. І. Хавронюк. Науково-практичний коментар кримінального кодексу України, 2010. -1104с

АКТУАЛЬНІСТЬ АЛКОГОЛЮ СЕРЕД НЕПОВНОЛІТНІХ

А.С. Кушнір, О.С.Іваненко, студенти

*Київський національний торговельно-економічний університет
м. Київ, Україна*

Науковий керівник: Г.Л.Шведова, к.ю.н., доцент

*Київський національний торговельно-економічний університет,
м. Київ, Україна*

Алкоголізм – це тяжка хронічна хвороба, яка здебільшого складно лікується. Вона розвивається за рахунок регулярного й тривалого вживання алкоголю та характеризується особливим станом організму: нестримним потягом до алкоголю й деградацією особистості. Проблема алкоголізму серед підлітків є дуже актуальною, адже Україна, за результатами опитування

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), посідає перше місце в списку серед інших країн за рівнем вживання алкоголю серед неповнолітніх. Підлітковий алкоголізм дуже небезпечний, тому що призводить до значних фізичних руйнацій несформованого організму, до розвитку тяжких психічних захворювань; збільшує кількості девіантних учинків, скоєних підлітками та більш тяжких протиправних дій; підлітковий алкоголізм складніше вилікувати, ніж алкоголізм у дорослих; він призводить до погіршення подальшої соціальної адаптації та соціальної деградації молодого людини.

За даними статистики, в останні роки відсоток підлітків із діагнозом «алкоголізм» у віковій групі 12–16 років склав 5 %, 17–25 років – 10 %, причому багато хто з них вперше спробували алкогольні напої ще в дитинстві, в 8–9 років. Встановлено, що 90 % учнів до закінчення школи відчували стан сп'яніння [3]. У всесвітньому масштабі 5 % усіх смертей серед молоді віком від 15–29 років викликані вживанням алкоголю. У Європі щороку з причин, зумовлених алкоголем, помирає близько 55 000 молодих людей. У цілому світі від алкогольної залежності страждають 140 млн людей, в Україні це близько 1 млн.

В Україні спостерігається високий рівень вживання алкоголю підлітками та студентською молоддю, що безпосередньо є соціально-демографічною проблемою, яка стосується всього населення [1]. Майже 40% українських підлітків 14–18 років регулярно вживають спиртні напої. Алкоголь є причиною передчасної смерті майже 30% українських чоловіків. На думку вітчизняних медиків, наразі в Україні нараховується 700 тисяч лише офіційно зареєстрованих алкоголіків. Алкоголізм у молодому віці спостерігають набагато частіше, ніж у зрілому віці. Причина в тому, що, наприклад, підлітки є соціально незрілими, більш схильні до впливу алкоголю. Їх організм чутливіший і тому ризик стати алкоголіком дуже високий [2]. На сьогодні рівень споживання алкоголю в Україні є одним із найвищих у світі й становить близько 12–13 літрів абсолютного спирту на душу населення за рік (неофіційна статистика повідомляє про 20 л). Понад 40 000 українців щороку помирають від надмірного вживання алкоголю. Відомо, що пиво є перехідним алкогольним напоєм для молоді, які пізніше починають вживати щось міцніше. Виявляється, що 22 % українських підлітків почали вживати алкоголь ще до 13 років [3].

Однією з актуальних проблем залишається пияцтво серед молоді. Особливу тривогу викликає поширення цього негативного явища в дитячому середовищі. Зокрема, у 2009 році кількість злочинів, учинених підлітками в стані алкогольного сп'яніння, збільшилась на 7,5% порівняно з минулим роком. Кожен четвертий злочин, скоєний дітьми, відбувається під дією алкоголю. Непокоїть розповсюдженість вживання спиртних напоїв серед учнів шкіл, училищ, інших навчальних закладів, що є однією з основних причин становлення їх на злочинний шлях. За розпивання спиртних напоїв та появу в громадських місцях напідпитку до адміністративної відповідальності цього року притягнуто 325 неповнолітніх.

Під час “круглого столу” на тему “Національні особливості алкоголізму в Україні” голова Національної ради з питань охорони здоров'я при Президентові

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
України Микола Поліщук заявив, що Україна може здолати проблему пияцтва, якщо повністю заборонити рекламу алкоголю та тютюну. Необхідно провести заходи зі зменшення доступу до алкоголю за рахунок підвищення акцизу на цей товар; обмежити місця та час продажу й вживання міцних напоїв; підсилити контроль влади над продажем алкоголю; проводити виховну роботу та відновлювати спортмайданчики для масових занять спортом.[4 с. 2]

Профілактична програма повинна включати певні види діяльності за такими напрямками:

- поширення інформації про причини, форми і наслідки зловживання алкогольними напоями
- формування у підлітків навичок аналізу і критичної оцінки інформації, що отримується про алкоголь, і вміння приймати правильні рішення;
- надання альтернативи вживанню алкоголю.

На основі дослідження та вивчення ролі куратора групи в профілактиці алкоголізму серед підлітків рекомендуємо:

- 1) провадити навчальну програму щодо протидії вживання алкоголю саме підлітками. Розширити та поглибити її;
- 2) із залученням елементів педагогіки, що ґрунтуються на особистому досвіді, інтерактивних, рухливих та рольових іграх, в індивідуальних та групових бесідах слід навчати підлітків форм та стилів подолання життєвих проблем;
- 3) здійснення супервізії та надання підтримки всім, хто працює над впровадженням антиалкогольних профілактичних програм та здійснює розробку матеріалів для різних цільових груп, передача наукового та практичного досвіду із попередження вживання алкоголю викладачам, педагогам-організаторам, батькам;
- 4) передача функцій ведучого програми до рук підлітків (попередньо підготувавши їх), виходячи із принципу, що підлітки набагато ближче до специфічного повсякденного світу своєї групи, в якій впроваджується програма;
- 5) профілактика вживання алкогольних напоїв підлітками повинна передбачати роботу не тільки з дітьми, але й з їх батьками, вчителями, тобто профілактична робота повинна бути комплексною і впливати не лише на підлітка, а й на його оточення;
- 6) під час проведення профілактичних занять забезпечити соціальну підтримку підлітків, контролювати реалізацію розробленої програми, консультувати по питаннях, що цікавлять учасників програми;
- 7) конкурс студентських презентацій на теми: «Захисти свою позицію», «Орієнтація на мотивацію ведення здорового способу життя», «Особистісна орієнтована модель формування в учнів і студентів навичок здорового способу життя», «Який спосіб життя – таке й здоров'я»;
- 8) лекції, бесіди із студентами на теми: «Відповідальність неповнолітніх перед законом», «Тверезість – норма життя», «Алкоголь і здоров'я», «Охорона громадського порядку – обов'язок кожного. Законодавство про боротьбу з пияцтвом та наркоманією», «Від пияцтва до злочину – один крок», «Шкідливий вплив алкоголю на здоровий організм підлітка»;

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

За результатами дослідження, ми визначили, що основними факторами розвитку підліткового алкоголізму є: інформаційний (масмедіа, зовнішня реклама), соціальний (середовище проживання, навчання та дозвілля студента, негативний приклад дорослих) та особистісно-психологічний (вразливість підліткової психіки, недостатньо сформовані чи нестійкі моральні цінності та переконання щодо відповідальності за власне духовне і фізичне здоров'я, особистісну значущість у суспільстві). Рекомендовані практичні поради щодо педагогічного впливу на підлітків із метою профілактики алкоголізму спрямовані на розумове, моральне виховання студентів, розвиток їх творчих здібностей як учасників своєрідного руху за тверезий здоровий стиль життя.[2]

Список використаних джерел

1. Рівень поширення і тенденції вживання тютюну, алкогольних напоїв, наркотичних речовин серед учнівської молоді України: 2011 // О. М. Балакірєва, Т. В. Бондар, Ю. П. Галіч [та ін.]. – К. : ТОВ ВПК «ОБНО- ВА», 2011. – 176 с.
2. Ваннек Л. М. Алкоголізм в Україні – хвороба, явище чи мор? / Л.М.Ваннек // Радіо Свобода. – 2008.
3. Ягодинський В. В. Профілактика негативних явищ серед учнівської та студентської молоді / В. В. Ягодинський. – К. : Видавництво європейського університету, 2003. – 168 с.
4. Високий замок. – 2009. – 13 травня.

ТЕОРІЯ КУЛЬТУРНОГО ПИТТЯ ЯК НАЙВАЖЛИВІША УМОВА, ЩО ЗАВАЖАЄ РОЗВИТКУ ТВЕРЕЗОГО СУСПІЛЬСТВА

В.С.Лисенко, студент 2 курсу

*Київський національний торговельно-економічний університет
м. Київ, Україна*

Науковий керівник: Шведова Г.Л., к.ю.н., доцент
*Київський національний торговельно-економічний університет
м. Київ, Україна*

Питання тверезості як однієї з умов збереження і розвитку суспільства є надзвичайно важливим та потребує значної уваги. Актуальність питання сьогодні, як ніколи раніше, відіграє все більш значущу роль в контексті успішності та процвітання народу України.

Найперше, хочеться зауважити, що загальноприйнятого визначення поняття “тверезість” не визначено. За матеріалами Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), структурного підрозділу ООН, визначається, що “тверезість” — це тривале утримання від прийому алкоголю та інших психотропних речовин. Тверезість забезпечує ясну свідомість та вважається однією з основних християнських чеснот [1].

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Але, ми вважаємо, що таке формулювання не є досить широким та абсолютно визначеним. Достатньо точним, на нашу думку, буде визначати поняття “тверезість” як природний, єдино розумний стан особистості, сім’ї, суспільства, зокрема повна свобода від запрограмованості на вживання алкоголю, тютюну та інших наркотиків. Хочемо зауважити, що поняття “тверезість” найкраще розглядати беручи за основу дві історично досліджувані теорії – теорію тверезості та теорію культурного пиття. Безумовно, ми вважаємо теорію тверезості неймовірно важливою умовою збереження та розвитку народу України, але надзвичайна “історична сила” теорії культурного пиття абсолютно заважає в повній мірі реалізовуватись першій вказаній теорії і дуже важко змінити світогляд суспільства та рухатися в позитивному напрямку. Але, про це трохи пізніше.

Аналізуючи праці таких вчених як Іван Сєченов, що є засновником російської школи фізіології, І. Введенський, що досліджував вплив на суспільство сухого закону 1914 року, В. Бехтерєв, відомий невропатолог, психолог і психіатр та Іван Павлов - «батько» радянської фізіології, то із впевненістю можна сказати що саме ці люди є засновниками теорії тверезості. [2].

У своїй теорії науковці прямо і відкрито проголошували, що алкоголь — це нейротропна протоплазматична наркотична отрута, яка впливає на всі органи людського організму, руйнуючи їх на клітинному і молекулярному рівнях. В повній мірі схвалюючи позицію науковців, ми також наголошуємо на важливості усвідомлення кожним актуальності тверезої теорії, адже вона закликає як доросле, так і молоде покоління, а особливо — жінок і дітей вести абсолютно тверезий спосіб життя. Це означає, що в доросле життя виходитимуть здорові покоління молодих людей, які виховуватимуть здорових дітей. Тому з неабиякою впевненістю ми хочемо сказати, що майбутнє — за тверезими людьми!

Варто відзначити також родоначальників сучасного тверезницького руху — фізіолога Г. Шичко та всесвітньовідомого хірурга Ф. Углова [3].

У своїх працях вчені стверджують, що тверезість дозволяє людині максимально реалізувати свої можливості у професійній діяльності, досягти взаєморозуміння у спілкуванні з іншими людьми, знайти тепло сімейного щастя, досягнути вершини мистецтва виховання дітей, що так необхідне кожному сім'янині. Г. Шичко має здатність за дві - три бесіди відвернути людину від пияцтва - навіть таку, яку вважали пропащим алкоголіком. А на думку Ф. Углова, тільки повна тверезість відкриває шлях до моральної досконалості, оскільки ніколи не дозволяє наркотикам заглушати голос совісті. Ми абсолютно погоджуємося з їхньою позицією, адже відродження всенародної свідомої тверезості, безперечно, змінить життя суспільства на краще, різко підвищить добробут населення. Безумовно, тверезі методи відпочинку укріплюють людину, відновлюють фізичні сили і наповнюють її творчою енергією, тоді як хімічні послаблюють волю, позбавляють людину можливості самовдосконалення і творчого пошуку, роблять її психологічним інвалідом.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Найважливішим пунктом нашого дослідження хотілось би виділити аналіз «теорії культурного пиття» [4]. Хто є автором «теорії культурного пиття» — до цих пір не зрозуміло. Це якісь безвісні винороби й виноторговці, а також графомани і шоумени, що звикли до безтурботного отруювання себе та інших, одурманені «успішною» операцією з продажу власної совісті. Вона гальмує розвиток суспільства, захищаючи нечувані доходи виробників алкоголю, приймаючи на озброєння весь баласт алкогольної демагогії та міфології, що накопичився за багато років. Але з впевненістю хочеться сказати, що ніхто ще не народжувався з пляшкою пива в руках або зі смердючою сигаретою в роті. Але «теорія культурного пиття» пропагується всюди в нашій країні: ми з пелюшок вимушені спостерігати ритуали групового одурманення алкогольними «напоями», які сприймаються деякими людьми як непорушна святина. Не випити «як годиться» під час здійснення подібного ритуалу вважається проявом глибокої неповаги. А всі спроби серйозно поговорити на цю тему присікаються нещадною алкогольною демагогією. «Теорія культурного пиття» спрямована своїми діями на залучення до вживання спиртного молодого покоління, яке ще не втратило у своєму житті природної тверезості. Таким чином, на жаль, конвеєр смерті, запущений цією «теорією», ніколи не зупиняється.

Продовжуючи розглядати проблематику теорії культурного пиття, окремо хочеться виділити висловлення літературного автора Сергія Миколайовича Басманова, який закликає донести до людської свідомості, що алкоголь та куріння є одним із видів наркоманії. Він стверджує, що всюди – як продажу, як сім'ї, так і на роботі алкоголь є фасованим в дози легальним наркотиком [5]. Абсолютно погоджуючись з його позицією, ми хочемо сказати, що тверезість, це насправді та тема, про яку не варто мовчати. Багато мешканців України, ознайомившись з правдивою інформацією про алкоголізацію суспільства, вже обрали для себе тверезий спосіб життя. І варто сказати, що турбота про особисте здоров'я — далеко не перша причина, яка спонукає тверезників ділитися з оточуючими цією інформацією, вступати у дискусії, висміювати «традиції» винопиття, викривати всю безпідставність алкогольних забобонів і переконувати своїх родичів не потурати згубним алкогольним звичаям. Адже від того, наскільки швидко вдасться визволити суспільство з полону алкогольних одурманюючих речовин, залежить життя наших близьких, наших дітей, майбутнє нашої країни. Ми глибоко зауважуємо, що тверезість у наш час — це не просто право особистого вибору, це визначення долі нашої нації. Від нас залежить, що ми передамо дітям: навчимо їх чомусь високоморальному, духовному чи залишимо їм у спадок лише звичку періодично одурманюватися і зливати свій мозок до унітазу. В доповнення останньому твердженню, ми хочемо зауважити, що народу вкрай необхідно подолати звичаї і забобони, що змушують нас ставитися до алкогольних розчинів у привабливих келихах як до добрих приятелів, а не як до наркотиків, що несуть смерть.

Підводячи підсумки, ми наголошуємо на тому, що тверезість суспільства насамперед повинна мати своєю основою тверезість кожного з нас. Тому щоб змінити спершу самого себе, а потім — і людей, які нас оточують, необхідно

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
докласти чималих зусиль. Ми глибоко зауважуємо, що майбутнє України – за тверезими людьми. Дякуємо за увагу!

Список використаних джерел

1. Глосарій термінів алкоголю та наркотиків Всесвітньої організація охорони здоров'я ООН / Бібліотечна служба ВООЗ / Женева, 1996. – 90 с.
2. Введенский И. Н. Опыт принудительной трезвости / Новосибирск “Книжица”, 1996. – 24 с.
3. Дроздов И. Геннадий Шичко и его метод // Ленинградская панорама. – Ленинград, 1991. – 256 с.
4. Чичеров М. В., Лапшин А.А. “Как нас уничтожают / Часть 1 / Теория “культурного” употребления алкоголя”. – 157 с.
5. С. М. Басманов, м. Тюмень // Стихи «Огромная ложь» / «Краснодарские известия» // Спецвыпуск: май 2007 г. – 45 с.

УДОСКОНАЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИАЛКОГОЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЯК СКЛАДОВА МЕДИЧНОЇ РЕФОРМИ

Б.О.Логвиненко, к.ю.н., доцент

*Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ
м. Дніпро, Україна*

Курс України на інтеграцію до Європейського Союзу (далі – ЄС) вимагає ґрунтовного оновлення взаємовідносин між державою та людиною. Конституцією проголошено, що саме права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави [1]. Серед іншого, значної уваги потребує належне забезпечення медичних прав громадян на тлі триваючої медичної реформи. В тому числі, це стосується підтримки державою програм і концепцій, спрямованих на збереження здоров'я населення України.

Нагадаємо, що статтею 32 «Сприяння здоровому способу життя населення» Основ законодавства про охорону здоров'я у статті 6 визначено, що держава сприяє утвердженню здорового способу життя населення шляхом поширення наукових знань з питань охорони здоров'я, організації медичного, екологічного і фізичного виховання, здійснення заходів, спрямованих на підвищення гігієнічної культури населення, створення необхідних умов, в тому числі медичного контролю, для заняття фізкультурою, спортом і туризмом, розвиток мережі лікарсько-фізкультурних закладів, профілакторіїв, баз відпочинку та інших оздоровчих закладів, на боротьбу із шкідливими для здоров'я людини звичками, встановлення системи соціально-економічного стимулювання осіб, які ведуть здоровий спосіб життя. В Україні проводиться державна політика обмеження куріння та вживання алкогольних напоїв. Реклама тютюнових виробів, алкогольних напоїв та інших товарів, шкідливих

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

для здоров'я людини, здійснюється відповідно до Закону України «Про рекламу», що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я [2]. Наголосимо, що тут важливим вбачається акцент на державній політиці, спрямованій на зменшення вживання алкогольних, слабоалкогольних виробів та пива, а також тютюнових виробів, стимулювання здорового способу життя та протидію шкідливим звичкам.

На практиці, ми бачимо, що законодавчі положення в рекламній сфері часто порушуються через прогалини у праві. Антиалкогольні зміни і доповнення у представлених Основах були впроваджені ще у 1997 році. Від того періоду і до сьогодні – жодних новацій. Як наслідок, у засобах масової інформації поширена реклама алкогольної продукції, що завуальована під презентацію торгівельної марки. Відповідно, у свідомості громадянина чітко прослідковується зв'язок між певним брендом та пропонованою ним алкогольною продукцією.

Торкаючись проблем антиалкогольного законодавства не можна не звернути увагу на те, що питанням зменшення рівня вживання населенням України алкогольної продукції у проектному законодавстві приділяється занадто мало уваги. Так, проект «Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів», який виступає рушієм медичної реформи не містить жодної згадки про антиалкогольну політику держави, або ж особливостей оплати медичних послуг та лікарських засобів у випадках пов'язаних із зловживанням алкоголем [3].

Досліджуючи проблему алкоголізації населення України у розрізі децентралізації та повноважень місцевих громад, О. Петровець слушно відмічає, що сьогодні ми маємо абсолютно ненормальну ситуацію, коли органи місцевого самоврядування фактично позбавлені законних інструментів, аби належним чином виконати свій обов'язок і відреагувати на запит громади щодо вирішення місцевої проблеми, пов'язаної з невтішною статистикою щодо п'яних ДТП, порушень громадського порядку, злочинів, скоєних у стані алкогольного сп'яніння тощо. Адже дійсно, чинне законодавство не надає подібних повноважень на місцях. Звісно ж, цю проблему можна було б вирішити на рівні закону, встановивши імперативні обмеження на реалізацію алкогольних напоїв в нічний час по всій Україні. Проте, такий підхід бачиться, по-перше, менш демократичним, а, по-друге, не зовсім обґрунтованим з економічної точки зору, оскільки не враховує культурних особливостей кожного регіону, туристичної активності, географічного розташування тощо. Крім того він абсолютно не відповідає взятому курсу на децентралізацію. Тому набагато доречніше виглядатиме, якщо право вирішувати питання: як, коли і де торгувати алкоголем; обмежувати його продаж, чи ні; якщо обмежувати, то в який час, матимуть органи місцевої влади. Бо саме вони краще розуміють особливості свого регіону, глибше знайомі з громадською думкою стосовно «алкогольного питання», а тому зможуть прийняти більш виважене та ефективне рішення [4].

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Ми переконані, що економічні та інші питання протидії зловживання алкоголем необхідно починати із загальнодержавного курсу (програми, концепції) тверезості, культури вживання алкогольної продукції та пропагування здорового способу життя. А такі новації, у свою чергу, мають починатися зі змін у чинному, зокрема, медичному законодавстві.

Започаткована в Україні медична реформа є своєрідною точкою відліку, стартовим майданчиком для втілення ідей і проєктів, що можуть по комплексно протидіяти алкоголізації населення.

Саме тому потребує змін і доповнень медичне законодавство, зокрема, Основи законодавства про охорону здоров'я в частині змісту статті 32 «Сприяння здоровому способу життя населення». Проєктне медичне законодавство також має враховувати державну антиалкогольну політику, що може знаходити прояв у засобах обтяження для громадян, які зловживають алкогольними напоями. Приміром, видатки на лікування особи (фактично – медичне страхування) не будуть покривається державою, у випадках, коли надання медичних послуг обумовлене зловживанням алкогольними, слабоалкогольними напоями, пивом (приміром, особа яка потрапила до лікарні через алкогольну інтоксикацію має компенсувати витрати на її лікування та надання медичних послуг).

Можливо це виглядає доволі суворою новацією, проте ми переконані, що досягнення успіху у протидії цьому негативному явищу можливе лише завдяки застосуванню радикальних методів протидії алкоголізації.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28.06.1996 // Відомості Верховної Ради України від 23.07.1996 – 1996 р., № 30, стаття 141.
2. Основи законодавства України про охорону здоров'я; Закон від 19.11.1992 № 2801-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2801-12>
3. Проєкт Закону про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів № 6327 від 10.04.2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=61566.
4. Петровець О. Україні потрібен антиалкогольний закон. від 22.09.2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://petrovets.com.ua/ukraini-potriben-antyalkoholnyi-zakon/>

ТВЕРЕЗІСТЬ – ОСНОВА ПОБУДОВИ ЗДОРОВОГО СУСПІЛЬСТВА

С.С. Макаренко, к.психол.н., доцент

Інститут права та психології

Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, Україна

Добре, міцне здоров'я – головна умова повноцінного життя. Здоров'я допомагає реалізувати свої плани, успішно розв'язувати життєві завдання й долати труднощі. Здоров'я значною мірою залежить від самої людини, її свідомості та поведінки. Для того щоб люди були не тільки фізично, а й соціально здоровими, за висловом Гіппократа, вони мають дотримуватися «благопристойної поведінки».

Алкоголізм – захворювання, що характеризується систематичним патологічним потягом до вживання спиртних напоїв, розвитком психічної і фізичної залежності від алкоголю. У разі тривалого перебігу хвороба супроводжується стійкими психічними й соматичними розладами, що призводить до смерті.

Поведінка людини відповідно до фаз споживання спиртного проявляється спочатку, як: розкутість, здатність до жартів, схильність до випадкових знайомств. Потім проявляється поведінкою у вигляді некритичності, безтактовності, голосному говорінні, співах, жартах незважаючи на оточуючих [1].

При вживанні великої кількості алкоголю, спостерігається важке порушення нервової системи, розвитком глибокого наркозу, коматозним станом.

Великі дози алкоголю можуть викликати проблеми з серцем: кардіоміпатію, аритмію, високий кров'яний тиск. Пияцтво може викликати цілий ряд проблем з печінкою: стеатоз, алкогольний гепатит, фіброз, цироз.

Алкоголь змушує підшлункову залозу виробляти токсичні речовини, які можуть привести до виникнення панкреатиту.

Відповідно до загальноприйнятих міжнародних норм, вимираючою вважається нація, яка вживає понад вісім літрів чистого спирту на душу населення.

Соціологічне дослідження проведене згідно представлених даних ВООЗ свідчить, що загальне споживання алкоголю на одну особу в рік становить 15,6 літра. Україна при цьому займає 5-те місце в Європі (700 тисяч алкозалежних). Серед них: 40% українських підлітків (13-18 років) регулярно вживають спиртні напої; 25% немовлят всмоктує молоко з молоком матері (1-ше місце в світі); 70% дітей вперше пробують алкоголь з рук батьків; 60% дитячих отруєнь спричинені алкоголем; 90% хуліганських дій і побутових злочинів, в тому числі і вбивств здійснюється у стані алкогольного сп'яніння; 89% загиблих у дорожніх аваріях людей жертви пригод за участю п'яного водія [2].

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Сучасна молодь, вступаючи в доросле життя і маючи доступ до вживання алкогольних напоїв, цигарок, наркотиків, не думає про таку важливу складову свого майбутнього життя як здоров'я.

Погіршення здоров'я дітей шкільного віку є не лише медичною, а серйозною соціально-педагогічною проблемою. Хто може навчити підлітка обирати правильно стиль життя, що сприятиме збереженню і зміцненню здоров'я?

На думку психологів, це насамперед сім'я, школа та соціальне середовище з його позитивним та негативним впливом на формування особистості дитини. Школа має відігравати головну роль у профілактиці алкоголізму, оскільки в школі підлітки проводять більшу частину часу і саме тут формуються стандарти поведінки. Однак, стан здоров'я юних українців останнім часом викликає тривогу, у деяких випадках стає причиною прояву девіантної поведінки, поступово завдаючи непоправної шкоди його здоров'ю [3].

Алкоголь при цьому – це найдоступніший і найуживаніший для сп'яніння наркотик. Алкоголь – це проблема, яка загрожує всьому людству, він несе зло і шкоду. Алкоголізм – це дуже важка хвороба духа, душі і тіла.

Для дослідження алкогольної залежності пропонуємо скористатися тестом, котрий допоможе чесно оцінити своє становище.

1. Я щоденно вживаю невелику кількість алкоголю.
2. Останнім часом я втрачаю контроль, випиваючи більше трьох чарок горілки.
3. Перебуваючи в компанії, я завжди п'ю більше ніж інші.
4. При сильному хвилюванні, почуваю себе краще, якщо вип'ю кілька чарок.
5. Я перебуваю в стані алкогольного сп'яніння в середньому раз на тиждень.
6. Після вживання алкогольних напоїв я почуваю себе більш впевнено.
7. Родинне коло радить мені зменшити кількість вживання алкоголю.
8. Останнім часом, я вживаю алкоголь наодинці.

Якщо Ви відповіли ствердно хоча б на два з запропонованих запитань, то входите в «групу ризику», якщо ствердних запитань більше двох, необхідно замислитись над тим, щоб зовсім відмовитись від вживання алкогольних напоїв та звернутися за допомогою до консультантів-фахівців.

Отже, підводячи підсумок проведеного психологічного дослідження можна стверджувати, що алкоголь – це проблема, яка загрожує всьому людству. Алкоголізм – це дуже важка хвороба духа, душі і тіла. Суттєвого покращання цієї ситуації можна досягти при проведенні загальнодержавних програм, покращенні соціально-економічної ситуації в країні та підвищенні рівня психолого-просвітницької роботи

Список використаних джерел

1. Журавель Т.В. Соціальна профілактика як напрям соціально-педагогічної діяльності / Т.В. Журавель // Соціальна педагогіка : навч. посібник / За заг. ред. О.В. Безпалько; Авт.-кол. О.В. Безпалько, І.Д. Зверева, Т.Г. Веретенко та ін. : – К. : Академвидав, 2013. – 312 с.;

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

2. Методичний посібник з профілактики наркоманії та алкоголізму у шкільному та молодіжному середовищі / [Ю.В. Калашников, С.М. Корецький, І.М. Пінчук та ін.] ; за ред. Б.П. Лазоренко, І.М. Пінчук. – К. : ДЦССМ, 2002. – 144 с.

3. Галагузов А.Н. Социально-педагогическая профилактика алкоголизма несовершеннолетних : дис. канд. пед. наук : 13.00.01 / Галагузов Алексей Николаевич. – Нижний Новгород, 2001. – 140 с

ТВЕРЕЗІСТЬ ЯК СПОСІБ ПІДТРИМАННЯ РІВНЯ ЗДОРОВ'Я

П.А. Мальцев, студент

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

Науковий керівник: Д.В. Куций, викладач

Харківський національний медичний університет, м. Харків, Україна

Станом на 2017 рік, Загальноєвропейське опитування молоді про вживання алкоголю та наркотичних речовин показує, що близько 87% школярів в Україні хоча б один раз пробували вживати алкогольні напої. Щодо споживання алкоголю на душу населення, статистика фіксує 15 літрів спирту на душу населення в рік [1]. Ці сумні суми доводять, що в країні діє невдала антиалкогольна політика, яка призводить до невтішних результатів. Держава мусить активніше та переконливіше повідомляти своїх громадян про можливі наслідки вживання алкоголю. Інформаційні повідомлення мусять містити науково підтверджені факти, приклад яких буде надано нижче.

Для вивчення фактів та явищ пов'язаних було введено термін собріологія. Мета собріології – наукове обґрунтування та розробка шляхів збереження природної тверезості та її відновлення у разі втрати. Основним поняттям для собріології є термін «тверезість», який також має декілька варіацій [2, с. 135-137]. У цій доповіді під терміном «тверезість», мається на увазі свідома відмова людини від вживання алкогольних напоїв за будь-яких причин. Однією з причин вживання алкоголю у великих дозах є розповсюджений на пострадянському просторі міф про те, що у малих дозах алкогольні напої є не тільки не шкідливими, а навіть корисними. Для того щоб цей міф розвіяти, потрібно розібратися, що ми називаємо алкогольним напоєм. Алкогольний напій – це речовина, яка видобувається шляхом бродіння та утворення етилового спирту, летучих альдегідів, фурфуролу та інших хімічних складових для подальшого перорального вживання [2, с. 251].

Початок всмоктування алкоголю починається вже у ротовій порожнині. Після всмоктування із током крові, речовина швидко розповсюджується по всьому організму до органів, бо має органотропні властивості [2, с. 253-254].

В першу чергу продукти розпаду алкоголю йдуть до печінки, яка є природною біохімічною лабораторією. Одже через певний час вживання алкоголю, особливо у великих кількостях, у людини можуть початися проблеми з функцією печінки, що в результаті може привести до захворювання на цироз

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

печінки. Ці зміни прямо відобразяться на усіх системах органів організму людини, бо кров буде очищуватися від токсинів набагато гірше. Крім того, після втрати функції печінки почнуться проблеми перш за все з кровоносною системою, а конкретніше – із структурою вен. Шкідливі речовини почнуть потрапляти до інших органів, які, у свою чергу, також почнуть втрачати свої властивості. Людина почне втрачати вагу, з'являться болі у правому підребер'ї, печінка почне збільшуватися у розмірах. Якщо не прийняти міри, то це може призвести до перитоніту, крововиливу вен стравоходу, раку печінки та навіть до печінкової коми.

Нажаль, процес цирозу є незворотнім, саме тому потрібно завжди пам'ятати про важливість нормальної функції печінки та про наслідки, що можуть чекати на хворого у разі її ураження. Відмова від вживання алкоголю є дуже гарною можливістю зменшити шанс виникання печінкових хвороб, та таким чином зберегти своє здоров'я якомога довше.

Список використаних джерел

1. «Украина: статистика по алкоголизму, курению и психическим расстройствам у детей» // Режим доступу: <http://kharkov.dozor.ua/news/obwestvo/medicina/1191680.html>
2. Собириология // А. Н. Маюров [и др.]; под ред. А. Н. Маюрова. — Н.Новгород: «Издательский салон» ИП Гладкова О.В., 2009. - 370 с.

ТВЕРЕЗІСТЬ - УМОВА ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА РОЗВИТКУ НАРОДУ УКРАЇНИ

В.Мельник, студент

ПВНЗ «Університет Короля Данила», Івано-Франківськ, Україна

Право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає в себе достатнє харчування, одяг, житло гарантує стаття 48, а право на охорону здоров'я, медичну допомогу - стаття 49 Конституції України. Основним фактором забезпечення достатнього рівня життя та розвитку є тверезість громадян. Тверезість - вибір сильних.

В Україні 83,4% підлітків мають досвід вживання алкогольних напоїв. Країна 14:31, 20 вересня 2016 У віці 15 років цей показник становить 78,4%, а у віці 16 та 17 років наближається до 85%. Крім того, 34,5% учнів вказали на те, що їм "легко" або "дуже легко" придбати алкогольні напої. Найбільш доступними виявилися слабоалкогольні напої (їх вказали 51,5% опитаних) та пиво (59,5%).

Алкоголь швидко всмоктується в кров, яка розносить його по всьому організму. Найбільшу його частину вбирає мозок. Кора головного мозку у людей, які п'ють часто тонша, ніж у здорової людини, звивини згладжені, на місці загиблених клітин утворюються пустоти. У таких людей часто виникають

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

різні запалення перефрїрїйних нервїв, що приводить до їнвалїдностї. Навїть незначна кїлькїсть алкоголю знижує розумову працездатнїсть на 20-25 процентїв. Отруєнї алкоголем нервовї клїтини не можуть нормальнo функцїонувати. Мозок неспроможний засвоювати новї знання, набувати нового досвїду. Помїтно знижується пам'ять, погїршується здатнїсть робити висновки. У людей, якї вживають спиртнї напої, завжди виникає запальовальний процес слизової оболонки шлунка - гострий гастрит.

Алкоголь винен у половинї всїх скоєних вбивств. Крім того, бїльше половини всїх травм та нещасних випадкїв сталися через сп'янїння. Багато випадкїв небажаної вагїтностї та зараження венеричними хворобами вїдбулися саме у станї сп'янїння. Алкоголь стягує свою алкогольну данину, пїдриваючи суспїльне і приватне життя і завдає їй збиток незлїченними фатальними дорожньо-транспортними пригодами, ушкодженнями і травмами, пожежами в житлах, випадками смертї через утоплення, самогубствами, а також злочинами, пов'язаними з насильством. До цього варто додати також фїнансовї проблеми, кар'єри, що не вїдбулися, розлучення, уродженї дефекти і вади розвитку, а також постїйнї емоцїйнї травми, заподїюванї дїтям.

Тому найкраще дотримуватись тверезого способу життя.

Тверезїсть належить до найкращих природних якостей людини, яка важлива не тїльки особисто для неї, але й для її сїм'ї і в цїлому для суспїльства. Тверезїсть – це збереження чистоти розуму, чистоти серця вїд поганих помислїв та вчинкїв, це спроможнїсть бачити свїт ясними очима. Тверезий образ життя є єдиною альтернативою запрограмованостї наших сучасникїв на необхїднїсть вживання алкоголю. Тверезе повсякдення, тверезї свята і тверезї застїлля – це набагато кориснїше, нїж регулярне отруєння алкоголем і п'янї застїлля, якї складають хибний образ найкращого проведення часу. Мїцним фундаментом, на якому ґрунтується тверезницький дух, з якого починається вїдродження нацїї, є особистий приклад тверезого життя кожного з нас.

Внести свїй вклад в оздоровлення сучасного суспїльства має змогу кожна людина, яка тверезо живе і яка не допускає пригощання алкоголем їнших, бо вона має тверезий свїтогляд. Кожна людина, яка має до цього прагнення і готова дїяти в цьому напрямї, повинна робити це особистим прикладом, а також переконанням і роз'ясненням.

Люди, якї звикли то тверезого життя і тверезого оточення з самого дитинства, будуть завжди бїльш здоровими і бїльш щасливими, а тому і бїльш цїнними для нашого суспїльства. Саме тому важливо не тїльки самому вїдмовитися вїд алкоголю, а й тверезо виховувати своїх дїтей, не забруднювати з раннїх рокїв їхню свїдомїсть шкїдливими звичками.

Наше поколїння, наша молодь повинна вчитися не спокушатися, а в разї потреби і свїдомо протистояти усїяким впливам, бо тверезїсть – це запорука нашого щасливого життя, запорука нашого щасливого майбутнього та майбутнього тих, хто знаходиться поряд з нами. Тому я свїдомо обираю тверезе життя і закликаю їнших якомога скорїше вїдмовитися вїд шкїдливих звичок.

Отже, незважаючи на те, що бїльшїсть населення розумїє про шкodu яку наносить алкоголь органїзму, сьогодні в Україні не вїрїшена ця гостра

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
проблема як вживання спиртних напоїв неповнолітніми. Дана проблема породжує і інші, зокрема низький рівень здоров'я суспільства і збільшення кількості ДТП чи інших надзвичайних ситуацій, як і наслідок низький розвиток деяких верств населення в країні.

Список використаних джерел

1. Шокууча статистика: скільки відсотків підлітків вживають алкоголь? [електронний ресурс] - <http://vynohradivnews.in.ua/novini/7420-shokuyucha-statistika-sklki-vdsotkv-pdltkv-vzhivayut-alkogol.html>
2. Тверезість – вибір сильних [електронний ресурс] - http://tverezist.in.ua/novini/tvieriezist_vibir_sil_nikh
3. Вплив алкоголю на організм людини [електронний ресурс] - http://pidruchniki.com/12090613/meditsina/vpliv_alkogolyu_organizm_lyudini

ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ В КРАЇНАХ ЄС

М.С.Мельникович, студент 6 курсу

ПВНЗ «Університет Короля Данила», м. Івано-Франківськ, Україна

У перше на глобальному рівні про важливість активної участі кожної людини в охороні здоров'я було заявлено у межах стратегічної концепції здоров'я для всіх, визначеної під час Всесвітньої асамблеї охорони здоров'я 1977 р. і проголошеної в Алма-Атинській декларації, прийнятій на Міжнародній конференції з первинної медико-санітарної допомоги 1978 р. [7]. Цей документ став першим кроком на шляху до формування нової політики охорони здоров'я на глобальному, регіональному та національному рівнях держав-членів ВООЗ, підкресливши, що охорона здоров'я кожної людини є стрижнем стратегії досягнення здоров'я для всіх і що вона залежить від рівня санітарної освіти та інформованості людини з питань охорони здоров'я. Відтоді пропаганда здорового способу життя, мобілізація громадської думки та засобів масової інформації, а також заохочення освіти з питань здоров'я та заходів щодо охорони здоров'я стали одним з головних завдань політики ВООЗ [1].

На початкових етапах реалізації політики здоров'я для всіх інколи помилково вважалося, що за наявності відповідної інформації люди автоматично віддаватимуть перевагу “здоровому вибору”. Однак, не припиняючи значення глибоких знань, інформації та санітарної освіти, реальні дані засвідчили те, що рішення, пов'язані із сприятливою для здоров'я поведінкою (наприклад, здорове харчування, достатня фізична активність і турбота про сексуальне здоров'я), обумовлені домінуючим фізичним, соціальним, економічним та культурним середовищем, від якого залежить той чи інший стереотип поведінки окремих осіб, груп або населення якійсь місцевості. Більш того, доволі часто шкідливих для здоров'я звичок набувають саме найбільш вразливі прошарки населення, серед яких спостерігаються більш високі

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

показники поширеності куріння, вживання алкогольних напоїв та наркотиків, оскільки саме ці прошарки зазнають найбільшого стресу, намагаючись подолати життєві труднощі, зумовлені неадекватним рівнем доходу, незадовільною освітою, безробіттям та нестабільністю у питаннях працевлаштування.

На цьому аспекті особливо наголошувалося на I Міжнародній конференції з питань сприяння здоров'ю, що відбулася в Оттаві 17 - 21 листопада 1986 р. Результатом цього форуму стало прийняття Хартії про сприяння здоров'ю, широко відомої як Оттавська Хартія, що відтоді і дотепер є основним керівним джерелом для всіх, хто займається діяльністю, спрямованою на сприяння здоров'ю [12].

Підтвердивши правильність основних стратегій щодо сприяння здоров'ю, визначених Оттавською Хартією, Джакартська декларація визначила основні пріоритети у сфері сприяння здоров'ю на XXI століття: сприяння суспільній відповідальності за здоров'я; збільшення інвестицій у розвиток здоров'я; зміцнення і розширення партнерства в охороні здоров'я; збільшення можливостей громади та індивідуальних можливостей; забезпечення надійної інфраструктури сприяння здоров'ю, що має передбачати нові механізми діяльності урядових, неурядових організацій, освітніх інституцій та приватного сектора з метою максимальної мобілізації їх ресурсів на локальному, національному та глобальному рівнях [9].

У таких країнах, як Великобританія, Франція, Німеччина, 75% фінансування охорони здоров'я спрямовується на первинний і вторинний рівень надання медичної допомоги, включаючи профілактику захворювань. В Україні, на жаль, переважна більшість коштів спрямовується на надання високоспеціалізованої медичної допомоги, яка є найбільш дороговартісною. Проведення реформи охорони здоров'я обов'язково має систематизувати заходи у межах державних програм у цій сфері. Зараз у країні реалізується 20 таких програм, і в кожному з них включені профілактичні заходи [10]. Зазвичай усі вони спрямовані на пропаганду здорового способу життя і створення для нього відповідних умов, але, на жаль, ці заходи практично не фінансуються і тому мають лише декларативний характер. Об'єднання зусиль у цьому напрямку та концентрація їх у межах однієї загальнодержавної програми дозволить сконцентрувати ресурси галузі й забезпечити їх ефективне використання. Таким чином, зусилля мають бути спрямовані на розвиток міжсекторальної державної політики у сфері охорони здоров'я. До її реалізації мають бути долучені усі члени суспільства, представники законодавчої, виконавчої влади, місцевого самоврядування, приватного бізнесу, науки, громадських організацій, пересічні громадяни. Усі дії в рамках цієї програми мають широко висвітлюватися у ЗМІ, які також повинні стати активними учасниками процесу, що дасть можливість достукатися до кожного мешканця України та переконати його у необхідності зміни ставлення до свого здоров'я та способу життя [6].

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Сприяння впровадженню здорового способу життя - ключовий момент у всій політиці Канадської системи охорони здоров'я як національного, так і регіонального рівнів.

Разом з тим Конституція Канади надає право і можливість функціонування такої єдиної системи, коли у її межах фактично діє дванадцять, у відповідності до адміністративного поділу країни (десять провінцій і дві території), підсистем з великою самостійністю, правами, обов'язками (зобов'язаннями) і можливостями [11]. Тобто у провінціях ведеться діяльність щодо впровадження конкретних політик по збереженню та поліпшенню здоров'я, виконання всіх практичних цілей стосовно надання послуг резидентам, забезпечення діяльності лікарів і медичних установ, оплати праці та бюджетів лікарень тощо.

Лише за умови поваги до загальнонаціональних правових актів і дотримання їх провінції отримують необхідне фінансування з федерального бюджету. У галузі здоров'я провінції мають дотримуватися таких принципів:

- провінції завжди мають діяти у відповідності до Федеральних законів;
- плани провінції повинні здійснюватися на безприбутковій основі і бути відповідальними перед національним урядом за ті послуги, що в обов'язковому порядку мають надаватися на місцях згідно із національним законодавством. Рішення щодо цього приймаються урядами провінцій та медичними асоціаціями і підкріплюються фінансовими планами;
- принципу універсальності – кожний, якщо він є резидентом провінції, незалежно від віку, стану здоров'я, наявності роботи і доходу тощо, має бути застрахованим провінційним планом охорони здоров'я і отримувати всі необхідні послуги;
- принципу доступності. Тобто можливість отримання всіх необхідних послуг щодо охорони і збереження здоров'я залишається за резидентом при його переїздах, а також не може бути обмежена фінансовими бар'єрами. Лікарі, як і лікарні, не мають права отримувати з пацієнтів кошти за надану необхідну допомогу [4].

Сьогоднішня робота Європейського регіонального бюро ВООЗ виявила, що Європейська програма “Здоров'я для всіх” пропонує найкращий шлях усвідомлення усіх можливостей системи здоров'я як для старої, так і для нової Європи. Європейське регіональне бюро ВООЗ вирішує широке коло завдань у всіх сферах здоров'я, що тісно пов'язані з загальною системою охорони здоров'я - спосіб життя, навколишнє середовище, служби здоров'я.

1991 р. на 41-й сесії Європейського регіонального комітету ВООЗ було прийнято 38 завдань у межах програми “Здоров'я для всіх до 2000 року” (ЗДВ). [5]. Але ще 1984 р. представники 32 держав-членів Європейського відділення ВООЗ затвердили першу групу Європейських завдань з охорони здоров'я, що стало безпрецедентним актом солідарності і одностайності в галузі охорони здоров'я. Це й започаткувало Європейську політику досягнення здоров'я для всіх [1].

Основоположні цілі політики ЗДВ: забезпечення справедливості в області охорони здоров'я, поліпшення якості життя, що мають сприяти продовженню

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
його тривалості, у т.ч. збільшенню тривалості повноцінного життя. Стратегія досягнення цілей ЗДВ реалізується шляхом поліпшення способу життя, довкілля і здійснення відповідних медико-санітарних заходів.

Законодавство країн Західної Європи значною мірою узгоджується з основними вимогами у різних сферах життєдіяльності представницьких органів та організацій світової та Європейського співтовариства [2].

Так, Європейська соціальна хартія та переглянута Європейська соціальна хартія розглядаються як інструмент забезпечення соціальних прав людини, у тому числі й забезпечення права на збереження і зміцнення здоров'я. Вона передбачає право на захист у випадку звільнення з роботи, право робітника на повагу до його гідності, право на захист від бідності та соціального виключення, право на належні умови життя, чотиритижневу відпустку. Переглянуту Хартію вже підписали Бельгія, Данія, Естонія, Італія, Кіпр, Литва, Люксембург, Португалія, Румунія, Словенія, Сполучене Королівство Великобританії і Північної Ірландії, Фінляндія, Франція та Швеція [3].

Спеціальним напрямом сприяння впровадженню здорового способу життя є реалізація політики щодо створення адекватного цій меті сприятливого навколишнього середовища. Загальноєвропейська політика щодо довкілля і охорони здоров'я вироблялася на конференціях на рівні міністрів у Франкфурті (1989 р.) і Гельсінкі (1994 р.) [8]. Основна увага приділялася питанням планування у цій галузі. У Гельсінгській декларації щодо дій у галузі довкілля і охорони здоров'я міністри європейських країн взяли на себе зобов'язання щодо забезпечення партнерства між міністерствами та регіональними і місцевими органами управління для підготовки національних планів дій по охороні довкілля і здоров'я. На початок 1999 р. 40 з 51 держав - членів ВООЗ уже завершили їх підготовку [5].

Багато чого з національних планів у певних напрямках уже реалізовано, зокрема:

- у Фінляндії затверджено для фінансування 40 науково-дослідних проектів, щоб вирішити зазначені у планах проблеми у зв'язку з поширенням таких неінфекційних захворювань, як алергія і рак;

- Болгарія, Угорщина, Румунія і Словаччина розпочали здійснення ініціатив щодо підвищення потенціалу і можливостей місцевих органів влади і управління, безпосередньо пов'язаних з діяльністю по реалізації планів гігієни довкілля;

- у Болгарії, Угорщині, Польщі, Румунії, Словаччині і Чеській Республіці розпочато реалізацію проекту за підтримки з боку програми Phare Європейського Союзу з метою ліквідації наслідків забруднення повітря на здоров'я;

- У Казахстані, Киргизстані та Узбекистані створено спеціальні фонди цих країн з метою використання коштів, що надходять від приватизації, а також низку систем ціноутворення і штрафів для вирішення невідкладних проблем довкілля, що передбачені планами.[13]

Значний вклад у сприяння впровадженню здорового способу життя зробила організована ВООЗ і урядом Великобританії III Лондонська

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
конференція на рівні міністрів навколишнього середовища і охорони здоров'я, що відбулася у червні 1999 р. Це найзначніший політичний форум у галузі довкілля і здоров'я з тих, що будь-коли проводили у Європі. Понад 900 учасників, у тому числі 72 європейських міністри презентували всі країни Європи. Конференція спрямована на вироблення загальної для всіх програми дій, на співпрацю між різними міністерствами для вирішення найтерміновіших і невідкладніших проблем і поліпшення стану здоров'я населення [11].

Висновки: у сучасних умовах здоровий спосіб життя – визначальний фактор збереження та зміцнення здоров'я молоді. Становлення системи підтримки здорового способу життя – реальний шлях захисту її здоров'я. Здорова людина має велику цінність для держави, бо здатна більш ефективно працювати, а значить піднімати економіку, збагачувати суспільство, забезпечувати її національну безпеку. Щоб вплинути на поведінку молоді, необхідні зусилля самої людини, сім'ї та суспільства. Єдиним радикальним способом розв'язання проблеми є кардинальна перебудова наших поглядів щодо причин і наслідків не здоров'я, а формування основ здорового способу життя. А досягти цього можна лише шляхом перебудови системи освіти та виховання молоді, набуття знань, що дозволяють їй зді

Список використаних джерел

1. Борисенко Н.Ф., Мовчанюк В.О., Меламент Л.Е., Рудь Г.В. Основные направления работы по формированию здорового образа жизни//Лікарська справа.-№ 5-6. - С.181.
2. Вакуленко О.В. «здоровий спосіб життя як соціально-педагогічна умова становлення особистості у підлітковому віці»: Автореферат. Дис. кан. пед. наук, - К,2004. 4.
3. Закон України “Про благодійництво та благодійні організації” //Відомості Верховної Ради. - 1997. - № 46. - ст.292.
4. Брехман И.И. Валеология - наука о здоровье. - 2-е изд., доп. и перераб. - М.: Физкультура и спорт, 1990. - 208 с.
5. Закон України “Про рекламу //Відомості Верховної Ради (ВВР) 1996, № 39, ст. 181 (Із змінами, внесеними згідно із Законами № 642/97-ВР від 18.11.97, ВВР, 1998, № 10, ст.36; № 783-XIV (783-14) від 30.06.99, 1999, № 34,ст.274)
6. <http://www.umj.com.ua/article/24046/strategiya-formuvannya-zdorov-ya-naselennya-yevropejskij-pidxid-do-ukrainskix-realiij>
7. Конституція України. Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року. - К., 1997.
8. Основи законодавства України про охорону здоров'я //Відомості Верховної Ради України. - 1993. - № 4, ст.19 (Із змінами, внесеними згідно із Законами України № 2978-12 від 03.02.93 р., ВВР, 1993, № 15, ст.132; № 4039а-12 від 25.02.94 р., ВВР, 1994, № 28, ст.235; № 183/94-ВР від 23.09.94 р., ВВР, 1994, № 41, ст.376; № 200/94-ВР від 13.10.94 р., ВВР, 1994, № 45, ст.404; № 70/97-ВР від 14.02.97 р.; Декретом № 23-92 від 31.12.92 р., ВВР, 1993, № 11, ст.93).

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

9. Книш Т.В. «Валеологічна підготовка майбутніх вихователів дошкільних закладів освіти» : Автореферат дис.канд.пед.наук. – К, 2001. – 19 с. 5.

10. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права // Міжнародний захист прав і свобод людини. - М., 1990 . - С.25.

11. Мяло К.Г. «Время выбора: молодежь и общество в поисках альтернативы». – М: Политиздат, 1991.- 253с.

12. Права людини і професійна відповідальність лікаря в документах міжнародних організацій. - Амстердам - Київ, 1996. - С.121.

13. Моніторинг поведінки молоді як компонент піднагляду другого покоління / [Балакірева О. М., Галустян Ю. М., Дікова-Фаворська Д. М., Дмитрук Д. А., Сосідко Т. І., Мельниченко В. І., Яременко О. О.]. - К. : МБФ «Міжнародний Альянс з ВІЛ/СНІД в Україні», 2005 - 126 с.

ПРОБЛЕМАТИКА ТРАВМАТИЧНИХ ПОШКОДЖЕНЬ НИЖНЬОЇ ЩЕЛЕПИ ПОВ'ЯЗАНА ІЗ ВЖИВАННЯМ АЛКОГОЛЮ

В.П.Пюрик, І.О.Грищук, Ю.І.Солоджук, Т.Л.Малендевич

Івано-Франківський національний медичний університет

м. Івано-Франківськ, Україна

Проблема травматології є однією із найактуальніших в сучасній медицині. В останні десятиліття у світі спостерігається зростання кількості травматичних пошкоджень, зокрема кісток лицевого черепа. Серед таких переломів найбільш часто зустрічаються переломи нижньої щелепи. В Україні також існує підвищення рівня травматизму, особливо, в умовах бойових дій, а саме при проведенні антитерористичної операції на сході країни. Постраждалі з травмами щелепно-лицевої ділянки складають до 25% серед усіх пацієнтів клінік даного профілю, також спостерігається зростання числа важких пошкоджень кісток лицевого скелета, які в 10-12% поєднуються з ушкодженням інших органів і систем, також досить високим залишається рівень розвитку ускладнень – до 15-25% [1].

Не менш актуальною є проблематика переломів внаслідок побутових бійок, які зазвичай частіше зустрічаються серед соціально-неадаптованих шарів населення, серед яких 45-55% постраждалих перебувають у стані алкогольного сп'яніння. Слід зауважити, що постраждалі – це найбільш працездатна група населення віком 18-45 років. Встановлено, що переломи нижньої щелепи зустрічаються у вісім разів частіше у чоловіків, ніж у жінок. Найбільш часто вони виникають у місцях ліній слабкості залежно від статі і віку. За останні роки спостерігається тенденція до підвищення ролі побутових травм як основної причини переломів щелеп і зменшення кількості виробничих травм. Важливими є дані щодо спортивних травм нижньої щелепи, що в більшості випадків реєструються в ігрових видах спорту – футболі та хокеї (41% від усіх

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
випадків спортивної травми). В Україні і світі показники автодорожнього травматизму є стабільно високими, що призводить до тяжких, поєднаних уражень кісток щелепно-лицевої ділянки.

Федірко І.В. була проаналізована сезонність отримання травм за 2005-2016 р. Найбільше переломи спостерігались в літній період, що можна пов'язати літніми відпустками [2].

Традиційно прийнято вважати, що основними причинами, які спричиняють виникненню ускладнень, є пізні звернення постраждалих по медичну допомогу. В перші 24 години після травми за медичною допомогою звернулось 41% постраждалих, на 2-гу та 3-тю добу після травми – 36%, з 4-ї по 6-ту добу – 13%, з 7-ї по 14-ту добу і пізніше – 9% [3]. Такі дані щодо пізніх термінів звертаннями пов'язуємо із недостатнім розумінням пацієнтами тяжкості травми, можливих наслідків, зокрема негативних, отриманням травми в стані алкогольного сп'яніння тощо. Одним із таких ускладнень є травматичний остеомієліт, для якого характерний розвиток гнійно-некротичного процесу в непошкодженій кістковій тканині, що розташована біля лінії перелому. Розвитку даного ускладнення сприяють: інфікування кісткової тканини через лінію перелому вмістом порожнини рота внаслідок розриву слизової оболонки коміркового відростка, наявність зубів, що потребують лікування в лінії перелому, несвоєчасна і недостатньо ефективна іммобілізація відламків щелеп, зниження імунологічної реактивності організму[4].

Основними методами для лікування переломів нижньої щелепи є консервативно-ортопедичні та хірургічні методи лікування в поєднанні з медикаментозною терапією та фізіотерапевтичним лікуванням. Якщо відбувся перелом інших кісток лицевого, віддають перевагу хірургічним методам лікування, зокрема металоостеосинтезу, який проводиться у стаціонарному відділенні [1, 5]. З анамнезу встановлено, що більше 55% потерпілих перебували в стані алкогольного сп'яніння різного ступеня.

Результати вивчення вітчизняної та зарубіжної фахової літератури щодо лікування переломів нижньої щелепи засвідчують що за останні роки наявна тенденція до поступового зростання кількості травматизму, що в свою чергу становить суттєву медико-соціальну і економічну проблему. Актуальним є питання вдосконалення методів діагностики та лікування переломів кісток щелепно-лицевої ділянки, а також профілактики інфекційно-запальних та інших ускладнень. Важливим пунктом є розробка сучасних методів корекції психоемоційного статусу хворих, що може підвищити ефективність лікування хворих із травмами щелепно-лицевої ділянки. Також слід приділити увагу проведенню інформаційних заходів серед населення щодо причин виникнення травм щелепно-лицевої ділянки, зокрема вживанні алкоголю, оскільки даний чинник займає значну частину серед причин переломів.

Список використаних джерел

1. Хірургічна стоматологія та щелепно-лицева хірургія; у 2 т. – Т.2 / В. О. Маланчук, І. П. Логвіненко, Т. О. Маланчук та ін. – К. ЛОГОС. – 2011. – 606 с.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

2. Федірко І. В. Доповідь на IV з'їзді Української асоціації черепно-щелепно-лицевих хірургів. К., 2015.
3. Pattern of maxillofacial fractures: A 5-year analysis of 8,818 patients / M. Motamedi, E. Dadgar, A. Ebrahimi [et al.] // J. Trauma Acute Care Surg. – 2014/ - Vol. 77, № 4. – P. 630-634.
4. Murray J. M. Mandible fractures and dental trauma / J. M. Murray // Emerg. Med. Clin. North. Am. – 2013. – Vol. 31, № 2. – P. 550-558.
5. European Maxillofacial Trauma (EURMAT) project: A multicentre and prospective study / P. Boffano, F. Roccia, E. Zavatteroet [et al.] // J. Craniomaxillofac. Surg. – 2015. – Vol. 43, №1. – P. 62-70.

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АЛКОГОЛІКА

о. Ярослав Рохман, голова Руху «За тверезість життя»
Івано-Франківської архієпархії УГКЦ, м. Івано-Франківськ, Україна

Що таке залежність? Згідно Міжнародної класифікації хворіб (МКХ-10): "активне або пасивне перекладання на інших здебільшого важливих рішень у житті; підпорядкування своїх власних потреб потребам інших людей, від яких залежить пацієнт, і неадекватна податливість їхнім бажанням; небажання пред'являти навіть розумні вимоги людям, від яких пацієнт знаходиться в залежності; почуття незручності або безпорадності на самоті через надмірний страх і нездатність до самотійного життя; страх бути покинутим особою, з якою є тісний зв'язок, і залишитися надією на власні сили; обмежена здатність приймати повсякденні рішення без порад і підбадьорення зі боку інших осіб" (F 60,7)¹.

Пити для бійця – це топити свій стрес, емоції, пов'язані із війною. Якщо боєць не вміє справлятися із стресом, то найпростіший спосіб – вживати алкоголь чи наркотики. Велике значення має досвід вживання психотропних речовин, тобто чи боєць зловживав до війни, якщо так, то говорити треба про за давню залежність, а не тяжкість оволодіти емоціями та стресом після демобілізації.

Чого потребує залежний (алкоголік, наркоман)? ЛЮБОВІ! Визнання його цінним, гідною людиною. Необхідно йому дозволити робити те, що він хоче, навіть якщо це матиме негативні наслідки для нього. Ми маємо поважати його вибір, навіть якщо це вибір гріха, так як Бог поважає наш вибір. Це може привести його до краху, під час якого він виявить своє власне Я. Ударившись об дно уявного падіння в прірву, він може знайти свою здатність вирішувати свої проблеми.

¹ www.icd10data.com

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Що можуть робити близькі люблячі люди? Відокремити особистість хворого від його вчинків під дією хімічної речовини (алкоголю, наркотиків). "Я ненавиджу алкоголь, але я люблю особу". Для власного духовного і психічного здоров'я отримувати допомогу і підтримку для себе. Отже, необхідно відокремлювати людину від її поведінки. Бути м'якими з людиною, але твердими щодо неприпустимої поведінки. Дозволити йому зіткнутися з наслідками його поведінки (алкоголізації, наркотизації) і пережити все, що накоїв. Конкретним виявом підтримки алкозалежного є відмова вживати, пригощати чи віддячуватися алкоголем. В домі алкоголіка не має бути алкоголю. Не бійтеся святкувати без алкоголю, справжні друзі вас не осудять, а зрозуміють і підтримають¹.

Як не варто поводити себе дружині алкоголіка? Можливо я розчарую Вас, але немає можливості допомогти алкоголіку, якщо він цього не хоче сам. Бажаючи за будь-яку ціну допомогти залежному, рідні роблять все можливе, в тому числі те, що допомагає пити чоловікам (напр., телефонні дзвінки вранці до чоловіка на роботу, про те, що він захворів, а він, в той час, лежить у тяжкому похміллі чи доставка малорухомого тіла чоловіка на таксі додому і боязнь про думку оточуючих) і те, що руйнує їх самих, розвиваючи хворобливий стан, який називається – співзалежність. Однією з найпоширеніших форм поведінки співзалежних є тотальний контроль. Дружина алкозалежного чоловіка вважає, якщо б не її старання, сварки, заставляння, просьби, шантаж, ніжність, пильність тощо, то її чоловік уже давно б спився. Але суть криється глибше – поведінка контролю – це поведінка саморуйнування, яка призводить до депресії, втрати змісту життя, страху, духовної порожнечі. Ніколи не стараймося стати рятівниками наших близьких, спаситель є один – це Христос. Не робімо будь чого замість них, позиція правдивої любові – бути поруч, бути готовим допомогти.

Психологічні особливості алкоголіка²:

1. **Залежність.** Хворі на алкоголізм - дуже залежні люди. Вони вважають за краще не брати на себе відповідальність. Ця риса була властива їм і до розвитку алкоголізму. Якщо вони не приймають рішення, то вони і не зроблять помилки. З дитинства все вирішує замість нього мама, а у своїй власній сім'ї він не ініціативний, а коли мова заходить про дітей – всі питання переадресовує на дружину. Оточуючим важливо давати, навіть штучну, можливість узалежненому робити вибір, тобто казати остаточне слово, до якого його можна підвести, але не вирішувати замість нього.

¹ Пор.: Хоптій М., Рохман Я. Вільні духом: посібник для праці з дітьми та підлітками. – Івано-Франківськ: СИМФОНІЯ ФОРТЕ, 2017. – С. 106.

²Пор.: В. Д. Москаленко. Зависимость: семейная болезнь.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

2. Емоційна незрілість. Коли людина починає пити (вживати наркотики), вона зупиняється в своєму дорослішанні та духовному зростанні. Природно ми, люди, духовно ростемо, емоційно дорослішаємо, коли долаємо труднощі, біль, неприємності, коли вирішуємо проблеми. Узалежнені уникають труднощів, і то часто тому, що поруч є ті, хто допомагають вирішити їх. Так вони перетворюються в "дитину № 1" у власній сім'ї, де мав би виконувати роль чоловіка і батька.

3. Низька толерантність до фрустрації. Толерантність - це здатність переносити, терпимість. Фрустрація походить від латинського frustratio - обман, невдача, марна надія. Фрустрація - це такий психічний стан, який виникає в результаті краху надій, неможливості досягнення поставлених цілей. Зазвичай фрустрація супроводжується пригніченим настроєм, напругою, тривогою. Нормальне життя обов'язково зіштовхує нас з численними фрустраціями. Доводиться їх переносити. Алкоголік не може терпіти навіть незначні невдачі, він не може довго перебувати в стані фрустрації. У алкоголіка короткий гніт. Він швидко запалюється, швидко вибухає. І ніколи не знаєш, що його вивело з рівноваги. Він може прийти в люті, якщо дружина не подала попросовану сорочку, якщо син не закрутив тюбик із зубною пастою. Одна жінка, дочка алкоголіка, розповіла, як батько підняв скандал через те, що вона "не по центру поставила каструлю на плиту". На похоронах зазвичай алкоголіки напиваються, навіть якщо тривалий час перебували в утриманні від алкоголю. Вони використовують цю подію для виправдання можливості випити, а також тому, що не можуть переносити горе без знеболення. Для ветеранів часто саме підняття чарки є єдиним способом пом'янути загиблих, натомість можемо їм запропонувати нетривалі запокійні богослужіння, чим запропонуємо їм свою підтримку і присутність. Щоденні дрібні незручності нестерпні для алкоголіка, потрібно пропонувати свою допомогу, але ніколи не робити щось за нього, тим паче без його прохання до нас.

4. Невміння виразити власні почуття. Нам, напевно, неодноразово доводилося спілкуватися з алкозалежним і ми не до кінця розуміли його, тому що він говорив уривками, не хронологічно, перескакуючи з події на подію, часто емоційно і ніби сам до себе. Алкоголь знімає напругу м'язів і дає відчуття розслаблення, тоді залежний висловлює давно пригнічені, витіснені емоції. Це почуття, які він роками відчував по відношенню до себе самого. Поза сп'яніння алкоголік може не висловлювати своїх почуттів, тому що він не вміє це робити. Мова йде не тільки про негативні, але і позитивні емоції (наприклад, алкозалежному важко піти на сімейну прогулянку в парк, бути на показових виступах своїх дітей чи їхньому весіллі). В таких випадках родичам треба не змушувати залежних висловлюватися, а терпеливо чекати їхньої відповіді, не підказувати цю відповідь, насаджуючи свою думку.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

5. **Низька самооцінка.** Як би не виглядав хворий залежністю, в глибині душі він нічого хорошого про себе не думає. Алкоголь дозволяє миттєво змінити ситуацію. "Та ти знаєш, хто я!" - Заявляє він хвалькувато, коли вип'є. "Я можу зробити все, що захочу". Будь-яка справа для нього - дрібниця. На наступний день, якщо він пам'ятає про свої хвалькуваті заяви, він соромиться їх, відчуває незручність, можливо, вибачається: "Я вчора був, як остання свиня". Він жалкує про свою поведінку, намагається виправити помилки своєю працею тощо. В жодному випадку не можна залишати чоловіка в такій ситуації пригнічення. Не кажу, що варто хвалити чи мовчати, а обов'язково наголошувати на факти, які трапилися в стані алкогольного сп'яніння (наприклад, якщо би ти не був вчора п'яний, ти б не розбив дзеркало).

6. **Ідея величч.** Невпевнена в собі особа, яка чим більше п'є, тим більше вихваляється, показує силу, якою він не володіє, може погрожувати або з награно поблажливим виглядом дивитися на оточуючих, представлятися багатієм і хоче бути «душею» компанії. Така людина може бути надзвичайно щедрою з друзями, зате вдома діти не мати достатнього харчування. Можливо, він своєю щедрістю намагається купити повагу, дружбу? Адже він самотній і себе не дуже поважає. Але проходить час, коли алкоголік починає деградувати психічно і соціально, колеги полишають, авторитет падає. За все платить сім'я. У буквальному і переносному сенсі.

7. **Перфекціонізм.** Алкоголіки часто бувають перфекціоністами. Що це значить? Ідеал у всьому, якщо алкоголік задумав щось зробити, то це повинно бути найкраще, а не як-небудь. Якщо не можна виконати найкращим чином, алкоголік може відмовитися взагалі його виконувати. Дружина алкоголіка розповідає: "Задумав мій чоловік зробити ремонт в квартирі. Купив фарби й пензлі. Виніс меблі зі спальні. Очистив стіни від шпалер. Тут з'ясувалося, що потрібно шпаклівка, бо є тріщини. Він не знайшов хорошої шпаклівки, яку йому друг порадив купити. І тепер стоїть не відремонтована спальня вже півроку". Почасти в них побутує думка: «Якщо не виходить ідеально, то який сенс старатися». І знову у нього є привід, щоб напиться.

8. **Почуття провини** - одне з основоположних почуттів алкоголіка. Це почуття супроводжує його все життя. Ще в батьківській сім'ї задовго до того, як він почав пити, він почувався винним. За що? Так за що завгодно. За те, що своїм народженням він приніс багато труднощів сім'ї. За те, що його люблять, а він погано поводить. Алкоголік не хотів робити все те, що він робив вчора, будучи нетверезим. Він не любить в собі тієї п'яної людини. "Я - свиня. Я не гідний називатися людиною після цього. Я вчора тебе вдарив. Більше це ніколи не повториться". І в знак спокутування своєї провини тягне дружині величезний букет або миє підлогу у всій квартирі. З почуття провини після запою алкоголік може за півдня зробити все, що раніше він робив за день. Він готовий працюю

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

спокутувати свою провину перед тим, кого образив. Після запою почуття провини посилюється. В цей час він обіцяє кинути пити. В цей час його легше вмовити піти до лікаря-нарколога. Коли людина винна, ним легше управляти. Це добре знають дружини алкоголіків, що люблять контролювати. Алкоголік не може виносити біль, а почуття провини болять. І він знову запиває. Потім відчуває себе ще більш винним. Замкнуте коло. Дружина могла нагнітати почуття провини, потім переконалася, що нічого доброго з цього не вийшло. Тепер у неї посилюється почуття провини. Це стає їх загальносімейним почуттям.

ФОРМУВАННЯ ТА ВКОРІНЕННЯ ТВЕРЕЗОСТІ В СІМ'Ї ТА СУСПІЛЬСТВІ УКРАЇНИ

Л.Б.Сікорська, к.психол.н., доцент,
Львівського національного університету ім. Івана Франка
м. Львів, Україна

Алкоголізм – це запрограмованість на вживання спиртного, потреба в ньому та вживання його. Маючи певний досвід роботи з людьми, можу сказати, що запрограмованість молодшої людини на вживання алкоголю є дуже стійкою. Ця запрограмованість розпочинається змалечку. Залежить від культури самого суспільства. У слов'янській культурі, в більшості випадків, прийнято будь-яку подію відмічати з алкоголем. Діти ми дивляться на дорослих, на те як приходять гості, всі разом випивають, всім стає весело і у свідомості закладається програма, що це добре, що це по дорослому, а значить, круто. А у всьому, що круто дітям хочеться наслідувати дорослих.

Щоб вберегти молоду людину від зловживання алкоголем в майбутньому, потрібно змінювати цілу культуру спілкування щодо святкування подій, щодо відмічання дитячих днів народжень та інших свят. Наприклад, маленьким дітям, які святкують ювілей свого товариша, дорослі наливають чи то соку, чи то солодкої води чи іншого напою, висловлюють тости, всі «стукаються», а деколи своїх чад пригощають і слабоалкогольними чи алкогольними напоями. Рідко хто знає як можна святкувати по-іншому.

Окрема тема і велика біда – це реклама алкогольних напоїв через медіа. З кожної реклами випливає, що алкогольні напої – це щось особливо хороше, вживаючи яких, «Ви будете жити як Боги Олімпу» та ін. Реклама впливає на підсвідомому рівні на психіку як дитини, так і дорослого, але ж дитяча психіка вразливіша і вплив на неї значно сильніший!

Проведення інформаційно-просвітницької кампанії з цілеспрямованого формування негативного ставлення до самого вживання (увага - не лише зловживання) в громадян сприяла б в майбутньому врятуванню багатьох життів. Доцільним був би грантовий конкурс на тему «Алкоголь – це не модно». На державному рівні варто запровадити проведення психопрофілактичних заходів, на яких би проводилось роз'яснення щодо вживання алкоголю, про

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
отримання задоволення від вживання алкоголю, про схильність до uzалежнень, природу і сутність самих uzалежнень.

Як відомо, всі профілактичні заходи діляться на три типи (термінологія ВООЗ): первинна, вторинна і третинна профілактика. Первинна, переважно соціальна, профілактика спрямована на збереження і розвиток умов, що сприяють нормальному гармонійному розвитку особистості, збереженню здоров'я і попередженню негативного впливу на особистість чинників соціального і природного середовища. Завданням вторинної профілактики є більш раннє виявлення змін в стані організму, що також дозволяє попередити подальший розвиток uzалежнення від алкоголю. Третинна (переважно медична) профілактика спрямована на одужання, попередження ускладнень та загострень захворювання, зменшення смертності.

Одним з етапів профілактики аддиктивної поведінки є діагностика схильності до вживання алкоголю чи наркотиків. Така діагностика здійснювалось у 2015 році на базі середньої загальноосвітньої школи м. Львова, в якому прийняло участь 40 учнів дев'ятих класів (вік: 15 – 16 років). Кореляції діагностичного критерію «Схильність до аддиктивної поведінки» (аддиктивність), зображено у вигляді кореляційної плеяди (рис. 1).

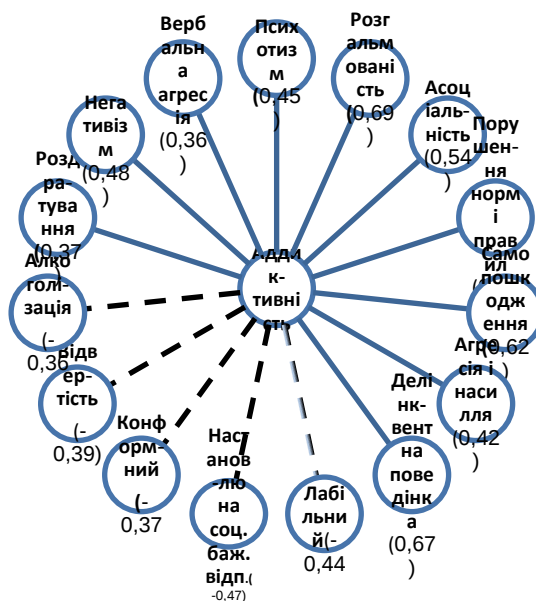

Рис. 1. Кореляції діагностичного критерію «Аддиктивність» з показниками психологічних особливостей поведінки, де суцільна лінія позначає пряму кореляцію, штрихпунктирна – обернену

Розглядаючи кореляції діагностичного критерію «Аддиктивність», зображені на рисунку 1, виявлено багато значущих прямих та обернених зв'язків цього показника з досліджуваними діагностичними критеріями (в дужках подано коефіцієнт кореляції; «Роздратування» (0,37), «Негативізм» (0,48), «Вербальна агресія» (0,36), - належать до методики Басса-Дарке; «Психотизм» (0,45), «Розгальмованість» (0,69), «Асоціальність» (0,54) – належить до ПДТ В. Мельникова, Л. Ям польського; «Настановлення на соціально бажані відповіді» (-0,47), «Схильність до порушення норм и правил»

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
(0,54), «Схильність до самопошкоджуючої і саморуйнівної поведінки (0,62), «Схильність до агресії і насилля» (0,42). «Схильність до делінквентної поведінки» (0,67), -- належать методиці визначення схильності до поведінки, що відхиляється (А.М. Орел); «Лабільний» (-0,44), «Конформний» (-0,37), «Відвертість» (-0,39), «Алкоголізація» (-0,36), - взяті з патохарактерологічного діагностичного опитувальника ПДО).

Так, наявність оберненої значимої кореляції між схильністю до аддиктивної поведінки і «алкоголізацією» пояснюється тим, що дуже високі показники (6 і вище) діагностичного критерію «алкоголізація» за методикою ПДО свідчать не про інтенсивну алкоголізацію, а про прагнення демонструвати свою схильність до вживання алкоголю, що може трапляється, наприклад, в осіб з істероїдними рисами. Обернені кореляції діагностичних критеріїв «Аддиктивність» із «Настановлення на соціально бажані відповіді», показує залежність між схильністю до аддиктивної поведінки і готовністю досліджуваного представляти себе в найбільш сприятливому світлі з точки зору соціальної бажаності, тобто чим більша тенденція досліджуваного демонструвати суворе дотримання навіть малозначних соціальних норм, прагнення показати себе в кращому світлі, навіть при обстеженні, тим може бути меншою схильність до аддиктивної поведінки.

З отриманих кореляцій випливає, що схильність до аддиктивної поведінки, тобто до відходу досліджуваного від реальності за допомогою зміни свого психічного стану (за допомогою хімічних засобів), до ілюзорно-компенсаторного способу вирішення особистісних проблем, формується із розвитком: дратівливості, негативізму, вияву негативних почуттів через форму (сварка, крик), і через зміст словесних звернень до інших осіб (погроза, прокляття, лайка); егоїстичності; самовдоволення і надмірної зарозумілості; імпульсивності і нестриманості; яскраво вираженого потягу до гострих емоційних переживань; схильності до порушення норм и правил; схильності до самопошкоджуючої і саморуйнівної поведінки; схильності до агресії і насилля, схильності до делінквентної поведінки; постійністю характеру; низькою конформністю, замкнутістю.

Ці виявлені психологічні особливості слід враховувати психологу чи соціальному працівнику в профілактичній роботі з дітьми та підлітками: розвиваючи у них схильність до самоаналізу, рефлексію, доброзичливість, щирість, доброту, попереджуючи розвиток схильності до агресії і насилля. Сприяючи гармонізації розвитку особистості підлітка, можна запобігти формуванню аддиктивної поведінки, тобто і схильної до зловживання алкоголем.

Список використаних джерел

1. Аддиктивное состояние человека: Учеб. пособие / С.В. Дремов, А.М. Уразаев, Н.Л. Мамышева. – Томск: Изд-во Томского гос. пед. ун-та, 2000 – 90 с.
2. Максимова Н.Ю. Психологія аддиктивної поведінки: Навч. посібник. – К.: ВПУ «Київський у-нт», 2002. – 308 с.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

3. Максимова Н.Ю. Психокорекція як форма профілактики алкоголізму та наркоманії // Формування навичок здорового способу життя в дітей і підлітків. - К.: Ніка-Центр, 2001. – с. 7 – 85.

4. Міщенко А.Т. Соціально-психологічний тренінг з формування вмінь саморегуляції емоцій у старшокласників // Практична психологія та соціальна робота. – 2000 – №7, 2001 - №1.

5. Наугольник Л.Б. Особливості психологічного консультування працівників міліції в час стресу. // Збірник матеріалів міжнародної науково-практичної конференції: «Актуальні дослідження в соціальній сфері», 15 жовтня 2013 р., м. Одеса / гол. ред. В.В. Корнєшук. Одеса: видавець Букаєв Вадим Вікторович, 2013. - 300 с., С. 44 – 47. (тези)

6. Прищепа А.М. Психологічне вивчення самоактуалізації та само реалізації особистості // Проблеми загальної та педагогічної психології: зб. наук. праць / За ред. С.Д.Максименка. – К.: Ін-т психології ім. Г.С.Костюка АПН України, 2004.. – С.48-54.

7. Сікорська Л.Б.: “Хвороба мислення та почуттів” / Всеукраїнський часопис «Міліцейський кур’єр» № 31 (649), 21 – 27 серпня 2003 року. Рубрика “Поради психолога”.

РЕФОРМА ФУТБОЛУ ЯК СКЛАДОВА МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД

***В.Є.Харченко, викладач вищої категорії,
викладач методист***

*Лозівська філія Харківського державного автомобільно-дорожнього
коледжу, м. Лозова, Україна*

***І.Л. Харченко, практичний психолог
Панютинська ЗОШ №1***

Досвід останніх десятиліть переконливо доводить, що політичних і економічних успіхів сягають саме ті держави, які приділяють особливу увагу молоді, що стійкий розвиток демонструють саме ті суспільства, які переглянули систему традиційних поглядів на нові покоління, на систему взаємин між поколіннями і на їх значення для політичного і соціально-економічного розвитку.

Молодь – суспільний прошарок, який має своє місце в соціальній структурі та відіграє особливу роль у суспільстві. Саме молодь виступає провідником соціально-економічного, політичного і духовного відродження, рушієм нових якісних змін, викликаних назрілими потребами суспільства. Тому держава, що прагне до прогресивного розвитку, потребує якомога повнішого залучення молоді до трансформаційних процесів. На жаль цьому заважають негативні тенденції, що зараз домінують в молодіжному середовищі:

– погіршується стан фізичного і психічного здоров'я молодого покоління, що може призводити до якісного зниження репродуктивного,

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
інтелектуального, економічного потенціалу суспільства. Найуразливішим і незахищеним сьогодні є здоров'я молодих людей в підлітковій віковій групі;

- триває маргіналізація і криміналізація молодіжного середовища, збільшується число молодих людей, схильних до правопорушень;

- знижується якість освіти;

- відбувається деградація структури зайнятості, руйнування трудової мотивації молодих працівників. Молоді люди інтегруються переважно в сферу обміну і перерозподілу товарів і послуг, віддають перевагу робочим місцям, що не вимагають високої професійної кваліфікації;

- відбувається деформація духовно-етичних цінностей, розмиваються моральні обмежувачі на шляху до досягнення особистого успіху тощо;

Чи є вихід із подібної ситуації? Що може посприяти змінам на краще? Очевидно, що виправляти ситуацію потрібно за допомогою тих засобів, які ще викликають інтерес у молоді. Одним із таких засобів є футбол.

Футбол – найпопулярніша гра в історії людства. Її прихильники є на всіх континентах, а їх кількість нараховується мільйонами. Футбол не просто спорт, це феномен, який має вплив на всі соціально-економічні та політичні процеси, які відбуваються в світі. Футбол може стати приводом війни («футбольна війна» між Гондурасом та Сальвадором [1, с.50] та сербсько-хорватська війна [2, с.15] та її тимчасовим чи повним припиненням (товариські матчі між німцями та французами в роки I світової війни [1, с.6], перемир'я в Кот д'Івуарі та Ліберії через футбольні матчі збірних своїх країн [3, с.15], приводом економічного зростання та падіння економічних показників [4] тощо.

Яким чином футбол можна використати в формуванні молодіжної політики нашої держави. Вважаю за необхідне розглянути досвід Ісландії. Чому саме цієї країни? Тому що саме в цій країні були проведені державні реформи, які дозволили не лише покращити футбольні досягнення своєї команди, але й викликати інтерес молоді до цього виду спорту та почали відволікати молодь від шкідливих звичок.

В кінці 90-х років в Ісландії проблеми були не лише з футбольними перемогами. Проблеми були в охороні здоров'я, освіті, соціальній сфері. Гостро стояла проблема алкоголю, цигарок і наркотиків. Суровий клімат Ісландії і її віддаленість від цивілізації вели до нездорового способу життя. Згідно анонімних опитувань, проведених в 1998 році, кількість ісландських підлітків у віці 15-16 років, які вживали алкоголь хоча б один раз у місяць, становило 42%, 17% хоча б один раз спробували наркотики, а щоденно палили – 23%. [5]

Очевидно, що в даній ситуації урядовцям було не до гри. Однак в країні з'явився той, хто зумів довести тісний зв'язок футболу і вирішення існуючих проблем. В Ісландії ним став директор інституту Рейк'явіка Йон Сігфурсон. Йон Сігфурсон запропонував замість введення в шкільну програму основ релігійної культури та організації військово-патріотичних гуртків вкласти кошти в спорт. Саме він став ініціатором ідеї будівництва 8 великих критих спортивних комплексів з футбольними полями і басейнами, 15 критих тренувальних центрів різних розмірів, 20 штучних майданчиків, 150 залів для міні-футболу. Нові споруди дали можливість проводити заняття весь рік і не залежать від

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
клімату. Крім того мерія столиці почала щорічно виділяти 3 мільйони євро на заохочення дітей. За успіхи в футболі, а також в навчанні та громадській роботі учні отримують різні подарунки. Як наслідок ці заходи викликали справжній футбольний бум.

Не залишили автори футбольної реформи осторонь і проблему тренерів. Було запроваджене обов'язкове отримання ліцензії на право тренувати, всім тренерам, які отримали ліцензію, була збільшена заробітна плата, запроваджені соціальні пільги, створена система стажування за кордоном. Ці заходи зробили професію тренера дуже привабливою для випускників шкіл.

Оскільки грошей на цей проект не було, уряд пішов дуже революційним шляхом. Було вирішено скоротити витрати на систему охорони здоров'я! Чи дало це результат? Порівняємо. Вживання алкоголю 15-16 річними ісландцями з 42% знизився до 5%, паління знизилось з 23% до 3%, наркотиків з 17% до 3%. Крім того в країні почала зростати народжуваність, продаж алкоголю скоротився на третину, витрати на охорону здоров'я були знову скорочені на третину [6].

Таким чином, дослідивши футбольну реформу Ісландії, можна зробити певні висновки для реформування вітчизняного футболу.

1. Розвиток дитячо-юнацького футболу дасть змогу залучити багато молоді до занять футболом, відволікти молодь від шкідливих звичок, сприятиме популяризації здорового способу життя.

2. Відкриття великої кількості штучних футбольних майданчиків. Ці майданчики варто передати у відання ДЮСШ або звичайних шкіл. Це дасть можливість викладачам та тренерам більш якісно проводити заняття. Крім того у вільний від тренувань час, вони можуть здавати майданчики в оренду. Тим самим заробляючи кошти на його утримання і на власний розвиток.

3. Повністю змінити концепцію підготовки молоді в ДЮСШ, а саме відмовитись від практики «результат понад усе». Тому що чемпіонство на дитячо-юнацькому рівні є, а футболістів немає. Тренер повинен розвивати індивідуальні якості молоді, а не вимагати перемоги будь-якою ціною в 15-річному віці. Роботу ж тренера дитячої чи юнацької команди треба оцінювати лише по кількості футболістів, яких він виховав для збірних.

4. Необхідна підготовка якісних селекціонерів, які б їздячи по країні виявляли талановиту молодь, навіть в самому найвіддаленішому селі. Для цього досить присутності таких селекціонерів на чемпіонатах міста чи району з футболу серед шкіл. Це може викликати зацікавленість

Список використаних джерел

1. Харитонов Д.В. Футбольные войны – Х.: Фолио, 2007.
2. Андреев М. Балканский вулкан // Команда, 27.09.2007.
3. Андреев М. Ордена и вишвы во время гражданской войны // Команда, 29.11.2007.
4. Футбол и экономика: прямое и косвенное влияние // <http://blog.management.com.ua/item/48>

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

5. Почему у Исландии появилась такая команда, которая может обыгрывать сборную Англии // <http://stadium.ru/news/28-06-2016-pochemu>.

6. Михашенок А. Северное сияние // <https://www.championat.com/football/article-205038-kak-islandija-stala-futbolnoj-stranoj.html>

ПРОФИЛАКТИКА ПЬЯНСТВА В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ ОРГАНАМИ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ

С.С.Цыганков, студент

Академия управления при Президенте Республики Беларусь

г. Минск, Республика Беларусь

Научный руководитель: С.М.Забелов, к.ю.н., доцент

Академия управления при Президенте Республики Беларусь

г. Минск, Республика Беларусь

Начиная с периода становления национальной государственности Республики Беларусь, пьянству, как одному из самых негативных спутников современного общества, уделяется пристальное внимание со стороны государства.

Каждое третье преступление в Республике Беларусь из года в год совершается в состоянии алкогольного опьянения, в том числе более 80 % бытовых убийств и фактов умышленного причинения тяжких телесных повреждений. Пьянство, являясь прямым катализатором административных правонарушений и преступлений, наносит огромный материальный и моральный ущерб обществу, что однозначно усложняет оперативную обстановку и усугубляет демографическую безопасность в Республике Беларусь.

Органы внутренних дел Республики Беларусь, в частности милиция, ведет борьбу с пьянством по двум основным направлениям: профилактическими методами воздействия и административно-правовыми ресурсами [1].

Профилактическая работа органов внутренних дел осуществляется в следующих формах:

- проведение информационно-просветительской работы среди населения по предупреждению распространения и употребления алкогольных, слабоалкогольных напитков и пива;
- профилактические встречи и беседы с учащимися школ и учреждений средне-специального образования по предупреждению правонарушений, совершаемых в состоянии алкогольного опьянения;
- выявление мест незаконного производства и хранения алкогольной, непищевой спиртосодержащей продукции, этилового спирта;
- иницируют вопрос в местных исполнительных и распорядительных органах в порядке об ограничении реализации слабоалкогольных напитков и пива в ночное время;

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

- иницируют проведение «Дня трезвости» с прекращением реализации спиртного во всех торговых объектах города с одновременным проведением мероприятий по выявлению лиц, занимающихся незаконной продажей;

- с целью проверки информации о незаконной реализации спиртосодержащей продукции гражданами проводят с санкций прокуроров осмотры жилищ данных граждан, а также принадлежащих им хозяйственных построек (бань, сараев, приусадебных участков и т.д.);

- проводят профилактические беседы в учреждениях образования, трудовых коллективах по вопросам противодействия незаконному обороту алкогольной продукции;

- осуществляют еженедельное проведение на областных каналах телевидения и на районных радио передач по профилактике пьянства и алкоголизма;

Административные методы применяются уже постфактум, для привлечения ответственности за преступления и правонарушения, связанные с употреблением алкогольных напитков. В этом направлении осуществляются следующие мероприятия:

- выявление мест производства и незаконной реализации спирта, самогона и фальсифицированных спиртных напитков, привлечение изготовителей к ответственности;

- при наличии оснований для привлечения правонарушителя, занимающегося незаконным изготовлением алкогольных напитков, к административной ответственности по нескольким составам административных правонарушений (нарушение правил противопожарной безопасности, санитарно-гигиенических правил и норм, порядка содержания населенных пунктов и др.) направляют материалы проверки в иные органы, ведущие административный процесс [2];

- привлечение к ответственности субъектов хозяйствования, осуществляющих продажу спиртных напитков несовершеннолетним.

Таким образом, органами внутренних дел, в частности милицией общественной безопасности, ведется широкомасштабная работа по профилактике пьянства среди населения. Однако в связи с широким распространением данной проблемы, особенно в сельских районах страны, а также большой загруженностью сотрудников милиции общественной безопасности, участковых инспекторов, профилактические мероприятия часто носят формальный характер, а охват ими целевой аудитории часто бывает неполным.

Список использованных источников

1. Забелов С.М., Забелов П.С. Административное право.: Курс лекций. – Мн.: Академия управления при Президенте Республики Беларусь, 2003. – 324 с.
2. Демидов Ю.Н., Костенников М.В., Куракин А.В. Административная деятельность органов внутренних дел [Текст]: учебник: в 2 ч. - Домодедово: ВПМК МВД России, 2016. Ч. 1: Общая часть. - 285 с.

БІОХІМІЧНІ АСПЕКТИ АЛКОГОЛІЗМУ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ

Я. Ю. Черевко, студент

Харківський Національний медичний університет

м. Харків, Україна

Науковий керівник: Н.М.Філатова, к.мед.н., доцент

Харківський Національний медичний університет

м. Харків, Україна

Алкоголізм представляє досить серйозну суспільну проблему. На першому плані завжди знаходяться соціально-економічні наслідки цього стану. З іншого боку, це медична проблема, оскільки до теперішнього часу повністю не вирішені питання етіології, діагностики та лікування алкоголізму. Серед пацієнтів, які звертаються за медичною допомогою, лише у 20-45% випадків вдається діагностувати алкоголізм. Це обумовлено тим, що діагностика найчастіше ґрунтується на інформації отриманої від самого пацієнта, про кількість і частоту вживання алкоголю. Подібні відомості найчастіше досить недостовірні. Крім того, скарги і симптоми, які виявляються у пацієнтів, зустрічаються і при інших захворюваннях. Ще одна проблема полягає в тому, що особи які сильно зловживають алкоголем можуть відрізнитися відмінним здоров'ям і не звертатися до медиків. Коли така необхідність все ж з'являється, вже є важка алкогольна залежність, а ураження внутрішніх органів набувають незворотного характеру.

Для початку необхідно визначитись з термінами. Чим алкоголік відрізняється від звичайного побутового п'яниці? *Алкоголізм, або алкогольна залежність, характеризується непереборним бажанням вживати певну кількість алкоголю майже щодня; підвищеної толерантністю до спиртного на ранніх стадіях і зниженою - на пізніх; обов'язковим є наявність абстинентного синдрому при відмові від алкоголю; домінуванням випивки над усіма іншими інтересами та цінностями* [3, с. 219]

Алкоголізм підтверджується, якщо пацієнт за останні 12 міс. через вживання алкоголю мав неодноразові проблеми щонайменше в трьох з семи основних сфер життя (здоров'я, психологічний комфорт, соціальна сфера, сім'я, робота, фінансовий стан, закон). [1]

Етанол легко всмоктується в шлунково-кишковому тракті. Всмоктування починається в порожнині рота і стравоході, близько 20% всмоктується в шлунку і 80% в дванадцятипалій кишці. Більш міцні напої (близько 40%) всмоктуються повільніше, через місцевий спазм судин і порушення їх евакуації. З крові етанол шляхом пасивної дифузії дуже швидко проникає в усі тканини організму, але має певну органотропність. У мозку його концентрація завжди перевищує вміст в крові; етанол концентрується також в секреті простати, в яєчках, спермі, токсично діє на статеві клітини, легко проникає через плаценту, виводиться з материнським молоком.

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Резорбтивна дія етанолу проявляється пригніченням ЦНС, вираженість якої залежить від дози вжитого алкоголю. Невелика його порція може викликати збудження, яке супроводжується ейфорією, порушенням психомоторних реакцій. Навіть незначні дози викликають пригнічення судинного центру довгастого мозку, що призводить до розширення периферичних судин, зокрема шкіри. Створюється хибне відчуття тепла, але значно зростає і тепловіддача. Етанол проявляє знеболюючу дію, знижує почуття страху, зменшує гостроту сприйняття стресових факторів. [3,с.224].

Етанол виводиться в незміненому вигляді (через легені, нирки, молочні залози, потові залози, з калом), а також піддається біотрансформації в організмі. Метаболізм його здійснюється на 90% в печінці, а основним метаболітом є оцтовий альдегід. Він в кілька разів більш токсичний ніж сам спирт. Ферменти, що беруть участь в окисленні етанолу, - алкогольдегідрогеназа і АДГ по різному розподілені: в цитоплазмі - 80% / 20% і мітохондріях - 20% / 80%. Ацетальдегід - дуже реакційно-активна сполука. Вона неферментативним шляхом може ацилювати SH-, NH₂- групи білків та інших сполук у клітині і порушувати їх функції. В модифікованих (ацильованих) білках можуть виникати "зшивання", нехарактерні для їх нативної структури (наприклад, в білках міжклітинного матриксу - еластині і колагені, деяких білках хроматину і ліпопротеїнів, що формуються в печінці). Ацилювання ядерних, цитоплазматичних ферментів і структурних білків призводить до зниження синтезу печінкою білків, наприклад альбуміну, який, утримуючи Na⁺, підтримує колоїдно-осмотичний тиск, а також бере участь в транспорті багатьох гідрофобних речовин в крові. Порушення функцій альбуміну в поєднанні з шкідливою дією ацетальдегіду на мембрани супроводжується надходженням в клітини за градієнтом концентрації іонів натрію і води, відбувається осмотичний набухання цих клітин і значні порушення їх функцій. [4, с. 631].

Існує ряд метаболічних патологій, тісно пов'язаних з хронічним прийомом алкоголю. До таких порушень відносять зменшення рівня магнію в крові і розвиток недостатності вітамінів групи В. Причиною найчастіше вважають неповноцінне харчування алкоголіків. Дефіцит магнію може вносити вклад в розвиток алкогольної кардіоміопатії і гіпертензії. Розвивається синдром Верніке-Корсакова (важкі психічні розлади в поєднанні з хронічним нейропсихопатичним синдромом).

Крім вищесказаного, алкоголь є найбільш відомим печінковим токсином. При хронічному вживанні його, може розвиватися широкий спектр уражень печінки - від стеатозу (жирове переродження печінки), до цирозу і стеатогепатиту [2, с. 560]. Очевидно, що звикання до алкоголю опосередковано його дією на центральну нервову систему. Ключовим питанням залишається те, яким чином етанол змінює активність мозку на клітинному рівні.

Однією з ланок впливу етанолу на системи мозку є опіюдна енкефалінергічна система - найважливіша гальмівна система, що пояснює часті психомоторні збудження у людей – поціновувачів надмірного вживання алкоголю. Встановлено, також, що хронічне введення етанолу знижує рівень

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
медіатора позитивних емоцій - серотоніну, а низький рівень триптофану (попередник серотоніну) в плазмі крові супроводжується епізодами довготривалого пияцтва [3, с. 221].

Широко відомий «французький парадокс» привернув велику увагу до вивчення механізмів впливу етанолу на серцево-судинну систему. На сьогоднішній день вважається, що невеликі дози алкоголю дійсно надають кардіопротекторну дію, знижують ризик виникнення інфаркту та інсульту. У той же час, результатом тривалого прийому алкоголю є розвиток алкогольної кардіоміопатії, пов'язаної з порушенням транспорту кальцію в клітини серця [3, с. 240].

Лікування алкоголізму може проходити з прийомом медикаментозних препаратів, що мають за мету зменшити алкогольну залежність і вивести з організму токсичні продукти обміну. Під час терапії, хворий повинен чітко усвідомити, що змішуючи будь-які ліки з алкоголем, може настати летальний кінець - цей метод отримав назву аверсивного лікування. Існують методи, при яких відбувається вплив на психіку людини і навіювання негативного ставлення до алкоголю. Широко застосовується метод соціальної адаптації, при якому хворого намагаються відновити як особистість у рамках соціуму. [1]

Список використаних джерел

1. http://medterms.com.ua/blog/alkogolizm_simptomi_prichini_profilaktika_d_iagnostika_likuvannja/2013-12-11-304
2. Березов Т. Т., Коровкин Б. Ф. Б. Биологическая химия: Учебник.— 3-е изд., перераб. и доп.— М.: Медицина, 1998.— 704 с
3. Таганович А. Д., Олецкий Э. И., Котович И. Л.; под ред. А. Д. Тагановича. Патологическая биохимия. – Бином, 2013.
4. Биохимия: Учеб. для вузов / Под ред. Е.С. Северина., 2003. – 779 с.

ЕНЕРГЕТИЧНІ НАПОЇ: СТИМУЛЯЦІЯ ЧИ ВИСНАЖЕННЯ

Р.В. Штибель, студент

*Львівський національний медичний університет
імені Данила Галицького, м. Львів, Україна*

В.Г. Штибель, к.мед.н., лікар

Львівська обласна дитяча клінічна лікарня «ОХМАТДИТ», Львів, Україна

Кожен народ мав свої енергетичні напої: кава, чай, горіхи кола, куш кока, женьшень, елеутерокок, аралія та інші стимулюючі рослини. Сучасні потреби людини в кофеїні збільшились, на зміну традиційним напоям приходять синтетичні енергетики. Щоб встигати за ритмом життя багатьом, особливо молодим людям, доводиться часто використовувати енергетичні напої, які є доступними в магазинах, барах і навіть торговельних автоматах, обсяги продажів яких за останні роки стрімко зростають [1].

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)

Енергетичні напої (енергетики, енерготоніки) – безалкогольні напої, у рекламній кампанії яких робиться акцент на їхню здатність стимулювати центральну нервову систему людини та/або підвищувати працездатність, а також на те, що вони не дають людині заснути [2].

Виробники стверджують, що енергетичні напої не приносять шкоди, але при цьому вони рекомендують обмежитися однією-двома баночками на добу.[4] Секрет успішності енергетиків не лише в рекламі, а й у хімічному складі. Ці напої містять тонізуючі речовини, найчастіше кофеїн (іноді замість кофеїну заявляються екстракти гуарани, чаю чи мате, або ж кофеїн під іншими назвами: матеїн, теїн) та інші стимулятори: теобромін і теофілін, а також нерідко таурин, вітаміни, адаптогени, вуглеводи тощо. Велика кількість вугільної кислоти сприяє швидшому засвоєнню компонентів і появі ефекту. У деяких енергетичних напоях є різні добавки – консерванти, ароматизатори, підсилювачі смаку, фарбники та ін. Енергетичні напої містять до 112 мг кофеїну на 100 мл, кава – 70 мг, безалкогольні напої – 15 мг [1]. Наприклад, концентрація кофеїну в Red Bull у 3 рази більше, ніж в такому ж об'ємі кока-коли [5]. Дози кофеїну для підлітків і дітей не повинні перевищувати 100 мг, а для дорослих – не більше 400 мг на добу [6].

Кофеїн збуджує нервову систему, зменшує втому й сонливість, підвищує розумову й фізичну працездатність, покращує настрій. У великих дозах він може призвести до виснаження нервових клітин. Кофеїн посилює діяльність серця – скорочення міокарда стають інтенсивнішими й частішими. Тривале вживання енергетичних напоїв може викликати психічну залежність [5].

При споживанні енергетиків слід уникати надмірного вживання кави, міцного чаю, інших тонізуючих напоїв, що містять кофеїн, алкоголю та лікарських засобів [7]. Енергетичні напої протипоказано застосовувати у період вагітності або годування грудьми, вони можуть стати причиною уповільнення росту й розвитку плоду, проблем з кістками й низької маси тіла при народженні. Кофеїн може вражати клітини на рівні хромосом, він також збільшує ймовірність різних вроджених вад [8].

Дослідники з університету Маямі дійшли висновку, що "енергетичні напої не мають терапевтичної користі" і що "ці напої можуть призвести в деяких дітей до серйозних несприятливих наслідків для здоров'я": порушення серцевого ритму, а у дітей, які мають нерозпізнані серцеві порушення – раптову смерть [6]. Енергетичні напої можуть викликати наступні несприятливі реакції: збудження, тривожність, тремор, біль голови, запаморочення, м'язові посмикування, епілептичні напади, безсоння, серцебиття, порушення ритму роботи серця, підвищення артеріального тиску, шкірні висипання, свербіж, анафілактичний шок, синдром Стівенса-Джонсона. При раптовій відміні споживання посилюється гальмування центральної нервової системи з появою відчуття підвищеної втомлюваності, сонливості, депресії [7]. Кофеїн в три рази збільшує ризик раку підшлункової залози, у два рази – раку сечового міхура, на 250% – раку прямої кишки, збільшує ризик раку грудей, раку яєчників [8]. Вживання енергетичних напоїв дітьми та підлітками впливає на серцево-судинну систему, мінералізацію кісток та кількість спожитих калорій, особливо

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
у діабетиків [2]. Серед 15-18 річних осіб недавні дослідження показали зв'язок між енергетичними напоями та алкогольною залежністю. У старшого населення посилюється вплив енергетичних напоїв внаслідок збільшення вживання лікарських засобів та кількості захворювань [3].

Відповідно до перших результатів канадського дослідження молоді люди, які споживають енергетичні напої з кофеїном, можуть мати різке підвищення рівня інсуліну в крові, що є ризиком подальшого розвитку діабету 2 типу та серцево-судинних захворювань, оскільки кофеїн гальмує здатність організму справлятися із високим вмістом цукру через слабку чутливість до інсуліну. Незважаючи на попередження про недоречність енергетичних напоїв для дітей, їх маркетинг часто приваблює дітей, підлітків та молодих людей. У Канаді близько 30% підлітків регулярно випивають енергетики. 50% спортсменів, які навчаються на денній формі навчання, повідомляють про їх використання.[6] Студенти коледжів, які регулярно пили енергетичні напої з високим вмістом кофеїну, мають підвищений ризик подальшого вживання алкоголю, кокаїну або стимуляторів [9].

Енергетичні напої стимулюють використання накопичених запасів. У підсумку така «гримуча суміш» вичавлює з організму всю енергію. Це призводить до порушення обміну речовин і виснаження нервової системи [5].

Не так страшні «енергетики в чистому вигляді», як із вмістом алкоголю. Ось де бомба сповільненої дії! Виробники стверджують, що вміст алкоголю в напоях мінімальний і не завдасть шкоди здоров'ю. Ну, а якщо випити штук із десять баночок? Скільки ви отримаєте алкоголю? А сп'яніння ви не відчуєте. Алкоголь призводить до розслаблення, а кофеїн бадьорить, в результаті він «маскує» дію алкоголю. Людина, не відчуваючи небезпеки, сідає за кермо, і наслідки можуть бути трагічними [4]. Пристрасть до енергетичних напоїв несе небезпеку інтоксикації кофеїном. Відповідно до звіту Drug Abuse Warning Network (DAWN) (мережі зловживання наркотиками), кількість поступлень у відділення інтенсивної терапії, зареєстрованих через використання енергетичних напоїв, подвоїлась з 2007 року до 2011 році (10688 та 20 783 візитів відповідно). Трохи більше половини з цих 20 783 візитів були пов'язані лише з вживанням енергетичних напоїв, тоді як інші 42% включали комбінації з іншими препаратами [1].

Необхідно дослідити механізми, які виникають при змішуванні високих доз кофеїну з іншими речовинами. Медики повинні почати розпитувати пацієнтів про специфіку прийому кофеїну. Важливо повідомляти пацієнтів про потенційно шкідливі наслідки. Звіт DAWN закликає медиків "перешкоджати використанню енергетичних напоїв, пояснюючи, що переваги для здоров'я переважно пов'язані з маркетинговими методами, а не з науковими доказами".

American Beverage Association (ABA) (Американська асоціація напоїв) розробила добровільні рекомендації для маркування та маркетингу енергетичних напоїв. У них говориться, що члени АБА, які виробляють енергетичні напої, мають: 1) позначати на етикетках увесь вміст кофеїну; 2) рекомендувати не змішувати енергетичні напої з алкоголем та не стверджувати, що енергетичні напої протидіють впливу алкоголю; 3) зазначати на етикетках,

Матеріали I-ї Всеукраїнської науково-практичної конференції (Івано-Франківськ, 15 грудня 2017 р.)
що енергетичні напої не призначені або не рекомендуються дітям, вагітним та жінкам, які годують грудьми, або іншим особам, чутливим до наслідків кофеїну; 4) не презентувати енергетичні напої, як спортивні напої; 5) не рекламувати та не продавати енергетичні напої в школах; 6) не рекламувати енергетичні напої для дітей [6].

Список використаних джерел

1. Energy Drinks in the ED – Kaitilin Fries, OMSII – July 08, 2013.
2. https://uk.wikipedia.org/wiki/Енергетичні_напої.
3. Seifert SM, Schaechter JL, Hershorin ER, Lipshultz SE. Health effects of energy drinks on children, adolescents, and young adults. *Pediatrics*.2011;127(3):511-528
4. <http://medblog.in.ua/enerhetychni-napoji-vsi-za-ta-proty>
5. <http://www.epochtimes.com.ua/zdorovyi-sposib-zhyttya/energetichni-napoyi-nebezpechna-grimucha-sumish-106420>
6. Caffeinated Energy Drinks Linked to Diabetes Peter Russell December 07, 2015
7. [http://likicontrol.com.ua/інструкція/?\[22908\]](http://likicontrol.com.ua/інструкція/?[22908])
8. <http://ukrbukva.net/83240-Energeticheskie-napitki-i-ih-vliyanie-na-organizm.html>
9. Energy Drinks May Trigger Future Substance Use – Pauline Anderson – August 14, 2017.

Наукове видання

Матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції

**ТВЕРЕЗІСТЬ – УМОВА ЗБЕРЕЖЕННЯ ТА РОЗВИТКУ
НАРОДУ УКРАЇНИ**

Матеріали подані мовою оригіналу

*Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за
підбір, точність наведених фактів, цитат, економіко-статистичних
даних, власних імен та інших відомостей.*

Упорядники:

О.І.Андрухів, Л.Б. Федик

Художнє оформлення:

І. В. Гребенюк

Видано за авторською редакцією

Підп. до друку Формат 60х84/16
Папір офс. Друк різнографічний. Гран. Georgia
Умовн.др.арк. 10,23. Наклад 300.